

Fylkesmannen
i Oslo og Akershus

Bærum kommune

1304 Sandvika

Tordenskioldsgate 12
Postboks 8111 Dep, 0032 OSLO
Telefon 22 00 35 00
fmoapostmottak@fylkesmannen.no
www.fmoa.no
Organisasjonsnummer NO 974 761 319

Deres ref.: 12/1202
Deres dato: 27.03.2014
Vår ref.: 2010/13515-32 M-FO
Saksbehandler: Marit Lillesveen
Direktetelefon: 22 00 36 39

Dato: 22.05.2014

Offentlig ettersyn av detaljregulering - anlegg for vinteridrett - ski og skiskyting- Fylkesmannens uttalelse

Vi viser til brev fra Bærum kommune av 27.3.2014.

Fylkesmannen anbefaler at det kan etableres et anlegg for ski og skiskyting på Franskleiv i Bærum. Vi har vektlagt at det allerede eksisterer et anlegg i dette området. Fylkesmannen ber imidlertid om en ny vurdering av temaene skytetider, parkeringskapasitet og lokalt viktige naturområder. I tillegg må det settes strenge krav for å hindre forurensning av grunnen.

Forholdet til markaloven

Lov om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (markaloven) trådte i kraft 1. september 2009. Loven skal sikre Markas grenser og bevare et rikt og variert landskap og natur- og kulturmiljø. I henhold til markalovens formålsparagraf skal loven fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Dette innebærer blant annet at tiltak innenfor et av formålene med loven må vurderes opp mot virkningen for de to andre formålene.

Planforslaget legger opp til et lokalt skianlegg for langrenn og skiskyting med skytebane med 20 skiver, stadion, speakerbu/rennkontor, lagerbygg og ski- og lysløyper inkludert strafferunde. Det skal etableres vannbasseng og pumpehus for snøproduksjon. I tillegg foreslås en skibru over Vestmarkveien og nye løypeforbindelser. Det foreslås en utvidelse av parkeringsarealet med 100 plasser slik at kapasiteten vil bli 500 plasser. Det foreslås ny garasje/verksted for løypemaskin.

Miljøverndepartementet ga tillatelse til planoppstart den 9.mai 2012 med føringer om at alle tiltak må utredes og vurderes i forhold til virkningene for øvrig friluftsliv, idrett og naturopplevelse, samt for landskap, naturmangfold og kulturminner. Departementet sier at kommunen i samarbeid med omkringingliggende kommuner og organisasjoner skal utrede og foreta en vurdering av behovet for ski- og skiskytingsanlegg ved Vestmarka i et regionalt perspektiv, både i forhold til eksisterende og planlagte anlegg. Planprosessen skal ikke innebære utredning av rulleskiløype. Departementet sier at en reguleringsprosess som utreder anleggelse av en enkel skistadion med skiskytteranlegg og tilhørende infrastruktur ved Vestmarksetra, kan starte opp.

Fylkesmannens merknader

Fylkesmannen viser til uttalelse fra energi- og miljøkomiteen under behandlingen av markaloven at etablering av eventuelle idrettsanlegg i Marka må vurderes ut fra hvor tiltaket skal anlegges og hva som er i området fra før. Komiteen anførte at det er ønskelig med samlokalisering og anleggelse nær bebyggelsen. Det anføres videre at utendørs vintersportanlegg generelt er en type anlegg som vil falle inn under lovens formål, men at det i hver enkelt sak må foretas en vurdering hvor det ses hen til lovens øvrige formål.

Regionalt perspektiv

Miljøverndepartementet ba om en vurdering av behovet for ski- og skiskytingsanlegg ved Vestmarka sett i et regionalt perspektiv, både i forhold til eksisterende og planlagte anlegg. Idrettsrådet i Bærum kommune og idrettsklubbene har redegjort for dagens skiskytteranlegg i Oslo, Akershus og deler av Buskerud i rapport vedlagt planforslaget. Det er her vist til at deknningen av skiskytteranlegg i Asker og Bærum er langt under gjennomsnittet for landet med hensyn til antall innbyggere pr skyteskive. Anleggene Fossum i Bærum og Holmenkollen i Oslo vurderes å være i rimelig avstand fra Sandvika, men disse har ikke kapasitet til flere utøvere. Planlagte skiskytteanlegg på Solli i Asker er imidlertid vurdert å være for langt unna Sandvika. Det konkluderes med at det er en betydelig underdekning av skiskytteranlegg i Oslo og vestre Akershus, og at *etablering av anlegg i denne regionen er nødvendig for å sikre god rekruttering til idretten og er i tråd med anbefalingene fra Norges Skiskytterforbund. Et anlegg på Fransklev vil også sikre gode treningsforhold for langrenn med nye og bedre løyper og snøproduksjon.* I rapporten konkluderes det med at det er behov for et lokalt anlegg på Fransklev. Ut fra disse opplysninger vurderer Fylkesmannen at anlegget på Fransklev er et lokalanlegg, og ikke et regionalt anlegg.

Naturverdier/naturmangfold

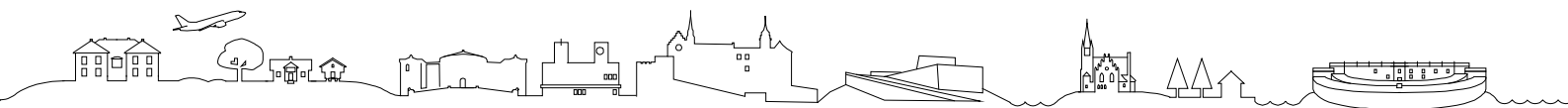
Fylkesmannen støtter forslag til reguleringsbestemmelser om at bekkelukking ikke er tillatt. Bekker kan krysses med klopper. BioFokus har kartlagt naturverdier innenfor planområdet og peker på lokalt viktig naturområder - arealer med sumpskog. Det er vist i notatet fra BioFokus forslag til justeringer av planlagte installasjoner som vil skåne en større del av disse arealene med sumpskog. Fylkesmannen ber kommunen vurdere dette.

Støy

Vedlagt planforslaget er notat om støy fra skiskyting og støy fra snøproduksjon. Det konkluderes med at ingen støyømfintlig bebyggelse vil komme innenfor gul støysone slik det er definert i *Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging* (T-1442). Det sies imidlertid at *i markaområder vil det ikke være mulig å opprettholde stillhet nær for eksempel skianlegg og skytebaner. Samtidig kan slike anlegg være viktig for bruk og tilgjengelighet til friluftsområder, og ofte fungere som inngangsport til marka gjennom tilbud om parkeringsplass og offentlig transport.* Fylkesmannen mener at det vil være viktig å begrense åpningstidene hvor det tillates skyting for å ta hensyn til det allmenne friluftslivet og behov for fravær av uønsket lyd.

Skytetider

Reguleringsbestemmelsene § 3.10 gir anledning til skyting mandag – lørdag kl.08-22 og søn- og helligdager kl.14-20. I tillegg tillates tre helgearrangementer med over 500 deltakere pr vintersesong. Fylkesmannen er bekymret for at denne aktiviteten vil kunne ekskludere det allmenne friluftsliv dersom det gis tillatelse til en så vid åpningstid. Støy fra skiskyting gir mindre støy enn støy fra annen skyting, men er likevel en fremmed lyd som vil kunne forstyrre friluftslivsopplevelsen. Vi mener at kommunen bør vurdere skytetidene på nytt og sette

begrensninger for å imøtekomme friluftslivsinteressene, for eksempel at helgene er skytefrie og at begrensningen på tre helgearrangementer pr vintersesong gjelder alle arrangementer og ikke kun de som har mer enn 500 deltakere.

Fylkesmannen mener at det bør settes restriksjoner på bruk av skiskytteranlegg også i sommersesongen for å ivareta det allmenne friluftslivets behov for fravær av uønsket lyd.

Parkeringsplass

Parkeringskapasiteten er undersøkt og det konkluderes med at kapasiteten er sprengt kun de fineste vintersøndagene. I dag er det plass til parkering av 400 biler. En økning i antall parkeringsplasser vil også medføre et større arealinngrep. Konsekvensutredningen konkluderer med at utvidelsen av anlegget ikke vil medføre økt trafikk på ukedagene. I helgene er det på de beste dagene opp til 1000 besøkende, og antall brukere av området vil kunne øke med økt parkeringskapasitet. Det er beskrevet i planforslaget at det vil bli etablert busstransport under arrangementer. Fylkesmannen oppfatter det slik at det er noe usikkerhet om behov for økt parkeringskapasitet i forbindelse med det nye anlegget. Vi anbefaler kommunen ikke å øke antall parkeringsplasser i denne omgang, og det bør ses på muligheten for å forlenge bussruten inn til skianlegget.

Friluftsliv

Området har stor verdi for friluftslivet. Konsekvensutredningen konkluderer med at den negative konsekvensen for det allmenne friluftslivet anses å være liten. Dette begrunnes med at det allerede er store inngrep i området og at tidspunkt for trening og friluftsliv ikke overlappes og at det ikke legges opp til mange renn. Fylkesmannen vil bemerke at planforslaget medfører beslag på et større område og økt aktivitet med støy fra skiskyting vil kunne bidra negativt for det allmenne friluftsliv. Vi mener derfor at skytetidene må reduseres for å ivareta allmennhetens tilgang til Marka hvor behov for å oppleve fravær av uønsket lyd er viktig for rekreasjonen.

Forurensning

Skytevoll - kulefang må anlegges slik at det ikke oppstår fare for forurensning av grunnen. Fylkesmannen forutsetter at områder som blir forurenset av bly, området for blink med selvanviseren, og skytevollen etableres slik at utlekking av bly/tungmetaller til grunnen forhindres. Skytevollen må anlegges slik at den lett vil kunne fjernes ved en eventuell nedleggelse av banen. Fylkesmannen mener dette må komme tydelig fram i bestemmelsene.

Konklusjon

Fylkesmannen anbefaler at det kan etableres et anlegg for ski og skiskyting på Franskleiv. Vi har vektlagt at det allerede eksisterer et anlegg i dette området, og at planforslaget omhandler en utvidelse. Franskleiv anses å være et lokalanlegg. Vi ber kommunen vurdere følgende momenter i planforslaget på nytt:

- Justere planen slik at lokalt viktig sumpskog ivaretas
- Åpningstidene hvor det tillates skyting vurderes på nytt
- Behov for økt parkeringskapasitet bør vurderes
- Strengt krav for å hindre forurensning av grunnen må komme tydelig fram i bestemmelsene

Vi gjør oppmerksom på at kommunens endelige vedtak om reguleringsplanen skal stadfestes av Klima- og miljødepartementet, jf. markaloven § 6. Kommunens vedtak sendes via Fylkesmannen som sender sin anbefaling til departementet.

Med hilsen

Anne-Marie Vikla
fylkesmiljøvernssjef

Ellen Lien
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent.

Kopi til:
Akershus fylkeskommune Postboks 1200 Sentrum 0107 Oslo

Bærum kommune
Regulering
1304 SANDVIKA

Att. Roar Askeland

Vår saksbehandler
Thomas Johansen

Telefon
22055673

Vår dato
14.05.2014

Deres dato
27.03.2014

Vår referanse (oppgis ved svar)
2013/850-9/58604/2014 EMNE L42

Deres referanse
12/1202 – 14/49934/RASK

Bærum kommune - reguleringsplan for skianlegg ved Franskleiv - uttalelse til offentlig ettersyn

Det vises til kommunens oversendelse datert 27.03.14 av reguleringsplan til offentlig ettersyn i henhold til plan- og bygningsloven § 12-10.

Formålet med planen er å legge til rette for et lokalt skianlegg for langrenn og skiskyting med økt parkeringskapasitet.

Tiltaket er vurdert ut fra fylkeskommunens rolle som regional planmyndighet med basis i fylkesplan, fylkesdelplaner, rikspolitiske retningslinjer for utvalgte innsatsområder, samt oppgaver etter frilufsloven, og som fagmyndighet for kulturminnevern.

Fylkesrådmannen viser til uttalelse datert 21.02.13 til varsel om igangsatt reguleringsarbeid for området, og har følgende merknader til planforslaget:

Kulturminnevern

I vår uttalelse til varsel ble det informert om at arkeologiske registreringer ble gjennomført i 2012 i store deler av det varslede planområdet. Det ble i løpet av disse undersøkelsene gjort funn av ett automatisk fredet kulturminne, en hulvei (ID 156930), og syv nyere tids kulturminner, hovedsakelig i form av kullmiler. I plankartet som er lagt ut til offentlig ettersyn er både hulveien og ett nyere tids kulturminne (ID 156878) nå utenfor planområdet, og vil dermed ikke bli berørt. De øvrige kulturminnene fra nyere tid, med unntak av ID 156877, har alle fått hensynssone H570, og bestemmelser som forhindrer inngrep. Fylkeskommunen anser det som svært positivt at sporene etter den lokale, historiske kulldriften er blitt ivarettatt i det videre planarbeidet.

I en uttalelse vedrørende ytterligere arkeologiske registreringer, datert 07.03.13, aksepterte fylkeskommunen at områdene sør for Vestmarkveien, som befinner seg innenfor planområdet, ikke trenger å undersøkes iht. Kulturminneloven § 9. Unntaket fra undersøkelsesplikten ble imidlertid gitt med vilkår om at de aktuelle arealene blir markert med *hensynssone C- bevaring av landskap*, og med bestemmelser som understreker at det ikke er anledning til å gjøre noen form for tiltak innenfor dette området. I plankartet som er lagt ut til offentlig ettersyn, er disse arealene i dag markert som SK 1-5: Skogbruk. Det er ønskelig at det tydeliggjøres i bestemmelsene at bruk utover vanlig skogdrift vil utløse arkeologiske registreringer iht. § 9. Det bes derfor om at følgende uthevede skrift tas med innenfor dette avsnittet i reguleringsbestemmelsene:

§ 10 Skogbruk, felt SK1-5

Deler av feltet er regulert til hensynssone for fare og kulturmiljø jf. § 12 og § 13. **Området er ikke tilstrekkelig avklart med hensyn til automatisk fredete kulturminner, jfr. Kulturminneloven § 4 og § 9. I tilfeller der det vil bli aktuelt med inngrep utover ordinær skogsdrift (hogst o.l.) må det tas kontakt med rette myndighet, Akershus fylkeskommune, for å avklare eventuelle kulturminnehensyn.**

Andre regionale interesser

Fylkesrådmannen er opptatt av at anlegg som skal betjene brukere ut over kommunens egen befolkning, altså har en regional funksjon, blir vurdert i en regional sammenheng. Dette ble også presisert av MD i brev datert 09.05.12 ved samtykke til oppstart av reguleringsarbeid i marka.

Anlegget som planlegges defineres som et lokalt anlegg, og er altså ikke dimensjonert for å være et regionalt anlegg. Behovet for et oppgradert lokalt anlegg er dokumentert i en behovsanalyse.

Det er vurdert alternative lokaliseringer, både for et nytt anlegg på Sollihøgda og videre bruk av Jordbru. Fylkesrådmannen mener det er viktig, og er positiv til, alternativvurderingene.

Trafikksikkerhet

Anlegget har Vestmarkveien som adkomstvei. Dette er en kommunal vei uten gang- og sykkelvei eller fortau. Trafikkbelastningen er tidvis høy, og gjennomgående så høy vinterstid, at fortau burde etableres. Samtidig er omfanget av barn og unge som nyter veien som skolevei relativt lav, mens det er en del bruk av veien til ridning, og i denne sammenheng, ferdsel av myke trafikanter til og fra rideanlegg. Kommunen mener kostnadene knyttet til opparbeidelse av fortau/gang- og sykkelvei er u hensiktsmessig store i forhold til bruksomfanget, og vil derfor ikke stille krav om etablering av dette. Fylkesrådmannen viser til at trafikksikkerhet langs kommunale veier er kommunens ansvar, og mener det er viktig at kommunen foretar en løpende vurdering av behovet for trafikksikkerhetstiltak i Vestmarkveien.

Barn og unges interesser

Fylkesrådmannen mener anlegget i all hovedsak er positivt for barn og unges interesser gjennom at det gir en bedring i mulighetene for utøvelse av skiidrett.

Universell utforming

Fylkesrådmannen er positiv til at anlegget skal kunne nyttes til handikapidrett, og at det vil bli reservert parkering for forflytningshemmede.

Parkering

Det legges opp til økt parkeringsareal som en del av tilretteleggingen for flere brukere. Fylkesrådmannen viser til innspillet under «Trafikksikkerhet», om viktigheten av at kommunen gjennomfører avbøtende tiltak for å ivareta trafikksikkerhet best mulig.

Samferdsel

For forhold som gjelder fylkesvei viser fylkesrådmannen til uttalelse fra Statens vegvesen Region øst.

Med vennlig hilsen

Thomas Johansen
rådgiver plan

Malin Trømborg
rådgiver arkeologi

Dokumentet er elektronisk godkjent.

Kopi til:
Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Oslofjorden Friluftsråd

Saksbehandlere:

Automatisk fredete kulturminner:	malin.tromborg@akershus-fk.no 22 05 50 11
Nyere tids kulturminner:	mildrid.melkild@akershus-fk.no, 22 05 56 70
Planfaglige vurderinger:	thomas.johansen@akershus-fk.no, 22 05 56 73

Bærum kommune

1304 Sandvika

Vår dato: 13.05.2014

Vår ref.: 201300490-8

Arkiv: 323

Deres dato: 01.04.2014

Deres ref.: 12/1202

Saksbehandler:

Kristin Ødegård Bryhn

NVEs uttalelse - Offentlig ettersyn - detaljregulering for Franskleiv skianlegg

Vi viser til oversendelse fra Bærum kommune av 27.03.2014.

NVE gav 01.03.2013 innspill til planoppstart og planprogram for Franskleiv skianlegg (vår ref.: 201300490). Plan for omlegging av bekker i området er vist i egne detaljtegninger. NVE mener i prinsippet at bekker bør være åpne jfr. vårt innspill av 01.03.2014, og registrerer at det ikke tillates bekkelukking jf. bestemmelsene til detaljregulering § 3.6.

Når det gjelder foreslåtte tiltak i Stokkerelva er dette konsesjonspliktig etter vannressursloven § 8 jf. NVE sin tilbakemelding i brev av 14.01.2013 til Multiconsult (vår ref.: 2009055753). Det er likevel ikke er noe i veien for at selve høringsprosessen etter vannressursloven og plan- og bygningsloven kan samordnes så lenge vassdragssaken blir tilstrekkelig opplyst gjennom reguleringsplanprosessen jf. vår tilbakemelding i brev av 14.01.2013. Selve vassdragstiltaket er beskrevet blant annet i *Planbeskrivelse med konsekvensutredning* – rapport nr 124250/2 fra Multiconsult datert 21.02.2014.

NVE vil vurdere de foreslåtte inngrepene i Stokkerelva først når vi mottar søknad om konsesjon for tiltaket med tilhørende høringsuttalelser. Vi har utover dette ingen merknader til selve reguleringsplanen.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 09575, Internett: www.nve.no

Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor
Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge
Vestre Rosten 81
7075 TILLER

Region Nord
Kongens gate 14-18
8514 NARVIK

Region Sør
Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest
Naustdalsvn. 1B
Postboks 53
6801 FØRDE

Region Øst
Vangsvæien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

Med hilsen

Stein Nordvi
regionssjef

Kristin Ødegård Bryhn
seniorrådgiver

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Kopi: Akershus fylkeskommune, Sentraladministrasjonen Postboks 1200 Sentrum, 0107 OSLO
Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Postboks 8111 Dep, 0032 OSLO

14 Mai 2014

POLITIET

Bærum kommune
Kommunegården
Postboks 406
1304 SANDVIKA

Deres referanse

Vår referanse

Dato

2014/00452-2 008

05.05.2014

Høring/offentlig ettersyn - detaljregulering for Franskleiv skianlegg

Asker og Bærum politidistrikt ber om at Bærum kommune, plan og byggesak, vektlegger følgende hovedpunkter for detaljregulering for området Franskleiva – skianlegg i Vestmarka, planID 2012027.

- skytebanen planlegges og bygges iht forskrifter og retningslinjer for skytebane og denne type anlegg
- plassering av garasje/ verksted innenfor eksisterende bom
- etablering av toaletter i tilknytning til anlegget
- sikring av skiveområdet for blyforurensing, fauna- og miljøkriminalitet
- god og riktig belysning har på publikums oppfattelse av ”opplevd trygghet”.
- bygg og anlegg oppføres i standard materialer som lett lar seg reparere ved for eksempel skadeverk
- trafiksikkerhet i Vestmarkveien
- revidering/ evaluering av skilting for parkeringsbestemmelsene foretas av skiltmyndighet
- utbygger er ansvarlig for å sikre nødetatenes kommunikasjon
- fysiske sperringer som for eksempel bomber må organiseres gjennom Bærum kommunes eksisterende nøkkelsystem.

Bakgrunn for våre kommentarer:

Politiloven § 2 beskriver politiets gjøremål:

1. Beskytte person, eiendom og fellesgoder og verne om all lovlig virksomhet, opprettholde den offentlige orden og sikkerhet og enten alene eller sammen med andre myndigheter verne mot alt som truer den alminnelige trygghet i samfunnet
2. forebygge kriminalitet og andre krenkelser av den offentlige orden og sikkerhet
3. avdekke og stanse kriminell virksomhet og forfølge straffbare forhold i samsvar med regler gitt i eller i medhold av lov

Asker og Bærum politidistrikt

Bærum politistasjon, besøk: Kjørboveien 33
Post: Postboks 415, 1302 Sandvika
Tlf: 67 57 60 00 Faks: 67 54 86 34
E-post: post.askerogbaerum@politiet.no

Org. nr.: 947 131 613

Plan og bygningsloven § 3-1, pkt f

”Fremme befolkningens helse og motvirke sosiale forskjeller, samt bidra til å forebygge kriminalitet”

Skytebane/ -anlegg:

Skytebane:

Politiet forutsetter at skytebanen planlegges og bygges iht forskrifter og retningslinjer for skytebane og denne type anlegg. Gjeldene avstander og norm for sikkerhetssoner må ivaretas.

Garsje/ - verksted:

Anlegget planlegges med garasje og verksted for eget utstyr. Dette bygget er plassert inntil Vestmarkveien, men etter bommen som står på stedet i dag. Ved etablering av garasje – verksted er det påregnelig at mekanikere med mindre verkstedbiler, eller utstyr, ønsker å kjøre helt frem.

Anleggets løypemaskin vil i løpet av sesongen ha behov for etterfylling av drivstoff, og dette må også levere av ekstern leverandør, trolig så nærme løypemaskinen som mulig. Trolig blir dette en lokal dieseltank, men denne må også etterfylles, da trolig fra en tankbil.

Toalett/ sanitære forhold:

Reguleringsplanen beskriver: ”Det er ikke planlagt permanent toalett eller dusj”.

Det er argumentert med stor trafikk, og utvidelse av parkeringsplassen i forbindelse med etablering av anlegget. Flere steder i planen argumenteres det for økt bruk, høyere antall brukere osv.

Fysisk aktivitet fremkaller for mange hyppigere og uventede toalettbesøk. Politiet vil bemerke den generelle renslighet vedrørende faste toalett kontra tilfeldige toalettbesøk i umiddelbar nærhet av anlegget eller parkeringsplassen. Den generelle standard til personlig hygiene etter toalettbesøk bør ivaretas.

Bly fra skiveområdet:

Reguleringsplanen beskriver at bly fra ammunisjon antas å innebære størst fare for forurensing. Politiet forutsetter at nødvendige tiltak blir iverksatt for å hindre denne spredning til omkringliggende natur, og på denne måte forebygge natur- og faunakriminalitet.

Belysning:

Politiets erfaring er at god og riktig belysning har stor innvirkning på publikums opplevelse av trygghet i et mindre geografisk område. Publikums opplevelse av trygghet vil også være med på å forme deres innstilling og holdning til et sted. Ved positive opplevelser trekker publikum til anlegget, bruker anlegget, og forlater anlegget i samme stand som da de kom.

I forbindelse med parkeringsplassen vil vi også legge vekt på at trafikksikkerheten på en riktig opplyst parkeringsplass er betydelig høyere, da en stor del av bruken vil foregå på kveldstid i den mørke årstiden.

Ved unødig bruk av lys, feil lyssetting, eller bruk av lys på tider av døgnet hvor anlegget, vil en oppnå en negativ "lysforurensing".

Materialvalg:

I vårt kriminalitetsforebyggende arbeid legger vi vekt på at bygg og anlegg oppføres i standard materialer som er enkle å holde ved like, og lett lar seg reparere ved for eksempel skadeverk, vindusruter det samme.

Vi er kjent med at kommunen i noen sammenhenger må spesialbestille elementære gjenstander som for eksempel lyspærer med spesialsokkel. Politiet anbefaler at det benyttes standardprodukter som raskt lar seg erstatte.

Trafikk/parkering:

Reguleringsplanen legger opp til utnyttelse av eksisterende parkeringsområde på Vestmarksetra.

Det er grunn til å anta at enkelthelger vil ha særlig behov for velorganisert parkering, da det er påregnelig at både brukere av marka og brukere av skiskytteranlegget vil har omforent "kjernetid".

I innkomne bemerkninger til planen bemerkes Vestmarkveien sin beskaffenhet, og i hvilken grad et skiskytteranlegg vil påvirke trafiksikkerheten i Vestmarkveien fra Kattås og opp til parkeringsplassen. Politiet vil, med bakgrunn i trafiksikkerhetsaspektet, argumentere for at nevnte veistrekning må brøytes, strøes og vedlikeholdes på en slik måte at trafiksikkerheten for brukerne av parkeringsplassen ivaretas innen gjeldene norm og kravspesifikasjon.

Før anlegget tas i bruk, bør en gjennomgang av skilting for parkeringsbestemmelsene på nevnte strekning foretas av skiltmyndighet.

En vurdering om bruk av tidlig varselskilt om at det ikke er ledige parkeringsplasser bør vurderes, eventuelt settes i drift etter å ha evaluert en driftsperiode på 1- 2 sesonger.

Samband:

Nødetatene i Asker og Bærum har tatt i bruk det nye landsdekkende sambandssystemet Sampol.

Utbygger er ansvarlig for å sikre nødetatenes kommunikasjon. Direktoratet for nødkommunikasjon (DNK) kan kontaktes for videre kravspesifikasjon og praktisk gjennomføring.

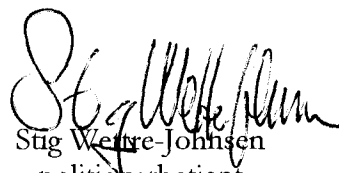
Utgiftene til etablering av nødetatenes kommunikasjonsutstyr bekostes av utbygger.

Plan/ beredskap:

Angrepsveier og plasser må være dimensjonert og beregnet for større kjøretøy som ambulanser og brannbiler. Dette må gjenspeiles i høyde, kurvatur og snumuligheter.

Ved utrykning for ambulanse er minimumsutstyret som medbringes 54 kg, dette innbefatter bære, hjertestarter og oksygenflasker. Utstyret skal også i retur sammen med pasienten.

Fysiske sperringer som for eksempel bommer må organiseres gjennom Bærum kommunes eksisterende nøkkelsystem.

Stig Wetre-Johnsen
politioverbetjent
seksjonsleder

Saksbehandler:
Petter Høgli
Tlf: 67576326 / 95765847

Bærum kommune

Regulering
1304 SANDVIKA

Saksbehandler Øystein Otto Grov
Telefon 905 73 842
post@ruter.no
Deres ref 12/1202 - 14/49934/RASK
Vår ref 2013/66 - 2660/2014
Dato 05.05.2014

Franskleiv skianlegg i Bærum kommune - høring/offentlig ettersyn - detaljregulering

Vi viser til Deres brev av 27. mars 2014, og til vårt brev til Multiconsult den 4.2.2013, med kopi til Bærum kommune, om samme sak.

Kollektivtilbudet til dette området består av busslinje 762 Sandvika – Kattås, som kjøres med timesrute det meste av dagen og noen få halvtimesavganger i rushtid. Endeholdeplassen ved Kattås ligger ca 1 km fra det planlagte skianlegget. Vi har ingen planer om å utvide tilbudet eller forlenge busslinjen.

Det er viktig at det planlegges tilstrekkelig parkeringskapasitet for besøkende til skianlegget, slik at ikke den delen av Vestmarksveien som er busstrasé brukes til parkering, og dermed hindrer bussene i å komme frem.

For øvrig har vi ingen merknader.

Med vennlig hilsen
Ruter As

Halvor Jutulstad
Plansjef infrastruktur og miljø

Øystein Otto Grov
Planlegger

OSLO OG OMLAND FRILUFTSRÅD

Samarbeidsorgan til behandling av spørsmål som berører friluftsliv og naturvern, herunder sikring og bruk av friluftsområder i Akershus, Buskerud, Oppland og Oslo.

Kontor: Storgata 28, 0184 Oslo, Post: Postboks 8896, Youngstorget, 0028 Oslo
Tlf. 22 17 84 00, Fax 22 17 84 01 • E-mail: oofoslo@online.no

Vår ref.: 16423/TF

Deres ref.: 12/1202 –
14/49934/RASK

Dato: 13.05.14

Bærum kommune
Regulering
1304 SANDVIKA

Kopi: Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Miljøvernavdelingen
Akershus Fylkeskommune
Skiforeningen
Den Norske Turistforening Oslo og Omegn
Naturvernforbundet i Bærum
Bærum Natur- og Friluftsråd
Bærum Velforbund

Høring/ offentlig ettersyn for Franskleiv skianlegg

Vi viser til ovennevnte plan med plan ID 2012027

For OOF er planene for skianlegget på Franskleiv krevende. Det er mange hensyn som skal veies opp mot hverandre, og vi har hatt møter og befaringer med relevante aktører og mener vi har fått saken belyst på en god måte.

Franskleiv er i dag et stort og populært område for Bærums befolkning. Det er store utfartsparkeringer og området er blitt bygd ut bit for bit. Det er et stort belte som er snauhøg og det er en stor kraftledning som er med på å prege området.

I ettertid er det åpenbart at Bærum kommune skulle ha laget en overordnet plan som premiss for området. Det er dessverre ikke gjort, vi må derfor vurdere planene for området ut fra hvordan området fremstår i dag, og vi ville nok ha valgt andre løsninger dersom man kunne starte med "blanke ark".

OOF er opptatt av at Marka skal vernes og brukes. Markaloven har tre likestilte formål, og vi prøver alltid å se på helheten og veie de ulike formålene opp mot hverandre. Vi er svært opptatt av at portene ut i Marka ikke skal blokkeres av idrettsanlegg og at flerbruket med idretten foregår på en måte som er til glede for alle parter.

OOF har ikke forutsetninger for å gå inn i medlemskommunenes behov for utbygging av idrettsanlegg. Imidlertid mener vi at det er rimelig at en så stor kommune som Bærum ønsker mindre anlegg for sine barn og unge. I en tid hvor de unge bruker mer og mer tid foran sine datamaskiner, må man erkjenne at det er en kommunes oppgave å tilrettelegge for hverdagsanlegg i den størrelsen vi snakker om her. Når det gjelder skiskyting, så er det en utfordring, og det aller enkleste ville være å si nei. På den annen side, så er dette en idrett som er stor og hvor det vil være rimelig at brukerne også får tilrettelagt for dette. Da tenker vi at det er bedre at dette legges inn i et område hvor det allerede er stor trafikk for dermed å unngå å ta andre uberørte områder.

Det har vært diskutert hvorvidt Sollihøgda er et alternativ for skiskytteranlegget. Markaloven oppfordrer til regionalt samarbeid ved etablering av idrettsanlegg, noe OOF mener er en riktig tanke. OOF tolker det imidlertid slik at når det gjelder hverdagsanlegg for barn og unge, så må de ligge så nært som mulig til der folk bor. I et miljøperspektiv, så kan det heller ikke være særlig fornuftig at folk fra Asker og Bærum skal sette seg i sine biler og kjøre til Sollihøgda.

En av de viktigste grunnene til at folk søker seg til Marka er stillhet og ro. OOF mener derfor at det er bedre at man lager ”aktivitetspunkter” hvor veldig mange av aktivitetene kan legges i stedet for å spre anleggene utover. På Franskleiv vil man oppleve yrende aktivitet ved utfarten mens man i løpet av kort tid vil sluses inn i flotte områder hvor man kan oppleve stillhet og ro uten å plages ved aktivitetene som finner sted ved og rundt parkeringen.

Når det gjelder flerbruket i Marka, så er det krevende. Imidlertid er det slik at de aller fleste som bruker skiløypene som er tilrettelagt for idretten benyttes av vanlig folk som er ute og går på ski. Et utviklingstrekk er at stadig eldre mennesker går på ski, noe som er flott sett i et folkehelseperspektiv og slik sett vil skiområdet som utvikles bli til stor glede for mange andre brukergrupper enn bare idretten. Vi forutsetter at skianlegget er åpent for alle brukergrupper når det ikke er organisert trening.

En svakhet ved Franskleiv er at det er trangt inn der og at det lett blir køer, samt at det er dårlig kollektivtilbud. Vi er inneforstått med at det ikke er planer om kollektivtilbud dit i dag, men oppfordrer kommunen til å se på hvordan man kan finne en god løsning på dette. Flere brukergrupper og større bruk vil på gode utfartsdager kunne resultere i kaos på veiene. Dette må kommunen finne en løsning på.

Når det gjelder bruk av skiskytteranlegget, så oppfordrer vi kommunen til å gå i dialog med idretten for å komme fram til åpningstider som er strammere enn hva som er foreslått og som vil være til mindre sjenanse for friluftslivet. Antallet arrangementsdager må også være fornuftig regulert slik at ikke vanlig turbrukere presses vekk fra området. Selv om vi lander på at vi støtter forslaget om skianlegget på Franskleiv, så forutsetter det at dette ikke skal utvikle seg til et ”arrangementsområde”. Franskleiv er et yndet område for friluftsfolket, og det er kommunens oppgave å sørge for at ikke andre brukergrupper presses ut.

Klimaendringene resulterer i kortere skisesonger, og vi støtter derfor forslaget om å ta ut vann til snøproduksjon til glede for alle brukergrupper. Vi vil her spesielt peke på folkehelseperspektivet. Vi oppfordrer kommunen til å gjøre dette tiltaket på en god og estetisk måte. Vi mener også at en garasje for preppemaskinen må kunne tillates.

Med vennlig hilsen

Tom Fremstad
Generalsekretær

Godkjent av Tom Fremstad og sendt ut elektronisk

Skiforeningen
Kongeveien 5
N-0787 Oslo

Telefon (+47) 22 92 32 00
Telefaks (+47) 22 92 32 50

post@skiforeningen.no
www.skiforeningen.no

NO 946 175 986 MVA
Miljøfyrtårn-sertifisert

Bærum kommune
1304 Sandvika

Dato: 23.04.2014
Deres ref.: 12/1202 – 14/49934/RASK
Vår ref.: LN

Høring/offentlig ettersyn – detaljregulering for Franskleiv skianlegg

Vi viser til ovennevnte plan med planID 2012027.

Franskleiv ligger innenfor markagrensen men området er allerede i dag sterkt preget av inngrep, spesielt kraftledningen med et 60 meter bredt snauhogd ryddebelt og store parkeringsarealer. Skiforeningen mener at det er bedre å konsentrere denne type av anlegg til områder der utbygging allerede har funnet sted enn å spre dem til uberørte områder. Skiforeningens oppfatning er videre at de planlagte terrengendringene på Franskleiv er moderate og at skiskytteanlegget er et supplement til tilretteleggingen for aktiviteter som allerede finnes i området.

På grunn av klimaforendringene må vi regne med flere snøfattige vintre i fremtiden. Derfor ser Skiforeningen positivt på snøproduksjonstiltak for å sikre gode snøforhold tidligere i sesongen. Skiløyper med kunstsne vil tilfredsstille ulike brukergruppers behov – både aktive og mosjonister. Både av miljøhensyn og av hensyn til prepareringsberedskap er det positivt at Bærum kommune får anledning til å bygge garasje for prepareringsmaskin på stedet.

Franskleiv er svært mye benyttet i dag, både som utgangspunkt for skiturer og trening, særlig for barn og unge. Bedret parkeringskapasitet vil være positivt for disse brukergruppene. Skiforeningen forutsetter at parkering for turfolket løses også under eventuelle kolliderende arrangementer. I dag eksisterer det ingen kollektivforbindelse helt fram til parkeringsplassen. Ruter mener at en tilbudsforbedring av kollektivtrafikken i området ikke kan påregnes. Skiforeningen er opptatt av at denne innfallsport til Marka gjenstår som tilgjengelig for allmenheten og oppfordrer derfor forslagsstiller til å fortsette dialogen med Ruter for å få bedret kollektivtrafikken.

Forslagsstiller bedømmer konsekvensen for forurensningen fra ammunisjon å være ubetydelig. Vi oppfordrer forslagsstiller til å ha et godt HMS-system for oppsamling av blyavfall slik at dette gjøres forsvarlig også med tanke på helsen til de som skal rydde dette avfall.

Lisa Näsholm

Tlf: 41 39 76 24, Mail: lisa.nasholm@skiforeningen.no

UTTALELSE

Reguleringsplan for Franskleiv skianlegg planID 2012027.

Bærum Turlag vil i anledning reguleringsplan for Franskleiv skianlegg uttale følgende:

Lokaliseringen av skianlegget er ikke optimal. Det er minusfaktorer knyttet til trafikk og terrenginngrep. Frykt for forurensing av jordsmonn vassdrag har vi også forståelse for.

Bærum Turlag vurderer det likevel slik at de samlede virkninger av planlagte tiltak ikke vil påvirke området mer negativt enn det området og friluftslivet kan tåle.

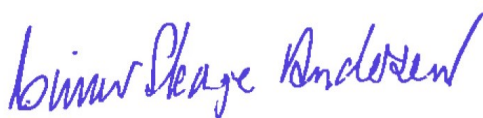
Bærum Turlag vil også legge vekt på at området har inngrep fra før med stier, løyper, adkomststi for funksjonshemmede m.m. Vi merker oss også at anlegget først og fremst skal være et lokalt treningsanlegg og at omfanget av naturinngrep er begrenset.

Skianlegget på Franskleiv vil ha mange likheter med tilsvarende anlegg på og rundt Lathusåsen i Østre Bærum. Mange av de innvendingene vi nå hører mot anlegget på Franskleiv, særlig om forurensing og støy, ble også brukt forut for byggingen av skianlegget på Fossum. Etter at anlegget ble tatt i bruk, har det ikke kommet noen klager.

I denne sammenheng vil vi bemerke at støy fra en skiskytingsarena ikke kan sammenlignes med støy fra en ordinær skytebane, som for eksempel Løvenskioldbanen i Østre Bærum.

Det er vår oppfatning at en skiskytingsarena på Franskleiv vil bli en positiv tilvekst til friluftstilretteleggingen som allerede finnes der og gi treningsmuligheter for en idrerettsgren i vekst. Erfaringene fra Fossum tilsier at støyplagen blir minimal, og vi kan ikke se at en skiskytingsarena vil føre til økt forurensing.

Bærum 9. mai 2014

Einar Skage Andersen
leder

Bærum Kommune
1304 SANDVIKA

Sandvika, 07.05.14

Høring/offentlig ettersyn – detaljregulering for Franskleiv skianlegg

Viser til planID 2012027

Arbeidet med å etablere et tidsmessig lokalt skianlegg for langrenn/skiskyting med snøproduksjon i Vestre Bærum har pågått i 15 år. Det framlagte planforslaget for etablering av et slikt anlegg ved Franskleiv er et resultat av grundig planlegging og utredninger. Et tidsmessig anlegg med stabile snøforhold vil sikre rekruttering og videreutvikle den organiserte skiidretten. Erfaring fra andre tilsvarende skianlegg, bl.a. på Fossum, viser at den grad av tilrettelegging som det her er planlagt blir et populært aktivum for et betydelig antall uorganiserte brukere innen idrett og friluftsliv, - både sommer og vinter.

Bærum Idrettsråd ser fram til at disse etterlengtede anleggene blir realisert til glede for de mange og store brukergruppene.

mvh Bærum IR

Dag Egil Strømme (s)
styrets leder

Eystein Weltzien
daglig leder

Fra: Ivar Barstad
Sendt: 14.05.2014
Til: Bærum kommune Post
Kopi: aimee@jutul.net
Emne: Franskleiv skianlegg, detaljregulering.

Franskleiv skianlegg, detaljregulering.

IL Jutul støtter utbyggingen som ligger i denne planen.

Bro over Vestmarkveien og lyssetting av løype ned til lysløype fra Jordbru vil knytte løypene sammen uten å måtte passere parkeringsplassen på Franskleiv.

Dette vil gi en bedre utnyttelse av løypenettet.

Vi ser en stor og økende interesse for langrenn og skiskyting blant barn og voksne i vårt område.

Det er stort behov for anlegg og parkeringsplasser.

Vi opplever at parkeringskapasiteten på Jordbru er sprengt flere kvelder i uken.

Denne utbyggingen kan bidra positivt.

Med vennlig hilsen

Ivar Barstad

Leder IL Jutul

Til: Bærum kommune

1304 Sandvika

Saksreferanse: Plan-ID 2012027

Holmen 23. mai 2014

Høringsinnspill ski- og skiskytteranlegg på Franskleiv

Viser til den pågående søknadsprosessen for ski- og skiskytteranlegg på Franskleiv. Holmen IF ønsker med dette å gi sin uforbeholden støtte til prosjektet.

Holmen IF langrenn er en foreldredrevet klubb med fokus på å skape varig skiglede og inkluderende vennskap for barn og ungdom. Holmen IF Langrenn har hatt en eventyrlig medlemsvekst – fra 145 medlemmer i 2008 til ca. 500 i 2014. Flesteparten av medlemmene, 80%, er i alderen 7 – 12 år, men de store aldersgruppene er nå i ferd med å ta steget fra barn til ungdom. Kraftig medlemsvekst stiller økt krav til anlegg og anleggskapasitet. Nærområdet til klubben er Grønnpia – både for barmark og snø. Her er det etablert en lysløype på 1,5 km, og denne fungerer utmerket for de yngre gruppene. For de yngre gruppene er Holmen IF Langrenn en breddeklubb, men klubben har også ambisjoner om å kunne gi eldre ungdom et fullverdig treningstilbud innen langrennssporten. Dette stiller økt krav til klubben på mange områder og herunder gode fysiske forhold for skilek og trening samt stabile snøforhold med gode løypetilbud. Trening for de eldre gruppene foregår hovedsakelig ut fra Vestmarksetra.

Asker og Bærumsområdet har svært begrensede muligheter for å arrangere skirenn, og det er behov for et anleggsområde med moderne fasiliteter. Med den økte interessen vi ser for langrennssporten er det viktig at vi har gode anlegg i nærheten av der folk bor slik at ungene motiveres for å drive idrett. Anlegg i nærområdet gjør det også mye enklere for foreldre å kunne følge opp barn med kjøring og tilrettelegging i en hektisk hverdag. Ski- og skiskytteranlegg på Franskleiv vil bli et anlegg med nærhet til mange klubber og vil stimulere unge og voksne til å drive idrett på alle nivåer, noe som gir god samfunnsøkonomisk uttelling.

For Holmen IF Langrenn

Per Ove Øyberg
Styreleder

Bærum Kommune
Områdeutvikling
post@baerum.kommune.kommune

Kopi:
Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Miljøvern avdelingen.
postmottak@fmoa.no

Klima- og miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Akershus Fylkeskommune
postmottak@akershusfk.no

DERES REF.:

PlanID 20/2027

DERES DATO:

VÅR REF.:

VÅR DATO: 18.05.2014

Franskleiv – skianlegg i Vestmarka – detaljregulering - 1-gangs behandling

Vi viser til brev om høring/offentlig ettersyn.

I OPPSUMMERING

Bærum Natur- og Friluftsliv (BNF) er selvsagt for skileikplasser, og det er bra med god turveg til Nedre Gupu. BNF aksepterer også at det er behov for en viss utbedring i deler av løypenettet. Vi er heller ikke mot skiskyting, men vi mener at arealer ved Vestmarksetra ikke skal beslaglegges til et slikt arealkrevende idrettsanlegg med store utfordringer i forhold til sikkerhet, forurensning, friluftsliv med mer..

- Saksframstilling med konsekvensutredning har flere vesentlige mangler og/eller svakheter:
 - temaene blyforurensning og sikkerhet må utredes og vurderes bedre.
 - betydningen av støy i friluftsområder/store naturområder er ikke vurdert på de premisser støyretningslinjene og Miljøvern departementet forventer.
 - utredning og vurdering av friluftslivet gir ikke godt nok grunnlag for å vurdere graden av konflikt og beslutning/prioriteringer friluftsliv – skiskytteranlegg.
 - det er ikke gjort noen utredning av miljøhygieniske utfordringer med behov for sanitæranlegg
 - det er ikke foretatt reelle regionale analyser.
- Konsekvensen av manglene/svakheterne ovenfor er at Miljøvern departementets forutsetninger (brev av 09.mai 2012) og Fylkesmannens brev av 31.01.2013 i liten grad er oppfylt

- De uttalelsene som nå kommer fra naboer, vel og flere natur- og friluftsansjoner synliggjør at et skiskytteranlegg vil få betydelig større konsekvenser enn det som kommer fram av planforslaget.
- Konklusjonen må bli at selv et "lite lokalt skiskytteranlegg" ikke må lokaliseres ved Vestmarksetra.
- **Sollihøgda framstår som et svært godt alternativ som anlegg til bruk for flere kommuner og mange idrettslag med tilbud om trening og konkurranser i langrenn og skiskyting.**
 - Tilfredsstillende kravene om utredning i regionalt perspektiv om det blir utredet.
 - Skianlegg i lavereliggende strøk er "risikosport" med hensyn til klimautvikling. Anlegg bør derfor legges i de høyeste områder i regionen. Sollihøgda på 400 m.o.h. er et slikt sted med anslagsvis en måned lengre skisesong enn lavere strøk, uten snøproduksjon. – som også er mulig.
 - Bærum og også Bærums Skiklubb har lange tradisjoner om å bruke Sollihøgda som utfartsområde og treningsområde vinterstid. Bærum har samarbeidet med Hole om lysløype i området. Det er raskt å komme dit (under 10min fra Sandvika med bil, forbedret kollektivtransport når ny E16 blir bygget.) Området blir attraktivt for mange mennesker når Avtjerna engang i framtiden bygges ut.
 - Sikkerhet: Skyteretning er mot NØ mot naturlig høydedrag og ubebodde skogsområder.
 - Ekspertene på skiskytingarenaer har uttalt at de sjelden har sett et område som fra naturens side ligger så til rette for skiskytingsarena.
- BNF vil bemerke at planframstillingen med konsekvensutredning, etter vår vurdering, bryter til dels temmelig grovt med konsekvensutredningsforskriftens krav til, og normer for saklighet når det gjelder valg av bakgrunnskunnskap, de vurderinger som gjøres og de konklusjoner som legges fram.
- Et planforslag mer i tråd med konsekvensutredningsforskriften ville gitt et bedre grunnlag for høringen og et langt mer korrekt grunnlag for beslutninger. Ut fra dette finner BNF at det er riktig og nødvendig at vi har en til dels detaljert og inngående uttalelse til planframstillingen med konsekvensutredning.

II DETTE ER OMRÅDET «VESTMARKSETRA»

Kvaliteter for friluftslivet – hva kjennetegner gode friluftslivsområder i folks nære miljø og innfallsport til Marka? Kan det være at slike områder innbyr til mange ulike aktiviteter for et stort mangfold av brukere og at brukerne skal kunne glede seg over området og sin måte å bruke det på uten at andre blir forulempet?

Vestmarksetra med skogen omkring er slik. Enten man skal ta seg langt innover, skal trene både stor fart og utholdenhet, utforske toppene eller trille i rolig tempo til serveringsstedene, lytte til fuglene eller plukke bær og nyte skogens ro, rusle sakte innover en smalsporet løype under snøtunge graner – eller rase av gårde i de brede godt preparerte sporene for både skøyting og gammeldags skigåing – så er alt dette mulig med samme utgangspunkt.

Tilgjengelighet til innfallsporten Vestmarksetra

Veien til Vestmarksetra er uegnet for kjøring med busser, det mangler fortau/turvei, den er bratt og uoversiktlig og brukerne utgjør en blanding av biler, gående, syklende og ridende. Familier kjører som regel inn og starter turen med barnevogn, sykler, ski eller på bena – de er alt i Marka. Det samme er eldre med redusert bevegelse. Noen setter seg til og med ned på parkeringsplassen i medbrakte stoler og nyter Marka derfra.

I hovedsak blir barn og unge som skal trene på ski, kjørt opp av foreldre og hentet” etter trening – noe som allerede generer mye bilkjøring på denne veien. Det er store parkeringsplasser ved bommen, men ved spesielle arrangement eller ved store utfartshelger er det knapt med plasser vinterstid.

Når Sandvika skal bygges meget sterkt ut og Hamangutbyggingen inkluderes, blir det et betydelig antall nye beboere som også vil finne det attraktivt å starte turen på Vestmarksetra. Skal vi akseptere at denne porten til Marka oppleves så stressende at det gjelder å komme seg videre og lengst mulig unna så fort som mulig, eventuelt gir opp å bruke området? I tillegg legges det opp til at ”porten” noen ganger blir stengt for friluftsfolket.

Bærum Natur- og Friluftsråd har som premiss for denne høringen at planlegging, forvaltning og tiltak ikke skal forringe områdets kvaliteter og minske områdets kapasitet for friluftsbruk.

II BÆRUM KOMMUNE HAR VALGT ET UHELDIG OPPLEGG FOR PLANPROSESSEN

- prosessen fører ikke til helhetlig og rasjonell arealforvaltning.
- hensyn til naboer og andre berørte blir skjøvet til side.
- prosessen gir lite grunnlag for avveining av ulike bruker- behov og interesser i området.

Jordbrualterantivet for skiskyting ble skrinlagt i 2005, og samarbeid med Hole kommune om et ski- og skisyttingsanlegg ble brakt på banen. Etter kort tid ble likevel Sollihøgda-alternativet avvist av Bærum, og Vestmarka ble framsatt som eneste mulighet. Vi viser her til høringsuttalelsen (13.05.2014) fra Naturvernforbundet i Bærum som dokumenterer hvordan et mulig samarbeid ble undergravet av Idrettsrådet. Jardar IL/Bærum Skiklubb presenterte for Planutvalget i 2008 en plan for nye lysløyper og oppgradering av mange løyper, snøproduksjon, skiskytteranlegg og skileikområde ved Vestmarksetra. Da de søkte Fylkesmannen om dispensasjon fra markaloven for å bygge disse anleggene, svarer Fylkesmannen i brev av 18.08.2010 at tiltakene samlet sett er så omfattende inngrep at det ville kreve reguleringsplan for hele området.

På bakgrunn av dette svaret, kunne en forventet at kommunen selv så seg tjent med en plan for et så sentralt utfartsområde. Men dette ble ikke gjort. I stedet gikk kommunen inn for å få bygget ut enkelte elementer ”bit for bit” gjennom byggesaksbehandling og dispensasjoner. Først da selve skiskytteranlegget skulle planlegges, måtte det lages en reguleringsplan, og den oppgaven satte kommunen bort til idrettslagene.

BNF pekte i høring av planprogrammet på at det var viktig at kommunen tok et aktivt ansvar for å utarbeide en områdeplan for hele området Vestmarksetra med de mest brukte nærturområdene og tilførselsvei. En områdeplan ville gi rom for en helhetlig vurdering av utfordringer, og på det grunnlaget legge opp til en rasjonell disponering av arealer der det kunne tas hensyn til naboer og legges opp til et best mulig tilbud til ulike brukergrupper, og med minst mulig konflikter mellom for eksempel organisert trening/konkurranser og friluftsliv i skiløypene. En områdeplan ville også skape en åpen arena og legge til rette for demokratisk avveining av ulike behov og interesser.

Bærum kommune valgte et annet opplegg. Og det kan virke som om dette førte til at gjennomføring av prosjektet «skiskytteranlegg», fra første stund av, ble det overskyggende mål.

I Temaplanen 2011-2014 bevilget Bærum kommune 4.2 mill.kr til skiskytteranlegg på Vestmarksetra uten noen kommentar/forbehold knyttet til plan for anlegget. Det var et tidlig og

tydelig signal om at skiskytteranlegg skulle gis forrang. Etter Fylkesmannens krav om reguleringsplan ble planforslaget delt opp i disse prosjektene:

- Oppgradering av lysløypene og andre løyper ble tatt som byggesak i 2011. Arbeidet var meget omfattende med store utvidelser og mye skog ble hugget. BNF påpekte bl.a. at *«Konkurranseløyper vil alltid være å anse som ”større løyper” som krever reguleringsplan.»* (Ot. Pr. nr. 23 (2008-2009)) side 41). Dette ble ikke tatt til følge.
- 600 meter ny lysløype fikk dispensasjon fra Markaloven. I begge tilfellene var det satt vilkår om at løypene ikke skulle tilføres fremmed masse. Dette ble likevel gjort i betydelig grad uten at kommunen fulgte opp klagen som kom fra brukere som fulgte med på det som skjedde på Vestmarksetra.
- Samme år ble det søkt dispensasjon fra Markaloven for å anlegge skileik i samme område. Denne ble innvilget. Samtidig varslet Fylkesmannen at flere utbygginger ville ikke bli tillatt uten reguleringsplan.
- Til tross for dette gir Bærum kommune i 2012 byggetillatelse etter § 14 i markaloven for utvidelse/nybygg av turvei/tømmervei mellom Vestmarksetra og Nedre Gupu
- Arbeidet med reguleringsplan for selve skiskytingsanlegget med standplass, flere løyper, diverse bygninger, stor skibro over Vestmarkveien samt anlegg av dam for snøproduksjon på standplass og ute i løypene ble så overlatt til de to idrettslagene.

Summen av ”bit for bit” tiltak og inngrep listet opp ovenfor, inkludert foreliggende planforslag, utgjør den utbyggingen Fylkesmannen krevde belyst gjennom en helhetlig plan. ”Bit for bit” opplegget medførte også at viktige deler av reguleringsplanen unndras konsekvensutredning.

BNF mener det er betenkelig og kritikkverdig at planmyndigheten har valgt et opplegg for planprosess som ikke er i tråd med mål i plan- og bygningsloven (konf. §1-1. ledd) og intensjonene i markaloven om å styrke friluftsforslagenes medvirkning.

III GJENNOMGANG AV BREVET AV 9. MAI 2012 FRA MILJØVERNDEPARTEMENTET.

Nedenfor merket: Sitat MD–brev av 9. mai 2012

Dette brevet ble sendt tiltakshaverne etter at Fylkesmannen i brev av 30.1.2012 ga tillatelse til oppstart av reguleringsplan for Vestmarksetra.

Sitat MD – brev av 9. mai 2012:

”Området ved Vestmarksetra er et mye brukt utfartssted og innfallsport til marka, med store friluftslivs- og idrettsinteresser. Konsekvensene av et skianlegg må utredes nærmere i forhold til markalovens tre sidestilte formål. Fylkesmannen anbefaler videre at skiklubbene og kommunene i regionen samarbeider om å vurdere forslåtte lokale skianlegg inkludert skiskyting i et regionalt perspektiv.

Loven skal fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Dette innebærer blant annet at tiltak innenfor et av formålene med loven må vurderes opp mot virkningen for de to andre formålene. I henhold til markaloven er bygge- og anleggstiltak forbudt i Marka.

Friluftsliv og naturopplevelse

Planområdet er et viktig utfartsområde for turgåere både sommer og vinter. Særlig populære er stier, veier og løyper som fører til serveringssteder i marka. Tiltakshaver understreker at området i hovedsak er et område andre brukere kommer raskt igjennom. Velforeninger og lokalt friluftsråd har

imidlertid uttalt seg negativt til planene for området. Eventuelle konflikter mellom idrett og friluftslivsbruk må utredes nærmere i et reguleringsplanarbeid.»

Kommentar fra BNF:

Friluftsliv og naturopplevelser er særdeles dårlig belyst, fagfolk på dette området er ikke konsultert. Det er direkte feil når utredningen hevder at andre brukere enn skiskytterne kommer raskt gjennom området. Familier med små barn kommer ofte ikke langt av gårde, skiskytingen foregår med flere løyper i sløyfer rundt utgangspunktet for alle, skyteområdet og snøproduksjonen ligger også der alle starter turene. De som kommer seg raskt gjennom området, er bare de som trener eller skal langt av gårde.

Sitat MD – brev av 9. mai 2012:

«Fylkesmannen viser til Miljøverndepartementets uttalelse av 24.1.2012 vedr. Lillomarka idrettsanlegg der det sies at skiskyting er nær tilknyttet langrenn og at det derfor må kunne planlegges for dette etter markaloven § 7. I det samme brevet påpekes det behovet for å utrede og vurdere skiskytteranlegg i et regionalt perspektiv, samt at konsekvenser av sikkerhet og støy for allment friluftsliv utredes. Vi viser til vår uttalelse i forbindelse med etablering av Lillomarka. Baneanlegg for skiskyting i Marka kan være problematisk i forhold til støypåvirkning i et friluftsområde, og støy fra skytebane er uønsket lyd i områder som benyttes til friluftsliv og naturopplevelser. Det er derfor særlig viktig å vurdere beliggenheten og hvilken bruk de omkringliggende arealene har. Det er viktig med god kvalitet i friområder, og vi mener det vil være uheldig å etablere aktivitet som bidrar til skytestøy i det omsøkte område hvor friluftsliv er svært viktig.»

Kommentar fra BNF:

Støypåvirkning er et kritisk punkt for slike anlegg. I dette tilfelle er det særlig kritisk fordi skyteområdet ligger nede en dal og lyden – spesielt treff mot blink - vil bli kastet rundt fra de lave åsene omkring. Støysonekartet som er tegnet, viser at det nye friluftsanlegget for barn på Nedre Gupu, vil bli betydelig støyrammet. For øvrig bagatelliseres ulempen med skytestøy til tross for at departementet nettopp påpeker at slik støy ikke er forenelig med områder der friluftsliv er viktig. Kommunen er ellers opptatt av stilleområder i byggesonen, i Marka burde fokus på fravær av støy være enda sterkere. Konf. Temaplanen for fysisk aktivitet- - 2015 2018

Det er lagt ned forbud mot skyteretning mot kraftlinjen. En må anta at dette forbudet er basert på risikomodeller og erfaring. Skyteretningen er derfor lagt mot Vestmarkveien. Vi mener det må kunne forventes at krav til sikkerhet i forhold til friluftsfolket må være minst like stor. At det dermed må skytes mot sola, forverrer sikkerheten ytterligere.

Utredningens behandling av temaet sikkerhet er, til dels, svært mangelfull og gir tilsvarende lite grunnlag for å danne seg et bilde av hvordan sikkerheten vil bli ivaretatt. Hensynssone: 'Faresone skytebane' er, beregnet i henhold til "Sikkerhetsbestemmelser for sivil skyting". Det opplyses at prosjektilenes rekkevidde imidlertid er 1000m (som er langt ut over reguleringsplanens hensynssone: faresone).

Departementet anmodet om utredning av temaet sikkerhet – friluftsliv, men sikkerhet i forhold til friluftsliv er overhodet ikke utredet og vurdert i saksframstillingen. Dette til tross for at det skytes mot et område med Vestmarkveien, med et tett løype- og stinett og antageligvis også en del ferdsel utenom stiene og innen prosjektilenes rekkevidde.

Av saksframstillingen i tilknytning til beitebruk og ROS-analysen oppfatter vi det også slik at området ikke skal gjerdes inn i det det sies at bortjaging anses som god nok sikkerhet i forhold til dyr. Risikoen for at noen, for eksempel, barn dukker opp i faresonen, og hvordan en til

enhver tid sikrer at slikt ikke skjer, er ikke vurdert (konf. og kommentar til kapitlene ROS-analyse og Bestemmelser).

Sitat MD – brev av 9. mai 2012:

«Fylkesmannen er kjent med at det pågår planer for skianlegg med skiskytearena på Solli i Asker som kun er 6 km fra Vestmarksetra i luftlinje og ca. 10 km med bil. I tillegg er det planer om skiskytearena på Ringkollen i Buskerud, Losby i Lørenskog og i Lillomarka i Oslo. På bakgrunn av at det pågår arbeid med flere planer med samme formål, mener vi at behov og lokalisering av skianlegg må vurderes på et regionalt nivå.»

Fylkesmannens konklusjon og anbefaling avsluttes slik:

«En slik vurdering må belyse konsekvensene for friluftsliv, naturopplevelse og idrett og tydeliggjøre eventuelle konflikter, fordeler og ulemper ved de ulike lokaliseringene.»

Kommentar fra BNF:

Alternative lokaliseringer er i hovedsak avvist og verken utredet eller vurdert i regionalt perspektiv. Asker kommune ville ha sitt eget anlegg og var dermed ikke aktuelle. Idrettsrådet og de aktuelle klubbene i Bærum ville ha sitt anlegg på Vestmarksetra - siden Jordbru var blitt avvist i 2005. Dermed ønsket heller ikke Bærum kommune å svare positivt på Hole kommunens spørsmål om samarbeid om et lokalt felles anlegg på Sollihøgda. Dermed er heller ikke konsekvensene for friluftsliv, naturopplevelse og idrett vurdert. Heller ikke eventuelle konflikter, fordeler og ulemper.

Sitat MD – brev av 9. mai 2012:

«For Vestmarksetra vil viktige utredningstema i en eventuell reguleringsprosess være kartlegging av dagens idretts- og friluftsbbruk av området, konsekvenser av støy fra skiskyteanlegget for utøvere av andre typer friluftsliv, ulike plasseringer av skistadion med skiskyting, trafikk- og parkeringsforhold, samt konsekvenser for Stokkerelva som følge av kunstsneproduksjon.»

Kommentar fra BNF:

Vi kan ikke se at dagens friluftsbbruk er vurdert. Vi finner ingen analyser av hvem som bruker dette området, når de bruker det og på hvilke måter eller hvilke kvaliteter brukerne søker i nettopp dette området. Vestmarksetra er utgangspunkt for friluftsliv og trening for halve Askers befolkning og minst halvparten av Bærums innbyggere, for mange gjelder det daglige eller ukentlige turer ut fra akkurat dette område. Det ene av de to serveringsstedene, Gupu, rapporterer for eksempel om ca. 33-35 000 besøkende på årsbasis.

Sitat MD – brev av 9. mai 2012:

«Fylkesmannen anbefaler et samtykke for oppstart av en reguleringsplanprosess for å utrede og vurdere en lokalisering av skiskytteranlegg i et regionalt perspektiv. Fylkesmannens anbefaling innebærer ikke at det gis forhåndstilsagn om at vi vil anbefale stadfestelse av fremtidige planvedtak. Vi vil først etter en utredning og vurdering av alle momenter som er nevnt i vår uttalelse ha et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag for å fraråde eller anbefale det endelige reguleringsplanforslaget.»

Kommentar fra BNF:

Som vi har pekt på annet sted, er nytt skiskytteranlegg i Bærum ikke vurdert i et regionalt perspektiv. Utbygger peker bare på at de ikke har bruk for noe regionalt anlegg. Men det MD og FM etterlyser og satte som vilkår for oppstart av en reguleringsprosess, er å vurdere lokale anlegg i regionalt perspektiv. I stedet for mange lokale anlegg rundt i kanten av Marka, har de ønsket å få vurdert muligheten av å ha slike lokale anlegg for flere

brukere, for å unngå nedbygging av mye av «nærmarka» og spesielt lage konflikter ved de sentrale utfartsområdene. Skiskyting er ikke en idrett som samler mange tusen deltaker i et begrenset område. Men idretten er populær, og det er rimelig at også disse brukerne får hensiktsmessige anlegg. Det er derimot ikke rimelig at hvert idrettslag eller kommune skal ha sitt skiskytteranlegg – det er økonomisk uforsvarlig både med tanke på arealutnytting og andre kostnader.

Et velbrukt argument mot å legge skiskyting til Sollihøgda, er at et er så langt å kjøre. Til det er å si at det for svært mange av brukerne tar omtrent like lang tid å kjøre E16 opp til Sollihøgda – evt. et tillegg på 5 minutter. Med ny E16 vil kjøring bli enda raskere. Og det vil bli bedre kollektivtilbud når det bygges ut flere boliger på Sollihøgda.

I dag må alle barn og unge som skal til Vestmarksetra for å trene, kjøres opp og hentes. Denne veien kan man ikke holde høy hastighet på, og trafikken burde heller reduseres enn økes. Når det er konkurranser, vil Sollihøgda være veldig mye bedre alternativ trafikkmessig både med tanke på kjøretider og parkering.

IV KOMMENTAR TIL PLANFORSLAG MED KONSEKVENsutredning

Generelle kommentarer

En gjennomgang av planforslaget viser de betydelige utfordringer en står ovenfor dersom en vil etablere et skiskytteranlegg ved Vestmarksetra. Formålet med en konsekvensutredning er å legge et så godt som mulig, faglig og saklig grunnlag for politiske beslutninger og prioriteringer.

Innhenting og valg av kunnskapsgrunnlag og presentasjon av vurderingene skal ikke styres av interesser/motiver for eller i mot gjennomføring av prosjektet. BNF anser at det på flere punkter må stilles kritiske spørsmål til utvalget av kunnskap/dokumentasjon, vurderinger/konklusjoner og presentasjon av materialet i planforslaget med utredning.

Vi kan heller ikke se at den langsiktige utviklingen er vurdert. Skiskyting er i ferd med å bli en helårsidrett, og framtidig bruk av rulleski, rulleskøyter og også sykkel kan bli kombinert med skyting, og forhold knyttet til dette, må vurderes ikke minst fordi Vestmarkveien, som er en svært populær i friluftsliv, allerede i dag brukes til trening på rulleski.

- Vurderinger knyttet til klimaendringer og konsekvenser av klimaendringer mangler helt i avsnittene om vann med snøproduksjon, dambygging og virkning på vassdraget.
- Behandling av tema landskapsbilde og konsekvenser av inngrep framstår som svakt utredet. Mangel på dokumentasjon/referanser forsterker dette bildet.
- Bio-fokus-rapportene gir tilfredsstillende kunnskapsgrunnlag, men rapportens vurderinger bygger på informasjon om et inngrep som var mindre enn det framlagte forslaget. Den reelle konsekvensen av utbyggingen er at det alt vesentlige av de verdifulle, sårbare naturtypene vil gå tapt.
- Utbyggingens konsekvenser for beitebruk må gjøres av de som har erfaring med dyr på beite.
- Det er gjort tekniske beregninger av støyutbredelse og vist støykart, men reelle vurderinger i forhold til friluftsliv mangler.
- Planforslaget og konsekvensutrednings omtale av forurensning fra ammunisjon/blyforurensning og sikkerhet er ikke på noen måte tilfredsstillende.
- Det konkluderes med at det er lite problemer med trafikkforholdene. Og at det blir liten trafikkøkning. Vi stiller oss spørrende og skeptiske til disse vurderingene

Som et resultat av ”bit for bit” saksbehandling og inngrep, ble inngrep pekt på i innledningen side 3 unndratt konsekvensutredning, det samme er tilfelle med de omfattende inngrepene som kreves for å legge ut vannledninger og kummer i løypene. Inngrepene blir heller ikke vurdert i forhold til markaloven. Dermed gir utredningen et ufullstendig/fortegnet bilde av konsekvensene for området og friluftslivet. Temaet sikkerhet er svært mangelfullt vurdert – konf. teksten forean.

Det er en svakhet ved konsekvensutrednings at den omhandler temaene isolert, uten å rette noen oppmerksomhet mot sumeffekten. Det gjelder ikke minst de store konsekvenser sumeffekten, erfaringsvis, ofte har på friluftslivet i området.

Kap.4.4 Snøproduksjon, 4.5 Dam, 5.3.2 Vassdrag

Det mangler omtale av og vurderinger med sikte på å møte utfordringer knyttet til forventede klimaendringer. Det foreligger vitenskapelig bearbejdet meteorologiske data/statistikk som dokumenterer tydelige trender i retning av økt hyppighet av lokal ”ekstrem”-nedbør (konf. for eksempel «Regula Fraunfelder Ex.floodseminar 10.02.2014 NMBU») Det innebærer bl.a. at en ikke kan ignorere det at dammen ”bare utgjør 10 % av vassdragets nedbørsfeltet”. Risikoen for flommer med fare for erosjon av masser med blyforurensing vil kunne øke i ukjent grad. Videre innebærer retningen på de forventede klimaendringer at en må regne med større variasjon og mindre forutsigbarhet i været (det omfattende bakgrunnsmateriale til siste FN klimarapport gir en omfattende dokumentasjon). De forventede klimaendringene vil redusere forutsigbar snøproduksjon og med det gjøre det mere usikkert når skiskytter- og løypeanlegg kan brukes.

Kap 5.2 Landskapsbilde, 5.3 Biologisk mangfold – naturmiljø, 5.4 Naturressurser

Konsekvensutredningen har ingen drøfting og/eller kildehenvisninger som klargjør grunnlaget for det som gjør krav på å være faglig skjønnsmessige vurderinger. De framstår dermed mye preget av synsing. Det gjelder vurdering av landskapsinngrep og opplevelse av landskapsinngrep. Det kan ikke, uten videre ”slås fast” at friluftsfolk som søker naturopplevelse opplever at 9 m høye brokonstruksjoner og voller (konf. utredning Lars Holo brev av 14. mai 2014), bygninger, skyteanlegg mv bare har liten negativ konsekvens, eller at en kunstig anlagt dam for snøproduksjon i et naturmiljø, er en forskjønnelse. Andre konklusjoner virker dels som søking etter argumenter som taler for tiltaket; for eksempel at den kunstige dammen vil øke biomangfoldet og kanskje bringe salamander til dammen i området. Kunnskap om, og prinsipper for naturforvaltning, biotopforbedringer-/restituering av biotoper mv. tilsier at tiltak som endrer artssammensetningen ikke er ubetinget positivt. Hvert tiltak bør, i alle tilfelle, underlegges kritisk vurdering. Vurdering av ’Forstyrrelser’ av dyrelivet er generelt vanskelig. Uten henvisning til dokumentasjon kan ikke dette avsnittet legges til grunn for beslutninger/prioriteringer.

De framlagte fagrapportene (Bio-fokus) gir et tilfredsstillende grunnlag for prioritering. Det må imidlertid understrekes at vurderingene ikke har gyldighet fordi disse bygger på informasjon om betydelig mindre inngrep enn det som er lagt fram i høringen. Det er overveiende sannsynlig at det alt vesentlige av de verdifulle og sårbare naturtypene vil gå tapt som resultat av utbyggingen.

Når det gjelder vurderinger knyttet til «Beitebruk» går vi ut fra, som selvsagt, at en i den videre prosjektering tar til følge vurderingene til dem som har kompetansen, dvs. de som har erfaring med dyr på utmarksbeite. Det samme gjelder konsekvensene av økt organisert bruk og tilrettelegging i et beiteområde.

5.6 Støy

Det er gjort rede for metode og gjort tekniske betraktninger omkring støy og konsekvenser av den beregnede støy ut fra støyforskriften. Planprogrammet setter krav om at ”Det skal utføres

betraktninger rundt begrepet "stille områder". Dette temaet tas opp nærmere i avsnittet 'Friluftsliv' nedenfor.

5.7 Forurensing

Forurensning fra ammunisjon

Det er gjort rede for forurensningsfare. I utgangspunktet vurderes den til å være betydelig, men det kan gjøres avbøtende tiltak. Tiltakene er beskrevet. Det konkluderes med at *"Ved en oppbygging av anlegget som beskrevet, bedømmes konsekvensen å være **ubetydelig (0)**"*. Denne konklusjonen er for svakt dokumentert og signaliserer en alt for enkel holdning til forurensningsfaren fra ammunisjon. En blyforurensing vil få dramatiske konsekvenser for grunnvann/drikkevann og for økologien i vassdraget: Stokkerelva og Neselva og for Åstad naturreservat. Det må kreves konkrete undersøkelser i anleggsområdet før eventuell videre prosjektering. Forslag til tiltak må også møte de utfordringer som følger av Rådmannens påpeking av at bekkelukking ikke tillates, og av konsekvensene av endret omfang av, og mønster i nedbørsforholdene. (Konf. også tilleggsutredning fra Lars Holo, brev av 14.mai.2014.) (Temaet kommenteres videre under kap. Bestemmelser)

Miljøhygiene/sanitæranlegg

Av planforslaget går det fram at det muligens vil bli etablert friluftstoiletter ved P-plassen, og at det ved behov vil bli kjørt inn transportable toalett ved større arrangement. De miljøhygieniske utfordringene er ikke utredet og vurdert. Planforslaget har ikke tatt inn over seg at en utbygging som innebærer at det skal befinne seg et stort antall mennesker konsentrert på et skiskytteranlegg og/eller "sirkulerende" i et begrenset løypeområde, gir helt andre miljøhygieniske utfordringer enn det at et stort antall mennesker har en P-plass som utgangs- og returpunkt for en tur videre innover i marka der de sprer seg på et stort område. BNF mener det er grunn til å stille spørsmål om de miljøhygieniske spørsmål i det hele tatt er seriøst behandlet.

Ikke omtalt: Sikkerhet

Temaet er lite tilfredsstillende behandlet (konf. vår kommentar til brevet fra MD). (Konf. også utredning fra Lars Holo brev av 14. mai 2014)

5.8 Trafikkforhold

Det er lagt fram et materiale omkring trafikkforholdene som illustrerer situasjonen. På grunnlag av dette materiale vurderer/konkluderer utredningen med at trafikkforholdene, i det vesentlige er uproblematisk med sikte på så vel trafikkavvikling som sikkerhet. Vurderingene er basert på at de nye anleggene ikke genererer vesentlig ny trafikk, verken i sum over tid eller knyttet til spesielle arrangement. Samtidig er det flere steder gjort et viktig poeng av at det nye anlegget vil være til glede for friluftslivet og tiltrekke seg flere brukere. Det er vanskelig å se hvordan det medfører riktighet samtidig som trafikken ikke øker (vi viser for øvrig til uttalelsen fra Tanum Vel).

5.9 Friluftsliv

Flere av natur- og friluftsansjoner har fryktet konflikt mellom de nye anleggene, de aktivitetene som følger av anlegget - og friluftslivet. Vi forventet en grundig behandling av dette temaet. Saksframstillingen har ingen omtale av begrepet 'Friluftsliv' eller referanser/kildehenvisninger til temaet. 'Friluftsliv' framstår som vagt/udefinert, og med det usikkerhet om friluftsliv egentlig betyr så mye. Det finnes et overveldende materiale av forskning og kartlegging som dokumenter omfanget av friluftsliv, hvorfor folk driver friluftsliv og med det hva de forventer når de driver friluftsliv. Her rangeres tema som naturopplevelse, ro og stillhet meget høyt. Ikke minst har det kommet fram en betydelig dokumentasjon av hvor stor betydning

det å drive friluftsliv har for trivsel og helse – folkehelseperspektivet. Vestmarksetra i dag er utgangspunkt for et lavterskeltilbud for mange, en inngangsport til det enkle og nære turbaserte friluftsliv de kan drive med daglig og ukentlig. En vesentlig endring av denne inngangsporten slik prosjektet med skiskyting legger opp til, kan bli et betydelig hinder for denne gode utviklingen for bedre folkehelse.

(Folkehelse omtales for øvrig bare en gang i utredningen (s.88) og da som argument for store konkurranser som anses som viktig for folkehelsen.)

Når en legger til grunn et innhold i 'Friluftsliv' som skissert ovenfor, virker deler av utredningen og vurdering lemfeldig. Og signalene i utredningen er: det blir noen ganger noen problemer, men friluftsliv er ikke viktigere enn at det er det bare rimelig at friluftsfolket må finne seg i dette.

Det legges opp til inntil 3 større konkurranser pr. sesong. Med kortere vintre kan dette utgjøre en betydelig del av skisesongen. Utredningen signaliserer liten forståelse for de brukere som har begrenset aksjonsradius: én km er ikke bagatellmessig for små barn og de med pulk, og det gir ingen god opplevelse å måtte være på vakt overfor konkurranseløpere eller grupper i organisert trening. Ved å lage en områdeplan ville en i mye større grad kunne unngått konflikter gjennom "geografisk" å skille traséene for aktiviteter med ulike formål. Det er videre ikke greit å finne alternative løyper og/eller innfallsporter til familievennlig nærområder av Marka

"Det skal utføres betraktninger rundt begrepet "stille områder"

Utredningen viser til retningslinjenes støygrense for "stille områder". I disse retningslinjene står det under samme kapittel også at all hørbar støy i prinsippet er uønsket i større naturområder (konf. også forarbeidene til markaloven, formålsparagrafen hvor det understrekes at fraværet av støy er en meget viktig kvalitet for friluftslivet.) Dette prinsippet bygger bl.a. på den omfattende kunnskap vi har om hvor sterk virkning støy og opplevelse av støy har på fysisk og psykisk helse. Stillhet og ro rangeres svært høgt som friluftslivskvaliteter. Planbestemmelsene åpner for at det skal kunne skytes nesten maksimal tid i løpet av dagen, uka og året. Det gir en begrunnet frykt for/stressende forventning om at en til enhver tid må regne med skytestøy. Utredningens henvisning til mye mer skytestøy ved Løvenskioldbanen har ingen relevans.

Prinsippet om uønsket støy bør være sentral i en betraktning over stille områder i Marka. Det er ikke omtalt i utredningen. Prinsippet innebærer også at et betydelig større område, område utenfor lysegrønn sone (konf. fig 5.18) utsettes for uønsket støy. Og det er ikke forskriftens støygrenser som avgjør opplevelsen av støy og frykt for/negative forventninger om at stillheten og roen "alltid" kan bli brutalt brutt av skuddsalver.

5.10 Idrett og konsekvenser for idretten er svært godt dekket i saksframstillingen.

5.12 og 5.13 kontroll med anleggsfasen er kritisk viktig. Krav om miljøoppfølgingsprogram mangler.

Utredningen peker på risiko for flere uønskede hendelser i anleggsperioden. Dersom det ikke er klare krav til avbøtende tiltak med sikte på blyforurensing og disse følges nøye opp i anleggsfasen, kan konsekvensene bli vannforurensning med bly i grunnvann, drikkevann og ferskvannsmiljøet som det mest dramatiske. Det må gjøres tiltak mot slamforurensing i anleggsperioden med konsekvenser for de deler av Staverbekken/elva der det er fisk. Utredningen peker på at tilkjøring av masser ikke må føre til at fremmede arter spres til området. Naturmangfoldlovens krav om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder bør også gjelde for anleggsperioden.

For å sikre en anleggsfase i tråd med momentene ovenfor, må anleggsfasen baseres på et detaljert og godt gjennomarbeidet miljøoppfølgingsprogram som kommunen har ansvar for å følge opp.

7. ROS-analysen er mangelfull eller svak på viktige tema som klimautfordringer, forurensninger, sikkerhet og trafikkforhold.

Vi har tidligere i uttalelsen pekt på behovet for å trekke spørsmål om klimaendringer inn i vurderingene knyttet til snøproduksjon og damanlegget. Direktoratet for samfunnsberedskap (DSB) har mye oppmerksomhet rettet mot de utfordringer som følger klimaendringer (ansvaret nå overført til Klima- og Miljødepartementet). Regelverket gir ikke detaljerte retningslinjer for ROS-analysen. Men at det bør gjennomføres en slik analyse går tydelig fram av "sivilbeskyttelsesloven". Det burde også, i høyeste grad, være i tiltakshavers interesse å få lagt inn kunnskap, analyser og vurderinger knyttet til dette temaet.

Støy, forurensning i vann og i grunnen er omtalt med henvisning til planbeskrivelsen. Som pekt på foran, er utredningene langt fra tilfredsstillende. Miljøhygieniske utfordringer er også neglisjert i ROS-analysen.

Trafikkulykker relateres kun til P-plass med henvisning til at lav fart gir lite alvorlige ulykker. Med bl.a. dødsulykken med en 5-åring på en P-plass på Nes i Akershus friskt i minne, virker en slik bemerkning lite tillitvekkende for utreders vurderingsevne.

Sikkerhet ved skyting analyseres med et par svært generell kommentar med henvisning til generelle regler. (ikke vedlagt).

V BESTEMMELSER

Bestemmelsene skal klargjøre hva i planforslaget som i realiteten forplikter (det som er juridisk bindene). Bestemmelsene skal bl.a. skape forutsigbarhet., de er, sammen med kartet en meget viktig del av "kontrakten" mellom alle som blir berørt av utbyggingen – kommunen med vidtgående ansvar - og utbygger. (avsnittet er greit nok i denne formen.

Tilføyelser til bestemmelsene. Så langt vi kan vurdere er det ikke tilstrekkelig, eventuelt, å legge nevnte krav inn i landskapsplanen som ikke er en planform etter plan- og bygningsloven

Tilføyelser

- Bestemmelsene må inneholde en paragraf om utarbeiding av miljøoppfølgingsprogram og viktige elementer som skal tas vare på gjennom et slikt program (konf. avsnitt om anleggsfasen ovenfor).
- Krav til støy må inn med henvisning til/forankring i retningslinjer slik at bestemmelsene senere følger eventuelle endringer i regelverket.
- Utsagnet s. 20 om at sikkerhet ikke tas inn i bestemmelsene fordi det reguleres av den til enhver tid gjeldene forskrift, er svært vanskelig å forstå. Ved å ta inn bestemmelser om sikkerhet med henvisning til/forankring i den aktuelle forskrift (fra Justisdepartementet) vil en bl.a. sikre at bestemmelsene til enhver tid er i tråd med regelverket. Det må utarbeides en detaljert bestemmelse om sikkerhet med henvisning til/forankring i forskriften. Bestemmelsene vedlagt en instruks må dekke dette aktuelle anlegget med dets bruk og de utfordringer som følger av beliggenhet og bruk av områdene rundt anlegget.

- Bestemmelsen bør, etter vår oppfatning sette krav til sanitæranlegg/toaletter og handtering av gråvann, med henvisning til forurensningsloven.
- Bestemmelsen må detaljert klargjøre krav til tiltak som skal hindre blyforurensing med instruks om hvor det skal legges ut masser, omfang av masser, massenes sammensetning, bruk av duk mv. krav om kontroll/oppfølgende undersøkelser. (Tilsvarende formuleringer må inn i miljøoppfølgingsprogrammet)

Kommentar til enkelte paragrafer

§2.1:”Landskapsplanen skal vise nødvendige sikringstiltak for dammen og skytebanen” For å avklare at dette ikke dreier seg om skjønn som for eksempel kan avveies mot kostnader bør ’nødvendig’ defineres gjennom henvisning til ”objektivt” utformete krav, konf. også avsnitt ovenfor).

§2.2:....”Terrenginngrep skal dekkes med jord” bør presiseres til ’stedegen’ jord/masse. Dette både for å hindre fremmede arter og for å fremme gjenvekst av områdets naturlige vegetasjon.

Ad §3.10 og 3.11. Saksgangen og saksutredningen er uklar og inneholder til dels motstridende informasjon når det gjelder skytetider og omfang av skyting. Dette er inngående dokumentert i uttalelse fra Lars Hole, brev av 14.mai 2014)

Saksframstillingen har, gjentagende ganger lagt vekt på at det kun dreier seg om et lokalt anlegg for barn og unge. Det er imidlertid bestemmelsene som gjelder og §3.10 åpner for nær maksimal utnyttelse av dagen, uka og året. Og forslagsstiller har funnet det nødvendig å stå hardt mot selv et forslag om beskjeden begrensning av skytetiden på søn.- og helligdager (konf. Rådmannens redegjørelse)

§3.11 tillater inntil 3 helgearrangement med mer enn 500 deltagere pr vintersesong. Det innebærer at det ikke er noen begrensning på store arrangement på hverdager, og det er ingen begrensning på arrangement med mindre enn 500 deltagere.

BNF stiller seg nær uforstående til at et lokalt skiskytteranlegg med unge som hovedbrukere har behov for å sikre seg nærmest ubegrenset adgang til å drive skyting og arrangement av stevner.

§5.2 ”Det tillates å grave ned rør til snøproduksjon og etablere”. Det innebærer at det legges opp til at markerte inngrep bl.a. sprenging skal kunne gjøres uten konsekvensutredning, byggetillatelse eller vurderinger etter markaloven. Det mener vi er i strid med markaloven og mål i plan- og bygningsloven.

§8.3 ”Tømmerlunning og flislagring tillates på plassen” Da må det i tilfelle reserveres tråse for tømmerlunning? Hvis ikke det gjøres, kan tømmerlunning på plassen lett føre til konflikt med parkerte biler. (Alternativt: kan det være at en har ment tømmerlunner?)

VI RÅDMANNENS KONKLUSJON OG TILRÅDNING

Rådmannen har gått gjennom og ”kvalitetssikret” forslagsstillers planframstilling med konsekvensutredning for offentlig høring. Rådmannen vurderer ”at de samlede konsekvenser/virkninger av de planlagte tiltak ikke vil påvirke området mer negativt enn det rådmannen mener området, naboer og friluftslivet kan tåle. I vurderingen har rådmannen lagt avgjørende vekt på at området har inngrep fra før”.

Rådmannen har noen steder litt andre vurderinger, men referer i utstrakt grad til, og slutter seg til forslagsstillers konklusjoner. Rådmannen har bl.a. ingen selvstendig vurdering av tiltaket i forhold til naturmangfoldloven. Vi finner ikke at Rådmannen, på noe punkt, har kommentar til, viser noen kritisk holdning til og/eller gjør noen evaluering av om det materiale og de tema som er presentert, er tilstrekkelig utredet (sikkerhet, blyforurensing) og/eller er i tråd med normene for saklighet i forskriften for konsekvensutredning.

Vi mener planbestemmelsene er mangelfulle og er forundret over at Rådmannen ikke har gått gjennom og kommentert bestemmelsene. Det burde vært gjort for å klargjøre hva kommunen, ut fra sine omfattende myndighet- og ansvarsområder (plan, sikkerhet, helse, forurensning, natur, friluftsliv), bør/må kreve lagt inn i planbestemmelsene. En slik gjennomgang ville også gi høringsinstansene og beslutningstakere langt bedre innsikt i planen og rekkevidden av planen.

Vi har i kap. 2 pekt på og stilt oss kritiske til at planmyndigheten/kommunen har stått for et ganske omfattende opplegg med ”bit for bit” inngrep og utbygging. Vi blir ytterligere kritisk forbauset når rådmannen i sin tilråding har ”*lagt avgjørende vekt på at området har inngrep fra før*”, når det er slik at de ”bit for bit” inngrepene som nylig er foretatt, utgjør et vesentlig element av de samlede inngrepene i områdene fram til i dag. Vi vil også peke på at disse inngrepene, etter en restitusjonsperiode, vil bli noe mindre skjemmende. Derimot er de inngrep som nå er planlagt, av helt andre omfang og kategorier enn lys- og konkurranseløyper.

Konsekvensen av Rådmannens tilråding er at skianlegget med skiskyting skal gis en meget betydelig forrang. Det er ikke i tråd med markaloven «- - *lovens hovedformål er å fremme og tilrettelegge for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Disse hensynene er sidestilt.*» (fra komiteflertallets innstilling til Stortinget.) Det er betydelig grunn til å hevde at konsekvensene av det planlagte skiskytteranlegget dels kan bli større enn det tiltakshaver framstiller det som, dels er ukjente. Med det er det all grunn til å spørre om ikke Rådmannen pålegger området, naboer og friluftslivet å tåle uakseptabelt mye.

Vennlig hilsen

Bærum Natur- og Friluftsråd

Rigmor Arnkværn (sign)
leder

Bærum kommune

1304 SANDVIKA

Deres ref.:

Plan ID 20/2027

Deres dato:

Vår ref.:

Erik Sennesvik

Vår dato:

22.05.2014

Franskleiv – Skianlegg i Vestmarka - detaljregulering

Bærum Velforbund mener hensynet til allmennheten ikke er godt nok varetatt i saksframlegget til detaljregulering. Et skiskytteranlegg vil innebære beslag av områder som betyr mye for gode tur- og naturopplevelser i et viktig rekreasjonsområde for befolkningen i vestre deler av Bærum.

Vi er enig i uttalelsen fra Bærum Natur- og Friluftsråd, som peker på klare svakheter i konsekvensanalysen og at viktige innsigelser fra beboere og vel i området ikke er tillagt tilstrekkelig vekt.

Ut fra det foreliggende materiale kan vi heller ikke se at fjernvirkninger av skytestøy er tillagt vekt.

Bærum Velforbund mener at det bør legges til rette for mosjon, naturopplevelse og turbruk, og at dette krever inngrep i naturen for at tilbudet skal bli tilgjengelig for den alminnelige bærumsbeboer. Dette legitimerer ikke inngrep som tilrettelegger for spesielle grupper på bekostning av den allmenne bruk av området

Bærum Velforbund deltok sammen med berørte velforeninger og Hole kommune i vurderinger av Sollihøgda som arena. Etter det vi oppfattet var det bred enighet om at dette var et godt alternativ. Området er snøsikkert og har god trafikkutvikling. Vi var svært overrasket da Bærum kommune gikk fra dette samarbeidet.

Med hilsen

Bærum Velforbund
Erik Sennesvik (sign)
Leder

Kopi:
Bærum Natur og Friluftsråd
Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Tanum Vel
Postboks 57
1341 Slependsen

Tanum 13.05.2014

Bærum kommune
1304 Sandvika

post@baerum.kommune.no

Plan ID 2012027

Høring/offentlig ettersyn - detaljregulering for Franskleiv skianlegg. Uttalelse fra Tanum Vel.

Franskleiv ved Vestmarksetra er et av Bærums mest besøkte friluftsområder. Bruken er tradisjonell - turgåing, sykling og ski. Taum Vel er for at det tradisjonelle friluftslivet skal ha forrang i dette området.

Miljøverndepartementet ga tillatelse til igangsetting av arbeidet med reguleringsplan for skiarena med skiskytingsanlegg ved Vestmarksetra, men stilte helt klare krav (brev av 09.05.2012):

“Miljøverndepartementet gir med dette tillatelse til igangsetting av planarbeidet innenfor markalovens rammer og øvrige bestemmelser. Alle tiltak må utredes og vurderes i forhold til virkningene for øvrig friluftsliv, idrett og naturopplevelse, samt for landskap, naturmangfold og kulturminner. Alle inngrep skal skje med minst mulig terrengmessige inngrep og landskapsmessig eksponering. Det må velges løsninger som sikrer at ulempene for de øvrige hensyn loven skal ivareta blir så små som mulig, både når det gjelder utforming av prosjektet og når det gjelder gjennomføringen av nødvendige anleggsarbeider.

Departementet minner samtidig om at kommunen i samarbeid med omliggende kommuner og organisasjoner skal utrede og foreta en vurdering av behovet for ski-, og skiskytingsanlegg ved Vestmarka i et regionalt perspektiv, både i forhold til eksisterende og planlagte anlegg.”

Bærum kommune har gjeldende kommunestyrevedtak av 31.05.2006 om å samarbeide med Hole kommune om et skianlegg på Sollihøgda. I forhold til MD's krav var Bærum kommune/Hole kommune v/ordførerne fremsynte.

Dessverre stoppet det felles planarbeidet opp.

Hole kommune har fortsatt planarbeide med utvikling av et regionalt skianlegg. De vil gjerne inkludere et skiskytteranlegg i planen, men er avhengige av omkringliggende kommuners interesse. Skiskytteranlegget vil i tilfelle anlegges ved Høymyr i.h.t. de tidligere planene.

Begrunnelsen for det felles planarbeidet fra 2006 som Hole kommune har fortsatt, var at Sollihøgda er et meget egnet sted å legge et slikt anlegg, grunnet områdets beskaffenhet, beliggenhet, meget gode snøforhold, offentlig kommunikasjon, få berørte naboer og en grunneier som støtter planene. Adkomstveien fram til anlegget er

god med betydelig plass for parkering.

“I de siste to årene er det ikke tatt noe initiativ fra Bærum kommune om Holes reguleringsplan for området, i følge Holes ordfører” (fra Budstikka 25.04.2014).

Det var jo nettopp i de årene samarbeidet skulle vært som mest aktivt, i.h.t. til MD's brev av 09.05.2012. (sitert foran)

Tanum Vel ber med dette om at Bærums politikere ikke tar stilling til reguleringsplanen for ski- og skiskytteranlegget i Franskleiv før de har fått seg forelagt og vurdert Hole kommunes planer for et skiskytteranlegg på Sollihøgda.

Uttalelser til foreliggende plan:

Trafikkforhold:

Dersom anlegget blir en realitet, stiller Tanum Vel krav om opparbeiding av gang-/sykkelvei fra Kattås til Franskleiv før anlegget påbegynnes.

Velet skal bl.a. arbeide for medlemmenes sikkerhet.

Vestmarkveien fra Kattås til Franskleiv oppleves - og er - trafikkfarlig. Den er meget smal, bratt og svingete. Busser og store biler kan ikke møtes. I følge Ruter er det ikke aktuelt med kollektivtransport til Vestmarksetra. Endeholdeplass forblir på Kattås.

Blir det foreslåtte skianlegget en realitet, vil parkeringskapasiteten på Vestmarksetra bli sprengt på gode utfartsdager (skisøndager), særlig de helgene det arrangeres ski-/skiskytterrenn. Brukerne av det tradisjonelle friluftsliv og fastboende vil da bli henvist til å gå/sykle til/ fra Kattås, på en vei som i dag er svært farlig for myke trafikanter. Det er også ridende langs veien.

Generelt vil et slikt anlegg generere sterkt øket biltrafikk opp til Vestmarksetra. Allerede dagens bruk skulle tilsi at det er sterkt behov for gang-/sykkelvei her. Også nye samfunnskrav om reduksjon av biltrafikk, burde tilsi at kommunen etablerer gang-/sykkelvei opp til Vestmarksetra.

Derfor, med bakgrunn i det ovenstående, er velets ufravikelige krav: Etablering av gang-/sykkelvei fra Kattås til Franskleiv før anleggets starter opp.

Friluftsliv.

Vestmarksetra/Franskleiv er en svært viktig innfallsport til marka for alle brukere av det enkle, tradisjonelle friluftslivet.

I høringsdokumentet, under Rådmannens vurderinger står:

“Forslaget kan ikke sies å være i henhold til Flerbruksplanens mål om at “enkle opplevelsesorienterte aktiviteter som stiller små krav til tilrettelegging og personlig utstyr, skal prioriteres.”

Franskleiv og områdene rundt Gupu, Nedre Gupu og Furuholmen er et av Bærums

mest besøkte friluftsområder. Bruken har vært tradisjonell - turgåing, sykling og ski. I det senere er Nedre Gupu aktivitetsområde, skileikområde, rundløype og rulleskiløype etablert, fremdeles med lav grad av tilrettelegging. Parkeringsplassen og et eventuelt skiskytteranlegg vil være innfallsporten til disse områdene. Større skiarrangementer vil føre til at bruken for andre brukergrupper blir begrenset/forringet.

Et skiskytteranlegg med dam, snøproduksjonsanlegg, bygninger, voller, standplasser og vide skytetider (alle ukens dager) kommer til å redusere "markatravernes" opplevelseskvaliteter i området. Det tradisjonelle friluftslivet har mange ganger flere brukere av dette området enn medlemstallet for skiskyttergruppene. Bortfall av skyting lørdager og søndager ville bedret friluftslivets forutsetninger.

Parkeringskapasiteten på Franskleiv kan på gode utfartsdager til tider være sprengt. Behovet for utvidelse av kapasiteten er reell i lys av aktiviteter som har kommet og vil komme i området".

Tanum Vel slutter seg fullt ut til denne vurderingen.

Men dessverre legger ikke rådmannen selv vekt på sin egen analyse av situasjonen for friluftslivet.

Rådmannen legger vekt på at anlegget er "et mindre treningsanlegg". Men foreslåtte reguleringsbestemmelser åpner for at inntil tre helgearrangementer (konkurranserenn/mesterskap) med over 500 deltakere kan arrangeres per vintersesong. Skyting tillates mandag-lørdag klokka 08-22 og søn- og helligdager klokka 14-20, etter forslag fra idrettslagene.

Dersom skiskytterarenaen tross alle protester blir realisert i fremtiden, stiller

Tanum Vel følgende krav:

Skyting tillates mellom klokka 08 og 20 mandag-fredag.

Skyting tillates ikke på lørdager, søndager, helligdager og offentlige høytidsdager, unntatt når det arrangeres konkurranserenn/mesterskap.

Inntil tre helgearrangementer (konkurranserenn/mesterskap) kan arrangeres per år.

Dersom skiskytteranlegget kommer, vil det som rådmannen selv skriver, redusere "markatravernes" opplevelseskvaliteter i området. Mange titusener av Bærums/Askers innbyggere har glede av det enkle friluftslivet i dette området; barn, voksne, eldre og funksjonshemmede. For eksempel har utfartsstedet Gupu 33 000 - 35 000 besøkende per år.

Nedre Gupu er blitt tilrettelagt for det enkle friluftslivet de senere årene. Kommunen har stått for finansieringen. Noe tippemidler er brukt for å etablere "rundløype"; gangvei fra Nedre Gupu til Vestmarkveien. Svært mange barnefamilier, turgrupper, skoleklasser m.m. har stor glede av tiltaket.

Dersom ski-/skiskytteranlegget kommer, vil opplevelsesverdiene her bli sterkt forringet.

Nedre Gupu vil bli sterkt støyutsatt. Støynivået ved skyting vil være 60-70dB, og ved

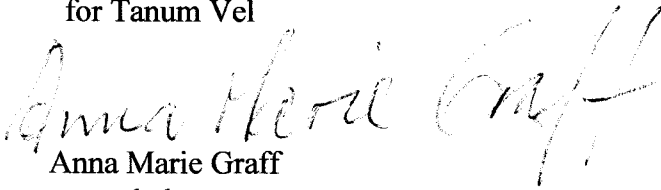
snøproduksjon 50dB.

Taum Vel mener at skiskytterplanen vil gå på bekostning av det tradisjonelle, enkle friluftslivet. Innfallsporten til Vestmarka, Franskleiv, vil bli konfliktfylt. Flertallet av velets medlemmer ønsker ikke en slik situasjon og går mot skiskytteranlegget her, og mener som tidligere at Sollihøgda er et bedre alternativ også sett i regionalt perspektiv.

Velet er for at det tradisjonelle friluftslivet skal ha forrang på Vestmarksetra/Franskleiv.

Hensynet til de titusener brukere av det enkle friluftslivet må veie tyngst, også sett i forhold til MD's brev.

Med vennlig hilsen
for Tanum Vel

Anna Marie Graff
nestleder

Naturvernforbundet i Bærum

Et bedre Bærum for våre etterkommere

Bærum kommune

Regulering

1304 Sandvika

post@baerum.kommune.no

Bekkestua, 13.05.2014

Deres ref.: PlanID 20/2027

Høringsuttalelse til reguleringsplan for Franskleiv skianlegg

Naturvernforbundet i Bærum har ingen ting imot at det etableres et skiskytteranlegg for kommunens aktive skiskyttere, men mener at det er feil å legge det ved Vestmarksetra. Vi har følgende kommentarer og bemerkninger til det foreliggende planforslaget:

Skiskytteranleggets lokalisering og dets konsekvenser

Det planlagte skiskytteranlegget vil ligge i Marka og i innfallsporten til et av dens mest benyttede nærområder. Særlig barnefamilier og eldre bruker legger turen til de populære markastuene Furuholmen og Gupu og går bare dit, altså gjennom et område hvorav store deler vil bli dominert av skiskytteranlegget.

Selv om idrett inngår i markalovens formålsparagraf, må anleggelse av idrettsanlegg veies opp mot de to andre formålene i markaloven – friluftsliv og naturopplevelse. Det planlagte skiskytteranlegget vil bestå av standplass, voller, dam, snøproduksjon, bygninger, en skjemmende bro over veien, rullestokkkyttere på veien i sommerhalvåret og skyting hele året. I tillegg kommer et nett av skiløypetraser som gir store sår i landskapet i store deler av året. Dette turområdet vil nærmest bære preg av en idrettsarena og dertil for et svært begrenset antall utøvere på bekostning av alle dem som oppsøker dette området for naturopplevelse og ro. Vi er kjent med at driverne av markastuene Furuholmen og Gupu frykter negative konsekvenser av et skiskytteranlegg ved Vestmarksetra og ber politikerne legge stor vekt på dette når de skal fatte den endelige avgjørelsen om hvorvidt prosjektet skal realiseres.

Miljøverndepartementets forutsetninger

Da Miljøverndepartementet ga tillatelse til igangsetting av arbeidet med en reguleringsplan for en skiarena med skiskytteranlegg ved Vestmarksetra, stilte det følgende betingelser i sitt brev av 9. mai 2012 (sitat):

«Miljøverndepartementet gir med dette tillatelse til igangsetting av planarbeidet innenfor markalovens rammer og øvrige bestemmelser. Alle tiltak må utredes og vurderes i forhold til virkningene for øvrig friluftsliv, idrett og naturopplevelse, samt for landskap, naturmangfold og kulturminner. Alle inngrep skal skje med minst mulig terrengmessige inngrep og

landskapsmessig eksponering. Det må velges løsninger som sikrer at ulempene for øvrige hensyn loven skal ivareta blir så små som mulig, både når det gjelder utforming av prosjektet og når det gjelder gjennomføringen av nødvendige anleggsarbeider.

Departementet minner samtidig om at kommunen i samarbeid med omliggende kommuner og organisasjoner skal utrede og foreta en vurdering av behovet for ski-, og skiskytingsanlegg ved Vestmarka i et regionalt perspektiv, både i forhold til eksisterende og planlagte anlegg.»

Skiskytteranlegget ved Vestmarksetra er betegnet som et lokalt anlegg, dvs. et næranlegg. Bærum kommune og angjeldende idrettslag har dermed sett bort fra Miljøverndepartementets anmodning om samarbeid med omkringliggende kommuner om et felles anlegg.

Jordbru og Sollihøgda-alternativet

Idretten i Bærum ønsket og Bærum kommune stilte seg bak å bygge et skiskytteranlegg på Jordbru i Bærum. Et skiskytteranlegg her møtte motstand fordi det ville gå utover viktig naturtyper og et kulturlandskap. Dessuten var atkomsten problematisk, spesielt gjennom den bratte og svingete Horniveien. Skui Vel og Naturvernforbundet i Bærum arbeidet for et alternativ som endte med at Skui Vel, Foreningen til fremme av skiskytteridretten og grunneier Nils Astrup presenterte en prosjektskisse for et skiskytteranlegg ved Høymyr på Sollihøgda. Arenadelen av anlegget skal legges i en senkning i terrenget der det vil bli til liten sjenanse for omgivelsene. Anlegget som helhet vil i liten grad berøre friluftsinteressene. Hole kommune var positiv til prosjektet.

Bærum kommunestyre behandlet skiskytteranlegget på Jordbru 31.05.2006 og fattet følgende vedtak **som fortsatt er gjeldende:**

«Forslagene til alternativ plassering av et større skiskytteranlegg og trialbane i Sollihøgda området synes reguleringsmessig å være velegnet, og det anbefales at det arbeides videre med disse»

Vedtaket ble fulgt opp av ordfører Odd Reinsfelt, men etter hans tid som ordfører har Bærum kommune vist liten eller ingen interesse. Blant annet sendte Hole kommune 21.11.2012 et brev til Bærum kommune og ba om en avklaring om det regionale samarbeidet uten å få noen reaksjon.

Da Planutvalget nylig behandlet og godkjente reguleringsplanen for et skiskytteranlegg ved Vestmarksetra, var en av begrunnelsene at det ikke foreligger noe konkret om et skiskytteranlegg på Sollihøgda. Dette er en påstand som faller tilbake på Bærum kommune selv i og med at den ikke har fulgt opp kommunestyrets vedtak av 31.05.2006.

Skiskytteranlegget ved Vestmarka må derfor ikke godkjennes med den begrunnelse at det ikke foreligger noe konkret om skiskytteranlegg på Sollihøgda!

Hole kommunes områdeplan for Sollihøgda

I tillegg til nevnte planskisse for skiskytteranlegg ved Høymyr på Sollihøgda kan opplyses at Hole kommune arbeider med en områdeplan for Sollihøgda i forbindelse med at E16 om få år skal gå i tunnel utenom stedets nåværende bebyggelse. På og omkring Høymyr planlegges et større flerbruksanlegg, les: skiarena på vinterstid. Et skiskytteranlegg er også ønskelig, men realiseringen av dette er avhengig hvor interessant dette er for brukergrupper utenom det lokale skiskyttermiljøet. Her ligger nok en invitasjon til Bærum kommune om å delta i det som Hole kommune betegner som et regionalt skiskytteranlegg.

Reisetiden til Vestmarksetra og Sollihøgda

Noen vil kanskje henge seg opp i reisetiden i valget mellom Sollihøgda og Vestmarksetra. Vi har eksempelvis prøvekjørt fra Gjetsum til Vestmarksetra og til Sollihøgda (Høymyr) uten kjøring til noen av stedene. Det tok 2 minutter lengre tid til Høymyr, altså en marginal forskjell. Denne lille forskjellen vil elimineres når ny E16 mellom Bjørum og Skaret står ferdig. Dertil kommer at veien til Vestmarksetra, spesielt det siste stykket, er både smal og svingete. Veien til Sollihøgda er og vil bli uten denne åpenbare ulempen.

Behovet for et eget skiskytteranlegg i Bærum

Vi har prøvd å bringe på rene hvor mange det er som driver med skiskyting i Bærum. Ifølge Bærum kommunes Temaplan for fysisk aktivitet, idrett og naturopplevelse 2011 – 2014 var det 263 skiskyttere i 2009. Fossum IF oppgir at de har ca. 90 barn og unge skiskyttere og at antallet har vært synkende de siste årene. Selv om det skulle ha vært en økning siden 2009, så må konklusjonen være at skiskyting er en liten idrettsgren. **Dette tilsier at det eneste riktige må være at Bærum kommune deltar i et felles skiskytteranlegg på Sollihøgda.**

Bærum Idrettsråds rolle

Det bør nevnes at da Plan- og miljøutvalget 06.12.2005 behandlet reguleringsplanen for et skiskytteranlegg på Jordbru og vedtok at planen skulle legges ut til offentlig høring, inneholdt vedtaket følgende passus:

«Etter at kommunestyret fattet sitt vedtak om Jordbru 04.06.2003 har det interkommunale samarbeid med Hole kommune utviklet seg sterkt hva gjelder idrettsanlegg av denne art. Frem til 2. gangs behandling i Plan- og miljøutvalget bes administrasjonen utarbeide forslag til alternative løsninger i samsvar med dette. Eksisterende anlegg på Jordbru forutsettes å bestå.»

Vi har kopi av et brev fra Hole kommune (datert 16.09.2005) til Bærum Idrettsråd v/Eystein Weltzien. Vi siterer følgende fra dette brevet:

«Det vises til en rekke telefonhenvendelser fra Eystein Weltzien både til ordfører Per Berger, idrettsrådets leder Egil Eide og undertegnede (rådmann Roar Hammerstad, vår anm.) med klar anmodning om at Hole kommune må markere at det ikke foreligger planer for

skiskytingsanlegg på Sollihøgda, da dette ødelegger for allerede planlagt anlegg på Jordbru i Bærum.»

Bærum Idrettsråds daglige leder Eystein Weltzien prøvde altså å motarbeide et vedtak fattet av Bærum kommunestyre. Idretten vant ikke frem på Jordbru og om vi bygger videre på idrettsrådets motstand mot en alternativ løsning, les: Sollihøgda, så forstår man hvorfor valget falt på et annet sted i Bærum – det konfliktfylte området ved Vestmarksetra. **Vi ber om at politikerne tar dette i betraktning når de fatter sitt endelige vedtak om Franskleiv skianlegg.**

Snøforholdene

Det bare å se i øynene at vi går mot mildere vintre og at snøgrensen går oppover. Også av den grunn må det være feil av Bærum kommune å velge et skiskytteranlegg i nedre delen av Vestmarka istedenfor på Sollihøgda. Hvem skal bekoste å fjerne alt som er bygget opp hvis skiskytteranlegget ved Vestmarka om noen år blir liggende der som et «spøkelsesanlegg»?

Konklusjon

Vi ber om at skiskytteranlegget ved Vestmarka ikke godkjennes og at Bærum kommune isteden slutter seg til et interkommunalt anlegg på Sollihøgda. Dette begrunnes med følgende:

- Et skiskytteranlegg ved Vestmarksetra vil ligge i og dominere et friluftsområde som er meget benyttet, spesielt av barnefamilier og eldre som bare går til og fra markastuene Furuholmen og Gupu. Naturopplevelseshverdien vil bli redusert.
- Det planlagte skytteranlegget ved Vestmarka oppfyller ikke Miljøverndepartementets betingelser om at det skal vurderes i et regionalt perspektiv.
- Tross et vedtak i Bærum kommunestyre om et samarbeid med Hole kommune om et felles skiskytteranlegg på Sollihøgda, så er dette ikke blitt fulgt opp. En ny områdeplan for Sollihøgda innbefatter et skiskytteranlegg som omkringingliggende kommuner inviteres til å delta i.
- Reisetiden til Vestmarka og Sollihøgda for Bærums innbyggere er omtrent den samme.
- Skiskyting er en liten idrettsgren og de landskapsmessige inngrepene og konsekvensene for det enkle friluftslivet i området står ikke i forhold til dens størrelse.
- Bærum Idrettsråd motarbeidet og motarbeider et felles anlegg på Sollihøgda tross kommunestyrets fortsatt gjeldende vedtak om dette. Denne motstanden synes videreført ved at idrettsrådet har vært en sterk pådriver for et skiskytteranlegg ved Vestmarksetra.

Vennlig hilsen

Naturvernforbundet i Bærum

Bjørn Kåre Salvesen (sign.)

Leder

Bærum kommune

Regulering

1304 Sandvika

e-post: post@baerum.kommune.no

12.05.2013

Reguleringsplan for Franskleiv skianlegg, planID 2012027

Asker og Bærum Historielag har gjennomgått det fremlagte forslaget til reguleringsplan for Franskleiv skianlegg.

Etter å ha supplert det skriftlige materialet med en befaring i området, må vi **uttrykke sterk bekymring** for hva som planlegges.

I de foreslåtte bestemmelsene til reguleringen finner vi under § 13.1: «Sonene omfatter kulturminner (kullmiler). Det tillates ikke inngrep som kan virke inn på kulturminnet.»

Denne beskrivelsen er særdeles mangelfull. Det er korrekt at det er registrert flere kullmiler i området, men minst like viktig er den gamle «kølaveien» som går parallelt med Gml. Gupuvei i noen hundre meter fra Franskleiv og oppover mot Nedre Gupu for så å svinge vestover mot Furuholmen. Veien er klart markert på Kulturminnekartet for Vestmarka fra 2007.

Området hvor så vel kullmilene ligger og «kølaveien» går igjennom, er allerede i dag sterkt preget av brede skitraser som på kryss og tvers skjuler det opprinnelige landskapet med sitt tykke lag av dekkbark. Foreløpig er deler av «kølaveien» synlig (se første foto i vedlegget) i sin opprinnelige trasé som sti. Gml. Gupuvei som også burde vært bevart i sin opprinnelige form er imidlertid fullstendig ødelagt og fremstår nå som en bred gruslagt vei (se nederste foto på vedlegget) det siste stykket opp mot Nedre Gupu.

Dimensjonene over det anlegget som nå planlegges vil bety en kraftig utbygging av løypenett og etablering av en rekke tekniske fasiliteter i området. Nye skiløyper og anlegg for sneproduksjon vil medføre inngrep som vil ødelegge de siste kulturminnene vi har på stedet.

Asker og Bærum Historielag håper at kommunen respekterer den store betydning bevaring av våre kulturminner har og sier nei til ytterligere utbygging av området. Historielaget er orientert om at det finnes særdeles gode alternativ til et slikt anlegg som ikke vil komme i konflikt med kulturlandskap og – minner.

Med vennlig hilsen
Frøydys Bryhn Ross

20 MAI 2014

VESTMARKA BEITEDRIFTSLAG

BÆRUM BEITELAG

Asker/Bærum, 14. mai 2014

Bærum kommune

Regulering

1304 SANDVIKA

Deres sak ref. 12/1202 – 14/49946/RASK

HØRINGSUTTALELSE TIL DETALJREGULERING FOR FRANSKLEIV SKI- OG SKISKYTINGSANLEGG I VESTMARKA

Vi representerer beitebrukere i Vestmarka hvor Franskleivanlegget er tenkt plassert.

Vi viser til saksfremlegget som er ute til offentlig ettersyn og til planutvalgets møte 13.03.14 om saken.

Som en naturlig følge av skiskytteranlegget som vi også antar vil bli et skyteanlegg på sommerstid helt eller delvis, vil det følge problemer og farer for beitebruken i området.

Vi minner om at beitebruken som vi utnytter, bygger på gammel rett og er meget viktig og avgjørende for opprettholdelse av kulturlandskapet i Vestmarka blant annet. Der har vi også en allianse til turfolket og friluftsfolket i sin alminnelighet.

TRUSLER MOT PRODUKSJONEN AV RENT KJØTT

Truslene for sikker beitebruk og sikker levering av kjøtt produsert på beitedyra er blant annet den blyforurensingen som nødvendigvis følger av prosjektiler fra skytevirksomheten. Beitedyra eter gras og drikker vann i området. Vi ser forurensingsfaren som stor i og med at det er dokumentert at den vil spre seg med drikkevannet ut fra anlegget til de mange bekkene som kan bli berørt av prosjektilene. Hvordan forurensingen mer direkte kan oppstå ved at finfragmentert bly finnes i beitegraset, kan også være et problem som må undersøkes nærmere før saken kan sluttbehandles.

TRUSLER MOT SIKKER BEITEBRUK

I tillegg kommer den arealbruksmessige konflikten mellom frittgående beitedyr i beitesesongen og skyteanlegget med tilknyttet infrastruktur. Vi kan heller ikke se at dette er tilfredsstillende behandlet med realistiske skjermingstiltak. Vi kan ikke se noen løsningsforslag i materialet som beitebrukerne er gitt anledning til å uttale seg om. Det må repareres.

Vi har her påpekt to problemområder, blyforurensing med negativ betydning for beitedyra slik at sikre rene produkter ikke lengre kan leveres, og brukerkonflikt mellom

det planlagte anlegget og beitebruken og beitebrukerne. Det er både lokale bønder og bønder fra områder utenfor Asker og Bærum som leverer beitedyr her.

TRUSLER MOT SIKKER OPPRETTHOLDELSE AV KULTURLANDSKAPET

I en litt større sammenheng tillater vi oss også å påpeke at det er viktig å gjøre Vestmarka attraktiv for beitebrukerne slik at kulturlandskapet med stier, voller og åpne plasser med mer kan opprettholdes i fremtiden. Da er det viktig å ta våre innvendinger mot skiskytteranlegget med i kommunens totale vurderingsgrunnlag og ikke legge anlegget her. Vi tillater oss å vise til mulighetene som ligger i nærheten av massedeponiet for E 16 på Sollihøgda. Det vil være et område hvor man i mye større grad vil kunne ha kontroll i forhold både til blyforurensingen og negative effekter for beitebruk og kulturlandskap som vi har påpekt. Vi tillater oss å påpeke dette forholdet som angår den alminnelige turbruker av marka, siden vi har stor og positiv erfaring med arbeid lokalt for å ivareta positivt forholdet mellom beitebruk og kulturlandskap. I sin tid (1983-1995) fikk vi planlagt og gjennomført sikker beitegjerding/sperregjerding fra Øvre Jonsrud i Lommedalen til Buskerud grense på Sollihøgda og ned til Skui. Det var et kjempeprosjekt hvor ikke minst Bærum kommunes landbrukskontor var en positiv bidragsyter for at det overhodet skulle bli mulig. Prosjektet ga oss et godt innsyn i forbindelseslinjen mellom sikker beitebruk og kulturlandskap som vi ber kommunen videreføre i sitt arbeid med skyteanlegg i beitemarka.

KONKLUSJON

Vi har tiltro til kommunens videre saksbehandling av skyteanleggssaken i fremtiden og at kommune har evne til å tenke nytt og konstruktivt i den retning vi har tillatt oss å peke.

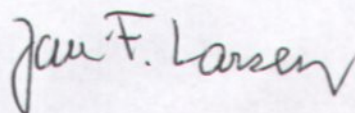
Vennlig hilsen

For Vestmarka beitedriftslag

Øivind Isachsen (sign.)

For Bærum beitelag

Jan-Fredrik Larsen (sign.)

Lars Holo med flere, se avsenderliste ved signaturen

Vestmarkveien 198

1341 Slependsen

E-post: Lars.Holo@adeb.no

Tlf.: 98 29 45 71

Bærum kommune

Vestmarka, 14. mai 2014

Regulering

1304 Sandvika

Ref: 12/1202 - 14/49946/RASK

HØRINGSUTTALELSE TIL DETALJREGULERING FOR FRANSKLEIV SKI- OG SKISKYTINGSANLEGG I VESTMARKA

Vi viser til planutvalgets vedtak i møte 13. mars 2014 og kommunens brev av 27. mars 2014 der planforslaget legges ut til offentlig ettersyn.

Vi er brukere av Vestmarka og beboere i området Tanum – Vestmarka som herved gir felles høringsuttalelse.

Vår høringsuttalelse er fordelt temavis slik:

Dokument 1: TEMA: Blyforurensning av grunnvann og vassdrag

Dokument 2: TEMA: Sikkerhetsmessige konsekvenser av skiskytingsanlegget

Dokument 3: TEMA: Naturinngrep

Dokument 4: TEMA: Atkomst, trafiksikkerhet og kapasitet

Med hilsen

Lars Holo

Øvrige avsendere: Se neste side

Øvrige avsendere som har bekreftet elektronisk til undertegnede at de deltar som avsendere av denne samlede høringsuttalelsen:

Per Ole (Pelle) Nymoen	Ulf Kristian Nymoen	Svein Dagestad	Mads Hadler
Ina Jørgensen Holo	Marit Nymoen	Kari Holo Dagestad	Ida Jørgensen Holo
Ingvild Vatsøy	Tord Vatsøy	Anne Lise Torgersen	Bjørn Peter Torgersen
Kjell Olav Kristiansen	Randi Eriksen	Hans Petter Eriksen	Lise Walter
Gry Walter	Gupu gård v/Randi Gupu og Steinar Johnsen		Björg Finsrud
Harald Finsrud	Astrid Finsrud	Vegeir Finsrud	Sigrid Ricanek
Liv Tonje Løvseth Holo	Jørgen Holo	Kristian Holo	Jannicke Hagen Holo
Eva Holo Kostveit	Svein Holo	Anne Lise Holo	Tore Aas
Jan Erik Holo	Anne Østensen	Einar Sundby Iversen	Birger Bjerkeng
Jørgen Wright Cappelen	Marianne Cappelen	Unni Wolden Staver	Erling Staver
Mari Zaera Holo	Gustavo Zaera Holo	Tellef J. Holo	Finn J. Holo
Karoline Smistad	Elisabeth Grønnevold-Olsen	Kjell Grønnevold-Olsen	

TEMA: BLYFORURENSNING AV GRUNNVANN OG VASSDRAG

1 BLYFORURENSNING VED BRUKEN AV SKISKYTEBANEN

Reguleringsplanen med planbestemmelser vil innebære at skytebanen kan benyttes med opptil 400 000 skudd per år. Dette er fremstilt og spesifisert på side 73 og tabell 5-18 i Planbeskrivelsen med konsekvensutredning (i denne høringsuttalelsen også betegnet dokumentet).

Forurensning fra blyprosjektiler må ses i et langt tidsperspektiv. I en periode på 10 år vil det være adgang til å skyte opp til 4 millioner skudd, og i en periode på f.eks. 50 år vil det kunne skytes opp til 20 millioner skudd.

Bruken av blyprosjektiler og fragmenteringen av blyprosjektiler ved skiskyting er omtalt i dokumentet på side 55 - 56. På side 55 er det bla. skrevet:

«Til skiskyting benyttes kaliber .22 (5,6 mm). Ammunisjonen består foruten krutt og tennhette av en messinghylse og et blyprosjektil».

Det er verd å merke seg at ammunisjonen som brukes i skiskyting, har prosjektiler som ikke er dekket av messingmantel eller annet. Prosjektilet er av rent, utildekket bly. Det finnes ikke blyfrie alternativer for skiskyting.

Det uttales videre:

«Bly er et tungmetall, og er svært giftig for mennesker og dyr. Bly spres i fragmenter når den treffer nedfallsblikker. Flere undersøkelser har vist at tungmetaller fra prosjektiler til en viss grad kan spres i jord, overflatevann og grunnvann/28/,/29/,/30/,/31/»

Vi har følgende kommentarer til dette:

At bly er «svært giftig for mennesker og dyr» er helt riktig og underbygges av omfattende forskning. Vi finner grunn til å gjengi fra en oppsummerende artikkel i VG 28. juni 2013 om temaet bly i kjøtt av hjortevilt skutt med blyholdig ammunisjon. Artikkelen er skrevet av følgende:

Jon M. Arnemo, professor, Sveriges lantbruksuniversitet og Høgskolen i Hedmark, Morten Lindboe, sjefveterinær, Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund, Nils H. Dahl, avdelingsoverlege, Psykiatrisk klinikk, Helse Nord-Trøndelag, Sigbjørn Stokke, forsker, Norsk institutt for naturforskning, Anne Lindboe, barneombud og barnelege, Barneombudet, Nils E. Søli, professor, Norges veterinærhøgskole.

Artikkelen viser bl.a. den effektive spredningen av bly til kjøttet under prosjektillets meget kortvarige oppholdet i kjøttet, og den viser også de alvorlige, påviste medisinske virkningene av så små mengder bly dette dreier seg om. Fra artikkelen siterer vi:

«En rekke studier fra blant annet Skandinavia, Tyskland og USA har vist at bruk av blyholdige riflekuler til jakt medfører at finfordelt bly spres til kjøtt som konsumeres og at personer som spiser mye viltkjøtt har et høyere blynivå i kroppen enn sammenlignbare grupper.

...

Nyere medisinsk forskning viser at det ikke finnes noe ufarlig nivå av bly i maten vi spiser. Bly er giftig, uansett hvor lite som inntas, og spesielt utsatt er nervesystemet hos foster og barn.

Barn som eksponeres for bly i mors liv eller i tidlig barndom, risikerer varige skader og utviklingsforstyrrelser i sentralnervesystemet.

Resultatet av slike hjerneskader kan være konsentrasjonsproblemer, dårligere motorisk utvikling og svekket kognitiv kapasitet. Undersøkelser viser at barn som i fosterlivet eller som småbarn har vært eksponert for bly, gjør det dårligere på skolen, scorer lavere på IQ-tester og har større sannsynlighet for å utvikle kriminell atferd senere i livet.

Harvard School of Public Health publiserte samme dag som VKMs risikovurdering en undersøkelse som viser at eksponering for bly og annen forurensing under graviditeten gir 50 prosent større sannsynlighet for å få barn med autisme.

Skal vi vente på enda mer forskning mens vi fortsetter å forgifte barn med bly?»

Vi vil verken vente på mer forskning eller på at vi får *erfare de faktiske virkningene* av den meget omfattende bruken av rene blyprosjektiler som *høyst sannsynlig* vil bli resultatet av den omfattende skiskytingsaktiviteten med *rene blyprosjektiler* som det legges opp til på Franskleiv. Vi skal begrunne dette nærmere:

Vekten på prosjektilene er ikke oppgitt i dokumentet, noe som burde vært. Normalvekten av prosjektilene i Long rifle-ammunisjon med kaliber .22 til skiskytingsformål er 2,6 gram.

I plandokumentet er det gitt en detaljert og spesifisert beskrivelse av hvilket *antall skudd* som *forventes* per år, og som vil bli tillatt om planen vedtas, se side 75 i avsnittet «Bruk av skytebanen». Det samlede antall forventede skudd per år er 400 000. Konsekvensvurderingene må baseres på at det er sannsynlig at det vil bli skutt så store mengder blyprosjektiler som klubbene selv forventer og eventuelt får godkjent.

På side 75 i dokumentet er det i tabell 5-18 opplyst at det forventes ca 76 000 skudd om sommeren (16 uker), ca 266 000 skudd om vinteren og høsten (28 uker), ca 42 000 skudd i helgene (45 uker), 1 800 skudd i klubbmesterskap og 9000 skudd i «Større renn», til sammen 396 360 skudd per år, og altså gjennom hele året.

Dette gir en samlet masse av blyprosjektiler på så mye som i overkant av:

- 1 tonn bly per år,
- 10 tonn over 10 år og
- 50 tonn over 50 år.

Dette er så store mengder bly at grunnvann og vassdrag blir *ekstremt eksponert* for blyforurensning.

Det er urealistisk å forutsette at klubbene vil makte å fjerne så store mengder bly fra grunnen. At det vil bli liggende igjen betydelige mengder blyprosjektiler som vil medføre blytilførsel i grunnvann og vassdrag, kan det ikke være noen forstandig tvil om.

Det er i tillegg et annet problem som i praksis vil gi enda *mer omfattende* blyforurensning av grunnvann og vassdrag:

Fragmenteringen av blyprosjektilene mot målskiver og selvanvisere på en skiskytingsarena er nærmere omtalt i dokumentet. Det er enighet om at det oppstår fragmenter av bly ved skiskyting på en helt annen måte og i et helt annet omfang enn på en vanlig skytebane der det brukes ammunisjon med mantel som dekker det meste av blyprosjektilet, og en annen type skyteskiver som ikke i samme grad kan forårsake fragmentering av ammunisjonen.

Dokumentet beskriver dette slik, på side 55 – 56:

«Det er imidlertid en annen utfordring ved skiskyting siden det skytes mot selvanvisere av stål. Blyprosjektiler som treffer blinken fragmenteres mot selvanviser, de når ikke frem til kulefanget. Blyet blir da liggende rundt selvanviserne. Her kan materialet bli liggende eksponert, og bly kan lekke ned i jordsmonnet eller videre ut via overflatevann.»

Konsekvensutredningen omtaler ikke hvilken andel av vekten av prosjektilet som på skiskytingsarenaer erfaringsmessig *løses opp som fragmenter og spres utover i alle retninger*, til tross for at dette lar seg måle, noe som burde vært gjort under arbeidet med en slik konsekvensutredning for et anlegg i et område som er så sterkt eksponert og følsomt for blyforurensning i grunnvann og vassdrag som dette.

Vi må derfor bygge på egne kilder for å kunne vurdere omfanget av fragmenteringen av blyprosjektilene.

Etter å ha studert flere *sakte film-videoer av kaliber .22 som treffer stålplater*, er det grunn til å bygge konsekvensvurderingene på at andelen som fragmenteres utgjør opptil 5 %.

Med en vekt på prosjektilene i gjennomsnitt er 2,5 gram og vi legger til grunn at 5 % fragmenteres, vil hvert prosjektil gi opp til 0,125 gram lettoppløselige blyfragmenter. Basert på at klubbene forventer 400 000 skudd per år, vil dette føre til at massene med blyfragmenter kan komme opp i så mye som over:

- 50 kg blyfragmenter per år,
- 500 kg blyfragmenter gjennom 10 år, og
- 2,5 tonn blyfragmenter gjennom 50 år.

Dette er uakseptabelt store masser i betraktning av de spesielle grunnforholdene med høy permeabilitet til grunnvannet og drikkevannsbrønnene samt det vassdraget som føres gjennom anleggsområdet og selve skytebanen og blink-området slik vi beskriver nærmere nedenfor.

Det sier seg selv at det ikke er mulig å fjerne slike mengder lettoppløselige blyfragmenter fortløpende under bruken av skytebanen. Skytebanen er ment brukt for trening gjennom hele året, ikke bare om vinteren på frossen mark. Regn, ordinær snøsmelting og vårflokk o.l. vil nødvendigvis føre blyfragmentene ned i grunnvannet og ut i Stokkerelva som har tilførsel gjennom området. Dette kommer i tillegg til det blyet som løses opp av selve prosjektilene som ikke kan forventes å bli fjernet i sin helhet, som beskrevet ovenfor.

Vi minner også om at planen innebærer at flere av tilførselsbekkene til den planlagte dammen og til Stokkerelva, vil ligge i en sone der det må forventes avrenning av bly. I tillegg skal en av

tilførselsbekkene i det våtmarksområdet som skal sprenges ut og planeres for skytebanen, beholdes som en åpen bekk over skytebanen; mellom standplass og blinkene. Den skal etter planen føres skrått slik at den på vestsiden, dvs. tilførselssiden, vil renne nær standplass og på den andre siden nær skivene. Dette gjør den ekstra mottakelig for prosjektilene og blyfragmentene ved skivene og i tillegg vil den bli svært mottakelig for den «bly-skyen» som kommer ut av geværmunningene ved bruk av denne typen prosjektiler.

Dette er konsekvenser som skulle vært beskrevet og drøftet i konsekvensutredningen, men som ikke er gitt noen oppmerksomhet konkret.

Vi omtaler denne bekken også under *temaet sikkerhet*. Fordi en åpen bekk alltid vil måtte steinsettes, vil den bevirke *rikosjettering*. I tilknytning til *forurensningstemaet* må det påpekes at enhver rikosjettering av blyprosjektiler alltid vil medføre fragmentering og prosjektiler på avveie, utenfor kulefanget og utenfor det området hvor det er mulig å forsøke manuell fjerning av blyet.

Vi vil påpeke at den forskningen som det er vist til i note 28 – 31, som er med i sitatet fra plandokumentet ovenfor, gjelder ordinære skytebaner og ikke skiskyting, som forårsaker en atskillig mer omfattende blyforurensning per skudd enn militære og sivile skytebaner som er omtalt i de rapportene.

2 GRUNNFORHOLDENES BETYDNING FOR FORURENSNING AV GRUNNVANNET: LØSMASSER, BERGGRUNNEN OG TERRENGMESSIGE FORHOLD

2.1 Løsmassene over berggrunnen

Beskrivelsen i rapporten på side 55 omtaler betydningen av at overflatemassene (jordlaget på berggrunnen) er sure:

«Mulighet for utlekking gjennom jorda er sterkt avhengig av jordas kjemiske og fysiske egenskaper. Permeable sure masser gir økt mulighet for utlekking av bly, mens tette kalkrike masser gir mindre mulighet for utlekking. Høyt innhold av organisk stoff kan øke utlekking og innhold av metaller i vann, men samtidig redusere biotilgjengelighet av metallene for mange organismer. Høyt innhold av ioner i porevann i jorda (f.eks. av kalsium) kan også isolert sett øke utlekking.»

Løsmassene over berggrunnen i det aktuelle området er *sure* masser som øker graden av blyforurensning av grunnvann og vassdrag. Om disse stedsegne massene skal byttes ut med innførte, kalkholdige masser, vil dette i seg selv utgjøre et ekstra naturinngrep med uønsket innføring av stedfremmede materialer. Det må derfor ved konsekvensvurderingene legges til grunn at det vil bli benyttet lokale masser som har høy surhetsgrad.

Dokumentet beskriver i avsnittet «*Konklusjon*» på side 56 at det i kulefanget vil bli tilført kalk i massene i kulefanget. Dette vil ikke omfatte på lang nær all blyforurensning som anlegget vil medføre. Beskrivelsen av tiltakene på side 54 er svært lite realistisk og bygger på antakelser og teoretiske forutsetninger. Det er bl.a. uttalt at området ved blinkene skal «*bygges opp etter nye anbefalinger som kommer fra NSSF*». Dette er fortsatt under arbeid i NSSF og det kan ikke forutsettes at hittil ukjente «*anbefalinger*» vil være egnet til å løse det alvorlige forurensningsproblemet vi her uansett vil stå overfor. Konsekvensutredningen unnlater å gå inn i viktige problemstillinger av den typen vi har gjennomgått foran.

Konklusjonen på side 56 bygger på et mangelfullt og svakt grunnlag og står ikke til troende når den munner ut i konklusjonen om at konsekvensen med hensyn til forurensning må bedømmes som «ubetydelig (0)».

2.2 Terrengmessige forhold og berggrunnen

Ved vurderingen av forurensningsmessige konsekvenser, må terrengmessige forhold og overflatevannets infiltrering av berggrunnen stå sentralt. Ingen av disse er omtalt særskilt i kapitlet om forurensning fra ammunisjonen på side 55 og 56.

Terrenget heller i betydelig grad nedover mot sør, sørøst og øst, dvs. bl.a. mot bebyggelsen langs Vestmarkveien og sideveiene til den samt nedover til øvre del av Stokkerveien med bebyggelsen på og ved Stokker gård i Asker kommune. Franskleiv-anlegget ligger på ca 237 moh, mens de nærmeste husene ca 6 - 800 meter nedover langs Vestmarkveien ligger på ca 200 meters høyde, mens f.eks. Stokker gård ligger på 135 moh. Høydeforskjellen i det nærområdet som vil være eksponert for blyforurensning av grunnvannet, er følgelig meget stor. Pga brønnenes dybde vil også bebyggelsen som ligger på tilnærmet samme høydenivå som skytebanen; dvs. de tre familieboligene på Vestmarksetra, være direkte utsatt ved forurensning av grunnvannet fra skytebanen.

Berggrunnen består øverst av et lag *rombeporfyrlava*. Den er karakterisert av bl.a. svært mye sprekkdannelser. Under dette laget, som ikke er veldig tykt, ligger et betydelig lag med oppbrutte bergmasser og løse steinmasser.

Siden konsekvensutredningen ikke har gitt nærmere dokumentasjon av de spesielle egenskapene for berggrunnen i området, finner vi grunn til å gjengi fra beskrivelsen i boken «*Asker og Bærum historie*», bind 1 med tittel «*Asker og Bærum til 1840*» (Universitetsforlaget 1983). I kapittel 1 heter det på side 20 med henvisning tilbake til slutten av permtiden, med understrekning av oss:

«Lavabergartene dekket hele bygda og mere til, men mesteparten av dette er tæret bort igjen. Det er de bevarte lavabergartene som gir Vestmarka og Krokskogen det jevne, platåaktige terrenget som ender i steile styrtninger mot lavlandet. I de bratte åssidene kan en se hvordan de harde bergartene ligger som et dekke oppå de løsere bergmassene. Kambrosiluren og enda mer skiferen fra permtiden forvitrer lett. De hardere bergartene blir undergravd, løsner langs sprekker og ruller ned som små og store blokker. På den måten har vi fått de svære urene under det øverste bratthenget og de karakteristiske neseprofilene som er særlig fremtredende i Kolsås og Skaugumåsen. Men også de andre åsene, som ligger mer beskjedent tilbaketrukket, har samme karakter og er blitt til på samme måte, som Eineåsen, Ramsåsen og Hagahogget. Vardåsen derimot har en annen, mer avrundet form og en annen opprinnelse. Den består av granitt, den samme bergarten som vi finner vestover mot Lier og Røyken.»

Franskleiv og Vestmarksetra ligger mellom nettopp Skaugumsåsen og Ramsås og er kjennetegnet av nøyaktig det samme, noe som er lett synlig langs Vestmarkveien før den siste stigningen opp bakken som heter Franskleiv. Det som her er beskrevet om det oppsprukne, øverste laget av lavabergartene, her rombeporfyrlava, og dannelsen av sprekker og løsmasser under det dekkende laget, er karakteristisk for hele det aktuelle området og for områdene der boligene med de utsatte drikkevannsbrønnene ligger. Det er altså ikke granitt i denne berggrunnen, i motsetning til lenger vest som beskrevet i sitatet, og det er ikke grunnfjell i dette sjiktet.

Til sammen innebærer dette at grunnforholdene har den egenskap at overflatevann ledes ned i grunnen og kommer ned til grunnvannsnivået i løpet av relativt kort tid. Enkelte av brønnene for husstandene i området blir utsatt for at humus fra overflaten kommer inn i brønnvannet. Dette gjelder til og med borede brønner med stålforing i en betydelig del av brønnhullet og som kan være eksempelvis 60 meter eller dypere. Det skjer når det foregår snøsmelting i kombinasjon med regn eller ved store nedbørmengder uavhengig av snøsmelting. Denne prosessen tar erfaringsmessig bare noen dager. Av samme grunn er det ikke salting av den kommunale veien Vestmarkveien fra Staver og opp til Franskleiv. Dette er eksempler som viser at ethvert tilsig av blyforurensning må påregnes å komme ned til grunnvannet og i drikkevannsbrønnene til bebyggelsen i området.

2.3 Drikkevannet for bebyggelsen langs Vestmarkveien med sideveier (Bærum) og øvre del av Stokkerveien (Asker)

I dokumentet er forurensning av drikkevannet i området ikke trukket inn i vurderingene i kapittel 5.7 om forurensning av bly. Drikkevann er kort omtalt under kapittel 5.4, «Naturressurser» på side 46 der det uttales:

«Drikkevann

I den nasjonale grunnvannsdatabasen (GRANADA) er det registrert noen fjellbrønner i området. Bruken er ikke oppgitt for alle, men de er mest sannsynlig drikkevannsbrønner/19/. Brønnene har et betydelig uttakspotensiale, med variasjon mellom 500 og 5000 liter/time (l/h). Det største uttaket er fra en 40 meter dyp brønn. Dette indikerer at området ikke er oppsprukket på en homogen måte, og at fjellbrønnenes effektivitet er avhengig av å treffe vannførende sprekker/41/.»

Til denne teksten er det gitt en tabell over 7 registrerte brønner, tabell 5-3, og på side 47 er kartet fra NGU's kartdatabase Granada med de 7 brønnene gjengitt som figur 5-14.

Grunnvannsdatabasen som er gjengitt i dokumentet er ikke à jour. Etter at dokumentet ble skrevet og beskrivelsen ble kjent for beboerne i området, har mange av dem kontaktet NGU for å få registrert brønnene i grunnvannsdatabasen.

Bilag 1: Oppdatert kart fra GRANADA med registrerte brønner i området

Men det er uansett en vesentlig innvending mot konsekvensutredningen at det ikke er opplyst og lagt til grunn som en kjensgjerning, uansett hva som er registrert i kartdatabasen, at samtlige boliger langs Vestmarkveien, som er ca 4 km lang, og de tilhørende sideveiene, samt den øvre delen av Stokkerveien, har egne brønner. Multiconsult *må* ha vært kjent med at det ikke er lagt kommunal vannledning til noen av boligene langs disse veiene, og det sier seg da selv at samtlige boligeiendommer bl.a. fra Staver og opp til Franskleiv og på Vestmarksetra og samtlige sideveier har sitt drikkevann fra egne brønner.

I tillegg vil vi vise til vår beskrivelse foran av grunnforholdene som dokumenterer at uttrykket «*avhengig av å treffe vannførende sprekker*» i sitatet ovenfor fra utredningen, bygger på manglende kunnskap om grunnforholdenes permeabilitet for vann fra overflaten ned til grunnvannet.

Det er en vesentlig mangel ved konsekvensutredningen at ikke dette er beskrevet på en korrekt måte og at det ikke er trukket inn i vurderingene i kapitler om forurensning, bare som en (feilaktig) saksopplysning under punktet om «Naturressurser».

3 ERSTATNINGSANSVAR FOR KLUBBENE OG BÆRUM KOMMUNE SOM GODKJENNENDE REGULERINGSMYNDIGHET

Vi har ovenfor pekt på terrengforholdene, berggrunnen, drikkevannskildene for bebyggelsen og mengden av forventet bly på skytebanen.

Risikoen for blyforurensning av grunnvannet skal ikke påhvile beboerne. De har krav på å bli holdt fullstendig skadesløse i enhver henseende dersom risikoen materialiserer seg, noe som det er sannsynlig at den vil gjøre.

Tiltakshaverne, dvs. Jardar og Bærums Skiklub, og Bærum kommune som godkjennende reguleringsmyndighet i tilfelle, pådrar seg et betydelig erstatningsansvar ved eventuell blyforurensning av drikkevannet i området. Hvis det viser seg at brønner blir utsatt for blytilførsel med grunnvannet, vil grunnvannet bli ubrukelig som drikkevannskilde for uoverskuelig fremtid.

Konsekvensene blir i så fall at de to klubbene og Bærum kommune som godkjennende reguleringsmyndighet vil bli erstatningsansvarlige for ethvert økonomisk tap som oppstår. Dette innebærer bl.a. at kommunen må legge vannledning til samtlige berørte eiendommer, uten kostnad for beboerne i form av tilkoblingsavgift, fremtidig vannavgift m.m. Beboerne vil nå rette formelle henvendelser til klubbene og kommunene og kreve bindende erkjennelser av fullt, fremtidig erstatningsansvar for enhver konsekvens av eventuell blyforurensning av drikkevannskildene. Hvis ikke slike erkjennelser blir avgitt, vil det bli krevet skriftlig begrunnelse for hvorfor de eventuelt mener at beboerne skal bære den helsemessige risikoen og de økonomiske konsekvensene, og det vil i tilfelle bli innledet søksmål for å få ansvarsforholdet stadfestet.

Det hadde vært rimelig å forvente at Multiconsult som en del av konsekvensutredningen hadde gjort oppmerksom på disse konsekvensene for klubbene og kommunen i tillegg til at beboerne hadde fått se at klubbene er innforstått med at risikoen og de økonomiske konsekvensene vil påhvile forurensere og ikke beboerne.

4 BLYFORURENSNING AV VASSDRAGET: KONSEKVENSENE FOR STOKKERELVA, ÅSTAD NATURRESERVAT OG NESELVA I ASKER M.M.

4.1 Innledning

I planbeskrivelsen med konsekvensutredning er det i punkt 5.3.2 vassdrag opplyst på side 35:

«Generell beskrivelse

Figur 5-8 viser vassdraget. Det har sin spede begynnelse i området Stovivollen og Ramsåsen. Svartbekken renner forbi Stovivollen, mens Delingsbekken kommer fra Ramsåsen. Brubekken kommer inn fra vest ved Haugsvollen, og videre sørover har bekken navnet Haugsvollbekken. Nede ved Franskeiv kommer det inn noen utydelige bekkeløp fra vest og ett fra sør som renner forbi Askeretra. Bekken renner gjennom planområdet og fortsetter ned Svafossen. I dette området skifter bekken navn til Stokkerelva (Holobekken er også bruk). Elva danner kommunegrense mellom Asker og Bærum fra Svafossen og nesten ned til Billingstad. Ved Eikhaugen renner Stokkerelva sammen med Skvallerbekken som kommer fra Jordbruområdet. Ved Åstad renner bekken ut i Åstaddammen. Fra Åstaddammen er bekken lukket under jernbanen og renner videre som Neselva gjennom bebyggelsen på Billingstad og Nesbru før den når fjorden ved Landøya. Samlet bekkestrekning fra planområdet og ned til fjorden er omtrent 7 km.»

Som vi har påpekt foran, er det i konsekvensutredningens behandling av risikoen for blyforurensning i punkt 5.7 konkludert med at konsekvensene er «ubetydelige (0)». Vi har begrunnet hvorfor dette er en uholdbar konklusjon og at det er sannsynlig at bly vil bli tilført vassdraget i tillegg til grunnvannet som er behandlet ovenfor.

Dette vassdraget må ikke bli utsatt for noen blyforurensning overhodet. Vi skal begrunne det i det følgende.

Konsekvensene for vassdraget og livet i Stokkerelva og Neselva er også påvirket av andre faktorer, deriblant endringene i vannføringen. Vi nevner at Multiconsult i e-post av 21. februar 2014 til Bærum kommune, der siste reviderte utgave av plandokumentet med konsekvensutredning av samme dato ble oversendt, opplyste følgende:

«Merk at vi har gått bort fra begrepet minstevannføring. Det er minst tillatte vannføring i et regulert vassdrag. På Franskleiv ønsker vi å fylle dammen når den naturlige vannføringen overstiger 4 l/s, og leder vannmengde over 4 l/s til dammen. Resten går i bekken. I visse perioder er den naturlige vannføringen under 4 l/s, slik at det ikke til en hver tid vil være en minstevannføring 4 l/s i bekken. Om det blir pålagt tiltakshaver en minstevannføring kan det tolkes dithen at dammen må tappes ned for å opprettholde en minste vannføring på 4 l/s i bekken. Dette er ikke aktuelt.»

4.2 Åstad naturreservat

Som det fremgår av beskrivelsen i dokumentets side 35, sitert foran, går Stokkerelva gjennom Åstaddammen. Den går følgelig gjennom Åstad naturreservat som ble opprettet i 1982 i henhold til naturvernloven. Begrunnelsen for opprettelsen av naturreservatet var store områder med edelløvskog, sumpvegetasjon, bregner og snelle-askeskog. Opprettelsen ble også ansett som verdifullt fordi det er store forekomster av amfibier. Det er ganske åpenbart at forurensning av bly vil kunne påvirke organismene i dette naturreservatet, og da direkte på to av vernekriteriene (sumpskog og amfibier).

Vi viser til Forskrift om fredning for Åstad naturreservat i Asker kommune, Akershus, FOR-1982-09-17-1409, del IV med forbud mot bl.a. visse former for forurensning, og det kan ikke være noen tvil om at eventuell blyforurensning vil være omfattet av forbudet.

4.3 Neselva

4.3.1 Innledning

Som det også fremgår av beskrivelsen i sitatet ovenfor, går Stokkerelva over i Neselva nedenfor Åstaddammen og renner ut i Oslofjorden ved Landøya i Holmenbukta i Asker kommune. En betydelig del av Stokkerelva danner grensen mellom Bærum og Asker kommuner, og Åstad naturreservat og Neselva ligger i sin helhet i Asker kommune. Det er derfor på det rene at tiltakshaverne og Bærum kommune skulle ha informert Asker kommune om dette aspektet ved planarbeidet og konsekvensutredningen, men vi kan ikke se at det er gjort. Asker kommune er f.eks. ikke med på listen over offentlige organer som er adressater for kommunens brev av 27. mars 2014 om høring og offentlig ettersyn. Og under enhver omstendighet er konsekvensene for vassdrag i Asker kommune av en slik karakter at dette skulle vært tatt opp særskilt og konkret med Asker kommune under planarbeidet og arbeidet med konsekvensutredningen.

Det foreligger flere rapporter som viser at en eventuell tilførsel av bly i Neselva vil kunne ha ødeleggende og vidtrekkende konsekvenser.

4.3.2 BioFokus-rapport 2009-6, «Naturverdier i planområde Holmen, Asker kommune»

Vi viser først til BioFokus-rapport 2009-6, «Naturverdier i planområde Holmen, Asker kommune», utført på oppdrag fra Asker kommune. I sammendraget på side 3 er det uttalt om Neselva, med understrekninger utført av oss:

«Lokalitet 107, Neselva er også stor og svært viktig for biologisk mangfold (verdi A). Lokaliteten har i deler en godt utviklet kantsone med rik løvskog. Elva har høy tetthet av sjørret i tillegg til viktige forekomster av rødlisteartene ål (CR) og edelkreps (EN).»

Neselva er nærmere beskrevet slik i rapportens punkt 5.2 på side 46, med understrekninger tilført av oss:

«5.2 Neselva

....

Klassifisering og avgrensing av Neselva som naturtype

Lokalitet 107 ble registrert av Siste Sjanse i 2000 (Blindheim 2001) som naturtypen kroksjøer, flomdammer og meandrerende elver, og oppdatert i 2005 (Blindheim et al. 2005). Det ble da særlig lagt vekt på vegetasjonen i kantsonene, samt et funn av den rødlistede vårfluearten Beraeodes minutus ved verdisetting av lokaliteten (Olsen og Reiso 2005), mens elvas betydning for fisk og andre ferskvannsorganismer ble lite vektlagt. Ettersom den nederste delen, særlig øst for E18 av elva har lite kantvegetasjon og stort sett er rett og roligflytende, ble østgrensen for lokalitet 107 tidligere satt vest for Billingstadsletta.

I henhold til den oppdaterte utgaven av DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2006) vil en mer dekkende naturtype for lokaliteten være viktig bekkedrag med utformingen meandrerende parti med naturlige kantsoner. Kjennskap til Neselvas betydning for ferskvannsorganismer gir videre grunnlag for å plassere lokaliteten i utformingen viktig gytebekk. Videre vil kartlegging av ferskvannslokaliteter i henhold til DN-håndbok 15 (Direktoratet for naturforvaltning 2000) gi grunnlag for å definere området som en lokalitet med viktige bestander av ferskvannsorganismer. Kriteriet for at et vassdrag skal verdisettes som viktig med regional verdi, er for denne typen ferskvannslokaliteter, at det inneholder viktige gyte- og oppvekstområder for anadrome laksefisk i kategori 2,3,4 eller 5. Ettersom opplysninger om forekomst av en bestand skal knyttes til hele vannlokaliteten, og det for vandrende bestander er vandringsveiene som skal kartlegges, har vi valgt å utvide lokalitet 107 til å inkludere også den nederste kilometeren til utløpet i Holmenfjorden. Dermed omfatter en revidert avgrensning av lokaliteten nedre del av Neselva, og er tilnærmet lik strekningen på 4,2 kilometer som sjørret kan vandre naturlig fra Holmenfjorden til fossen ovenfor Skustad, hvor fisken møter et vandringshinder (Enerud og Lund 1999). Øvre del av vassdraget kalles Stokkerelva. Dette området er avgrenset som en egen naturtypelokalitet (Blindheim et al. 2005, Direktoratet for naturforvaltning 2008), og har ikke betydning for anadrome fisk (Enerud og Lund 1999).

...

Neselvas betydning for fisk

På mesteparten av Neselvas anadrome strekning er gyte- og oppvekstvilkårene for sjørret gode. Neselva veksler mellom hurtigrennende strykpartier med stein og grusbunn, særlig i de

øvre delene, og roligflytende partier med sand og mudderbunn i de nedre deler. Mindre kulper og holer finnes flere steder. I de nedre delene er reproduksjonsmulighetene begrensede. Tettheten av ørretunger er blitt undersøkt ved Skustad i 1996, og beregnet til 400-500 ørret pr. 100 m² (Enerud og Lund 1999). Dette er svært tett, og var det høyeste som ble beregnet i 52 vassdrag i Oslo og Akershus i 1996-97. Lenger ned, på strekninger Ringnes-Nesbru var tettheten av ørret mindre, og lakseunger mer vanlig enn høyere opp. Det er ikke kjent spesielle egenskaper ved ørrestammen i Neselva (utover størrelse) som gjør den særlig viktig å bevare (Asker kommune 2000?). Trolig på grunn av mangel på større vann eller tjern i nedbørsfeltet er stammen lite stedege. Neselva er imidlertid vurdert som et spesielt viktig vassdrag i Asker på grunn av at den er lakseførende (Asker kommune 2000?). Andre registrerte fiskearter i Neselva er laks, innlandsørret, ørekyte og ål. Både laks og ål vandrer mellom elva og sjøen. Vi har ikke kjennskap til at det er foretatt tellinger eller beregninger av bestandsstørrelser eller vassdragets betydning for disse artene. Elva er satt i kategori 3 i DNS system for kategorisering av sjøørretvassdrag (Enerud og Lund 1999). Det betyr at den vurderes som et vassdrag med nedsatt produksjon eller hvor bestandene er sårbare p.g.a. trusselfaktorer.

Forekomst av viktige bestander av ferskvannsorganismer

I følge DN-håndbok 15 er "viktige ferskvannsorganismer" arter som er oppført på Bernkonvensjonens liste, Norsk Rødliste eller som er av spesiell nasjonal interesse (Direktoratet for naturforvaltning 2000). Følgende slike arter er registrert i Neselva: sjøørret, laks, ål (CR) og ferskvannskreps (EN). I tillegg ble den rødlistede vårfluen Beraeodes minutus funnet i forbindelse med kartlegging av viktige naturtyper i ferskvann (Olsen og Reiso 2005). Sistnevnte undersøkelse konkluderte med at elva generelt har liten biodiversitet.

Forvaltning av Neselva

For å forbedre forholdene for fisk anbefaler Fylkesmannen i Oslo og Akershus en rekke tiltak (Enerud og Lund 1999), bl.a. følgende:

- Opprydding av søppel.
- Reduksjon i utslipp av næringsstoffer og partikler til vassdraget.
- Hindre utslipp av giftstoffer.
- Utrede muligheter for å sikre en mer stabil minstevannføring.
- Etablere vegetasjonsbelte der det mangler.

Alle disse tiltakene vurderes som gunstige i forhold til å sikre biologisk mangfold knyttet til lokaliteten. For å sikre og utvikle biologisk mangfold knyttet til kantsonen anbefales i tillegg:

- Opprettholdelse, evt. utvidelse av kantsonenes bredde.
- Fri utvikling av skogen mot naturskogtilstand, med produksjon av gamle, grove trær og død ved som kan nyttes av mange arter.»

Rapporten taler for seg og det er selvsagt at enhver grad av tilførsel av bly vil være sterkt skadelig eller ødeleggende for de arter som er registrert og omtalt.

4.3.3 Rapport nr. 1/1999 fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Miljøvernavdelingen, datert mars 1999, med tittel «Registrering av sjøørretvassdrag i Oslo og Akershus, 1996-97».

Rapporten beskriver Neselva på side 22 – 25. Rapporten inneholder tilsvarende funn og vurderinger som i BioFokus' rapport fra 2009.

Det opplyses bl.a. at *fiskedød* som følge av *utslipp av kobber* er påvist, og det samme gjelder enkelte andre forurensningskilder. I oversikten over brukerinteresser og konflikter på side 24 er det opplyst at *utslipp av giftstoffer har ført til fiskedød og at liten vannføring i perioder kan føre til tørrlegging av elva*. Vi peker i denne forbindelse på at de planlagte tiltakene med dam på opptil 4 000 kubikkmeter vann ved skytebanen øverst i Stokkerelvas løp ved Franskleiv medfører risiko for at vannføringen blir redusert i perioder. Dette er bagatellisert i konsekvensutredningen.

I vurderingen på side 25 er det uttalt at øvre del av den anadrome delen av Neselva er «*meget produktiv og har en svært høy tetthet av ørretunger.*» Det opplyses videre at det også forekommer laks i elva og at det er «*gode oppvekstforhold for ørret*», men at Neselva er «*svært sårbar for utslipp noe som enkelte ganger har ført til fiskedød.*» Listen over «*Aktuelle tiltak*» på samme side omfatter bl.a. «*Hindre utslipp av giftstoffer som kan føre til fiskedød.*»

4.3.4 Konklusjon

Det er dokumentert at vassdraget Stokkerelva – Neselva *ikke har noen toleranse for noen grad av utslipp av bly*.

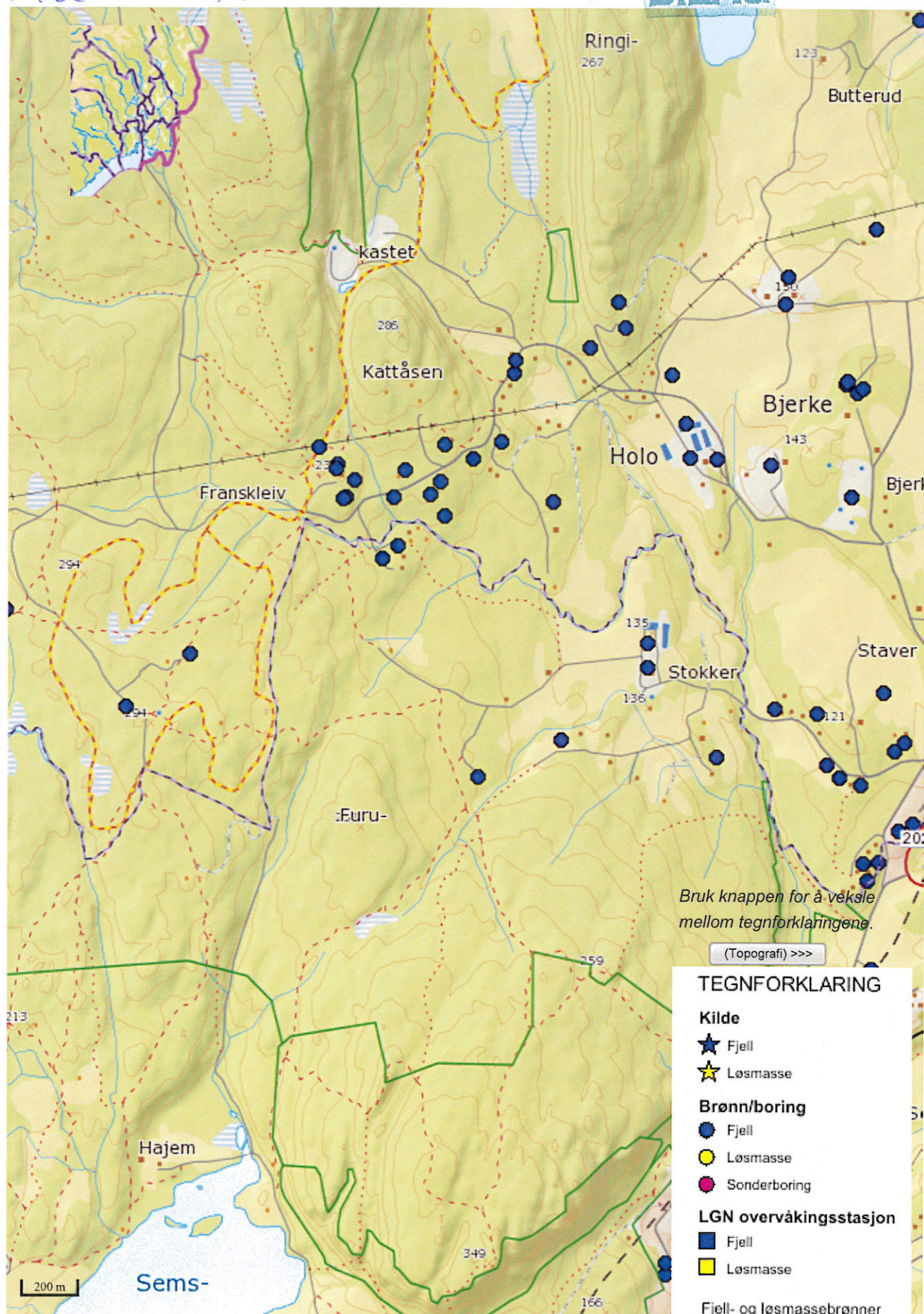
Vi har også merket oss, som ovenfor nevnt i innledningen til punktet om Neselva, at ikke Asker kommune har vært informert og involvert om dette aspektet ved konsekvensutredningen, som i høyeste grad berører Asker.

Vestmarka, 14. mai 2014

Lars Holo

På vegne av avsenderne av oversendelsesbrevet med de vedlagte tema-dokumentene

Ad TEMA BLYFORURENSNING **BILAG 1**

TEMA: SIKKERHETSMESSIGE KONSEKVENSER AV SKISKYTINGSANLEGGET

1 INNLEDNING

Multiconsults «Detaljregulering - Planbeskrivelse med konsekvensutredning», heretter også omtalt som dokumentet, behandler i beskjedne grad de sikkerhetsmessige konsekvensene av den planlagte skiskytingsbanen.

På side 20 er følgende uttalt i punkt 4.2.4, «Hensynssoner i henhold til pbl. § 12-6», underpunkt om skytebanen:

«Faresone, skytebane (H360)

Fareområdet til skiskytterbanen er beregnet i henhold til "Sikkerhetsbestemmelser for sivil skyting", som er vedlagt "Forskrifter om anlegg av, kontroll med og godkjenning av sivile skytebaner av 1. juli 1988".

Plassering av skiskytterbanene er vist på illustrasjonsplanen. Det kan foretas mindre justeringer av skyteretning og plassering av standplasser, så lenge det beregnede fareområdet fra skiskytterbanen holder seg innenfor det regulerte fareområdet.

Forskriften med bestemmelser regulerer også utforming av skiskytterbanen, varsling om skyting med mer. Det er ikke tatt inn bestemmelser om sikkerhet i reguleringsplanen, fordi dette vil være regulert av den til enhver tid gjeldende forskrift. All skyting skal skje i samsvar med instruks godkjent av politiet.»

Det er på det rene at skytebanen ikke kan legges slik at skyteretningen er mot nord, dvs. bort fra sola og ikke minst bort fra den trafikkerte, høyereliggende Vestmarkveien og den planlagte høye skibroa over Vestmarkveien.

Grunnen til dette er at det er forbudt å skyte mot traséen for høyspentlinjen; Mårinjen mellom Sylling og Hamang, som går igjennom og begrenser det disponible området i sterk grad. Høyspenningsanlegget er beskrevet som faresone i teksten umiddelbart etter den siterte.

Resultatet er at skytebanen må legges slik at skyteretningen skaper høy risiko av to grunner; det høyereliggende terrenget med beferdet vei og skibro, og den økte risiko som motsols skyting skaper.

I tillegg er det av hensyn til vassdraget og terrenget med sumpskog påkrevd å la en av bekkene gjennom området gå åpent over området mellom standplass og skyteskivene. Dette fremgår av bl.a. dokumentets side 26 med detaljkart i figur 4-7. Bekken skal etter planen legges noe om, men den vil uansett være åpen over dette området. I tillegg til konsekvensene den vil ha som bidrag til blyforurensningen, som vi behandler i særskilt kapittel, vil den måtte steinsettes og derfor forårsake rikosjetter.

2 OMFANGET AV SKYTINGEN OG BRUKEN AV SKYTEBANEN, MED SKUDDRETNING MOT HØYERELIGGENDE TRAFIKKERT OG BEFERDET TERRENG

2.1 Omfanget av bruken av skytebanen

Omfanget av skytingen som tiltakshaverne forventer og søker om tillatelse til gjennom dette planforslaget, er nærmere beskrevet i dokumentet på side 75:

«I framtida vil det som i dag være skytetrening fra mandag til torsdag, med to grupper hver kveld. På hver trening bruker hver løper i snitt 70 skudd. Dette gir 2 380 skudd per kveld og 9520 i løpet av trenings-uka (mandag-torsdag). I sommersesongen regner en med at aktiviteten blir halvert, dvs. 4 760 skudd.

I tillegg vil det bli noe uorganisert trening i helger. Det er her anslått at det vil bestå av 10 % av uketrening (vinter) gjennom hele året, altså 952 skudd i løpet av uka.

Det legges opp til to renn i sesongen, ett på helg og ett på hverdag med hhv. 60 og 300 deltakere. Under renn benyttes 30 skudd per utøver. Dette gir 1800 og 9000 skudd.

I beregningen er det regnet med en vintersesong på 28 uker, en sommersesong på 16 uker, mens det skytes i 45 av årets helger.

Samlet kan en derfor forvente at det vil fyres av nærmere 400 000 skudd per år på Franskleiv.»

Tiltakshaverne – de to klubbene – ga ufullstendige opplysninger om forventet bruk og tillatte brukstider i informasjonsmøte med berørte interesseorganisasjoner 17. september 2013. I et tilsvarende informasjonsmøte med berørte naboer og grunneiere, ble informasjonen om forventede brukstider etc. beskrevet i det omforente referatet, med kommentarer fra naboene og grunneierne, slik, med understrekninger påført av oss:

«Klubbene har i tidligere informasjonsmøte med berørte organisasjoner på spørsmål fra disse uttalt at skiskytebanen ville være åpen for bruk for organisert trening gjennom hele året, unntatt juli måned, hver uke fra og med mandag til og med torsdag kl. 17.00 – 21.00. Deltakerne viste til denne uttalelsen og ba om en nærmere redegjørelse for bruken av skiskytebanen. Klubbene opplyste da at skiskytebanen i tillegg vil være tilgjengelig for medlemmene for trening alle dager gjennom ukene, inkludert fredager, lørdager og søndager og at det bare er tidsrommet kl. 23.00 – 06.00 som i prinsippet vil være utelukket for klubbens medlemmer for skytetrening. Deltakerne krevde at denne informasjonen blir inntatt i plandokumentet og at den legges til grunn for konsekvensutredningene mht støy- og sikkerhetsproblemene. Til klubbens opplysning om at skiskytebanen vil være åpen for bruk i 45 helger gjennom året ba deltakerne om at det i planen beskrives omfanget av helgebruk og hvilke helger som ikke vil bli brukt. Deltakerne ba videre om at det i planen og i grunnlaget for konsekvensutredningene blir klarlagt hva som er forskjellen mellom uorganisert bruk på den ene side og uautorisert/ulovlig bruk på den annen side og hvordan klubbene kan forhindre den sistnevnte bruken.

Deltakerne ga uttrykk for sterke reaksjoner både på opplysningene som tidligere var gitt til organisasjonene om bruk av skytebanen til skytetrening mandag – torsdag gjennom hele året unntatt juli, og på opplysningene som kom fram i dette møtet om at skiskytebanen ville være åpen i atskillig større utstrekning enn tidligere opplyst. De uttalte at konsekvensene med hensyn til støy og sikkerhet vil være helt uakseptable både for beboerne i området og for brukerne av området til friluftsliv og andre idretter, og at områdets karakter vil bli endret i enda større grad

som følge av dette. Deltakerne pekte i tillegg på at man må regne med at mange uautoriserte skyttere vil ønske å bruke skiskytebanen og at det er klubbens ansvar å iverksette effektive tiltak for å hindre dette.»

I de foreslåtte planbestemmelsene er det i § 3.10 bestemt at skyting «tillates mandag til lørdag fra kl. 08 til kl. 22 og søn- og helligdager mellom kl. 14 og kl. 20», og etter § 3.11 skal det værers tillatt med «Inntil 3 helgearrangementer (konkurranserenn/mesterskap) med over 500 deltakere» per vintersesong.

2.2 Terrengeformasjoneu og bruken av høyereliggende vei, stier, løyper og den planlagte skibroa

Vestmarkveien syd for skytebanen – i skuddretningen – ligger i stigende grad høyere enn skytebanen. Veien benyttes til biltrafikk med tillatelse, deriblant til serveringsstedene og boligene på Gupu og Furuholmen, til tømmertransport og annen trafikk i forbindelse med skogsdrift, jakt etc., og inn til gård og annet anlegg på Rustan ved Sandungen. Videre benyttes den asfalterte veien til sykler, rullesti, av turgåere av alle kategorier, deriblant barnefamilier med og uten barnevogner, rullestolsbrukere osv.

Det lar seg ikke gjøre – og er slett ikke ønskelig – å stanse eller regulere ferdselen i forbindelse med skytingen på banen. Dette følger av opplysningene ovenfor om den meget omfattende bruken, i praksis nesten til enhver tid når det er dagslys, året igjennom. Det bemerkes at klubbens informasjon i det omtalte informasjonsmøtet om at banen ikke skal brukes i juli, ikke er kommet til uttrykk i de foreslåtte planbestemmelsene, som også er sitert foran.

Den planlagte skibroa skal legges med over 8 meters bredde over Vestmarkveien på et punkt med sterk stigning. Minstehøyden i underkanten skal være 4,6 meter, jfr. planbestemmelsenes § 6.3. Stigningen i 8 meter på dette punktet utgjør ca 1 meter, slik at høyden i underkant på nedsiden av broa blir ca 5,6 meter. Selve broa med snø oppå bygger i seg selv ca 1 meter, og på toppen kommer rekkverk. Det er rimelig å anta at *hodehøyde* for skiløperne på broa vil være rundt 8 – 9 meter over veibanen. Broa vil ligge innenfor en klar risikosone for skudd fra skytebanen.

Tilsvarende høyde må tas i betraktning for tilførselsløypa på nordsiden av broa og i løypene og stiene i skogen syd for Vestmarkveien.

Multiconsult opplyste på informasjonsmøtet 28. april 2014 at de ikke hadde utarbeidet noen nærmere planskisse eller foretatt noen nærmere beregning av hvilken betydning brohøyden ville få for risikoen ved at den er eksponert for skudd fra skytebanen. Dette er en av de mange vesentlige manglene ved konsekvensutredningen.

2.3 Vollen som skal beskytte mot at skuddene treffer dem som ferdes på Vestmarkveien, i terrenget syd for veien og den planlagte skibroa

I konsekvensutredningen er det ikke foretatt noen nærmere drøftelse av hvor høy vollen bak og på sidene av skyteskivene må være. Det er bare konstatert at skytebanen «medfører at det etableres en voll som bygger tre-fire meter over terrenget (kote 241).» (side 32, understreket her).

Dette er feil. Vi har foretatt beregninger som viser at vollen må være minst 9 meter høy, dvs. nærmere tre ganger så høy som det er forutsatt i konsekvensutredningen.

Vi har fått utarbeidet en illustrasjon av den prosjekterte vollen:

Bilag 1: Illustrasjon av prosjektert voll med tekst

Det samlede nedslagsfeltet er også beregnet og illustrert:

Bilag 2: Illustrasjon nedslagsfelt med tekst

Konsekvensene av at vollen må bygges opptil tre ganger høyere enn det som nå er tegnet inn på kartet og beregnet, er bl.a. at inngrepet i naturen blir dramatisk mye verre. I tillegg viser detaljkartet på side 26 i dokumentet (figur 4-7) at vollen da vil hindre bekkene som kommer ned fra sydvest mot nordøst til den planlagte dammen. Bekkene vil ikke bli tillatt lagt i rør under vollen, og de kan ikke legges om, da de ikke vil få fall rundt vollen som nå vil ta dobbelt så mye areal sydover mot Vestmarkveien.

2.4 Skyteretning: Mot syd, mot sola

I «*Veileder Skianlegg – Langrenn og skiskyting*», utarbeidet av Norges Skiforbund, Norges Skiskytterforbund og Kultur- og kirkedepartementet (2007), er det uttalt i punkt 4.3.3 på side 47, med vår understrekning:

«4.3.3 SKYTEBANEN

Skytebanen plasseres sentralt i stadionområdet med godt innsyn for tilskuerne. Den skal være flat [og] nødvendig sikret. Skyteretningen skal være mest mulig mot nord. Sikkerhetsskjermer som hindrer innsyn for tilskuere eller fjernsyn bør unngås. Skytebanen skal bygges i henhold til gjeldende nasjonale lovverk om skytebaner.»

Konsekvensutredningen har ingen drøftelse av konsekvensene for sikkerheten av at skytterne må skyte mot sola. Vi har utarbeidet en beregning som viser hvordan skytterne får sola i øynene:

Bilag 3: Illustrasjon av skyteretning og illustrasjon av motsols skyting

Solstudien på det øverste bildet viser solas stilling over åsen 30. januar kl. 12. Det nederste bildet viser at skuddretningen ifølge planen er sydvendt, dvs. det motsatte av Veilederens bestemmelse om at skyteretningen «skal» være nordvendt.

3 KONKLUSJON

Konklusjonen er at lokaliseringen på Franskleiv av sikkerhetsmessige grunner er direkte uegnet for skiskytingsanlegg.

I tillegg til den direkte virkningen for sikkerheten, skaper bruken av den planlagte skytebanen stor grad av en velbegrunnet *utrygghet og engstelse* for alle som ferdes i området. Ferdselsveiene fra parkeringsplassen, langs Vestmarkveien og på stiene og i løypene syd for den, vil bli direkte ødelagt som ferdselsveier for alle brukere, inkludert de skiløperne og skiskytterne som selv skal bruke anlegget med utgang og inngang over skibroa over Vestmarkveien.

EN KILDEOPPLYSNING

De vedlagte illustrasjonene og tilhørende beregninger er utført av Siv. Industridesigner mNid Jørgen Holo, Holo Design. For å dokumentere hans faglige standard og forutsetninger for å utføre dette arbeidet, viser vi til opplysningene på www.holodesign.no med videre lenker.

Vi vil for øvrig igjen påtale det uakseptable i at vi har måttet foreta konsekvensutredninger som skulle vært utført av tiltakshaverne ved Multiconsult.

Vestmarka, 14. mai 2014

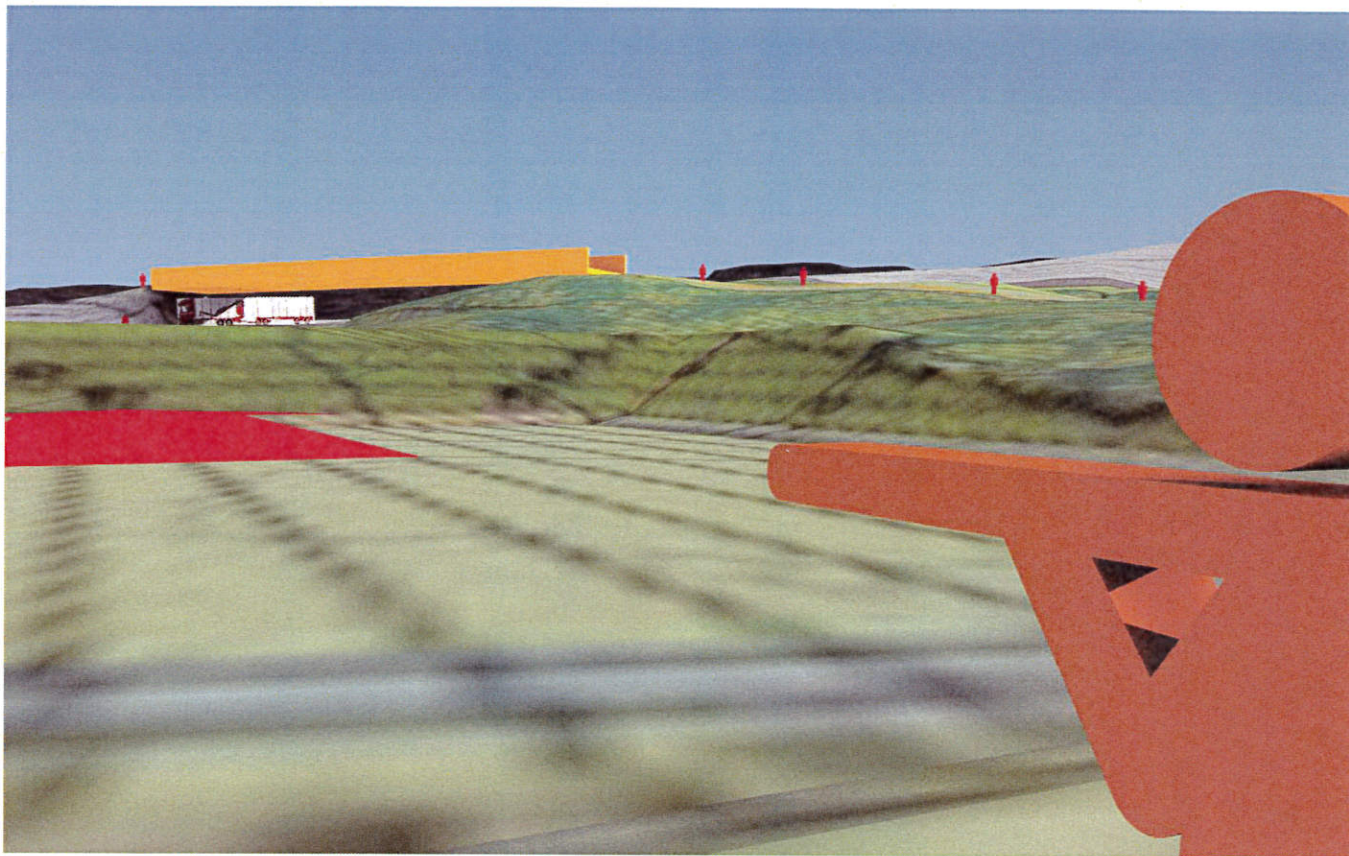

Lars Holo

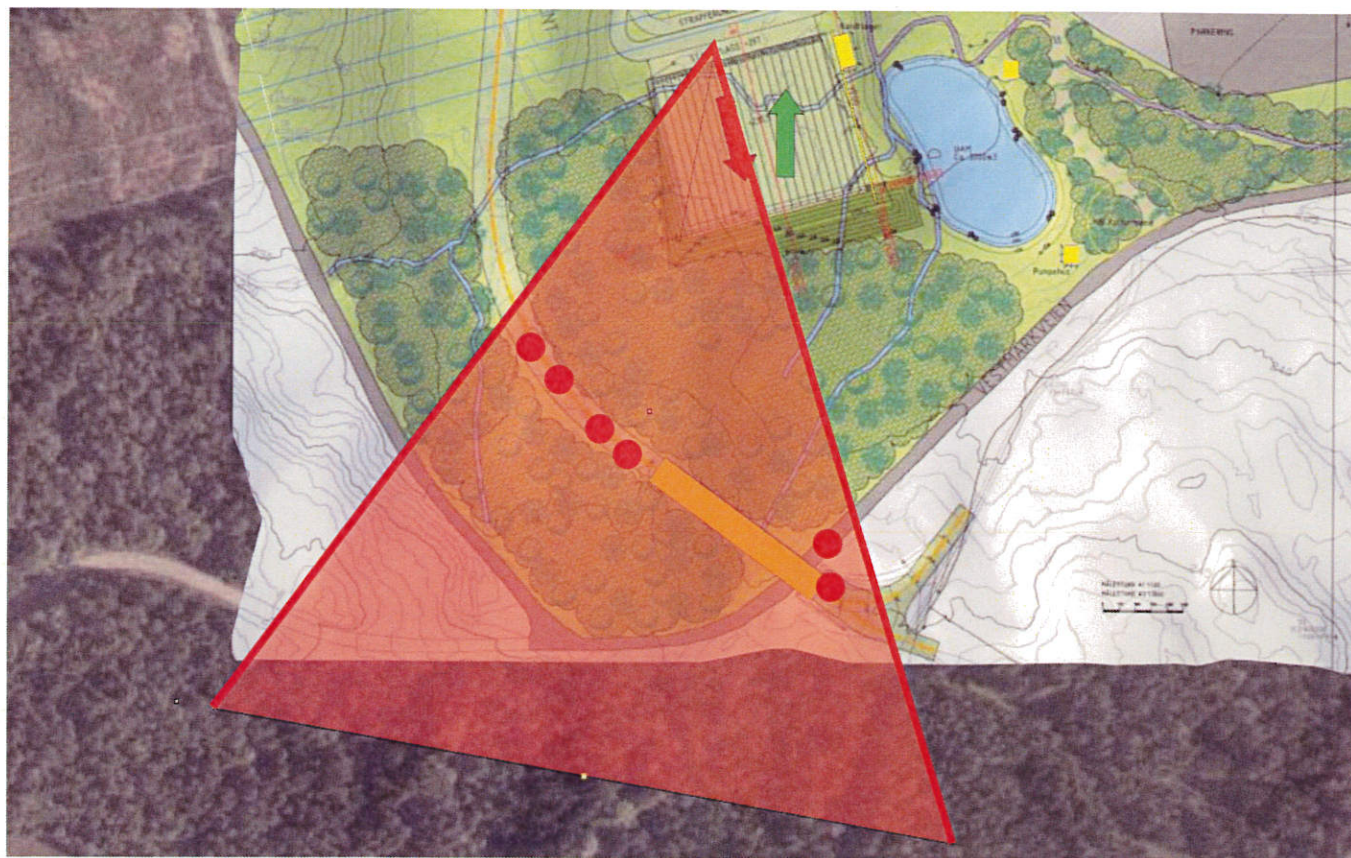
På vegne av avsenderne av oversendelsesbrevet med vedlagte tema-dokumenter

A&T Tema SIKKERHET

Illustrasjon av prosjektert voll

Kamera i simulert øyehøyde fra standplass. Tur og skigåere er markert i rødt, disse står her på sommerhøyde. Både skiskytter og skiløpere vil stå høyere om vinteren pga snø, som igjen stiller høyere krav til vollens høyde. Vollen er prosjektert til 4 meter, men våre kalkulasjoner tilsier at den må økes med ytterligere fem meter, altså må den være 9 meter høy.

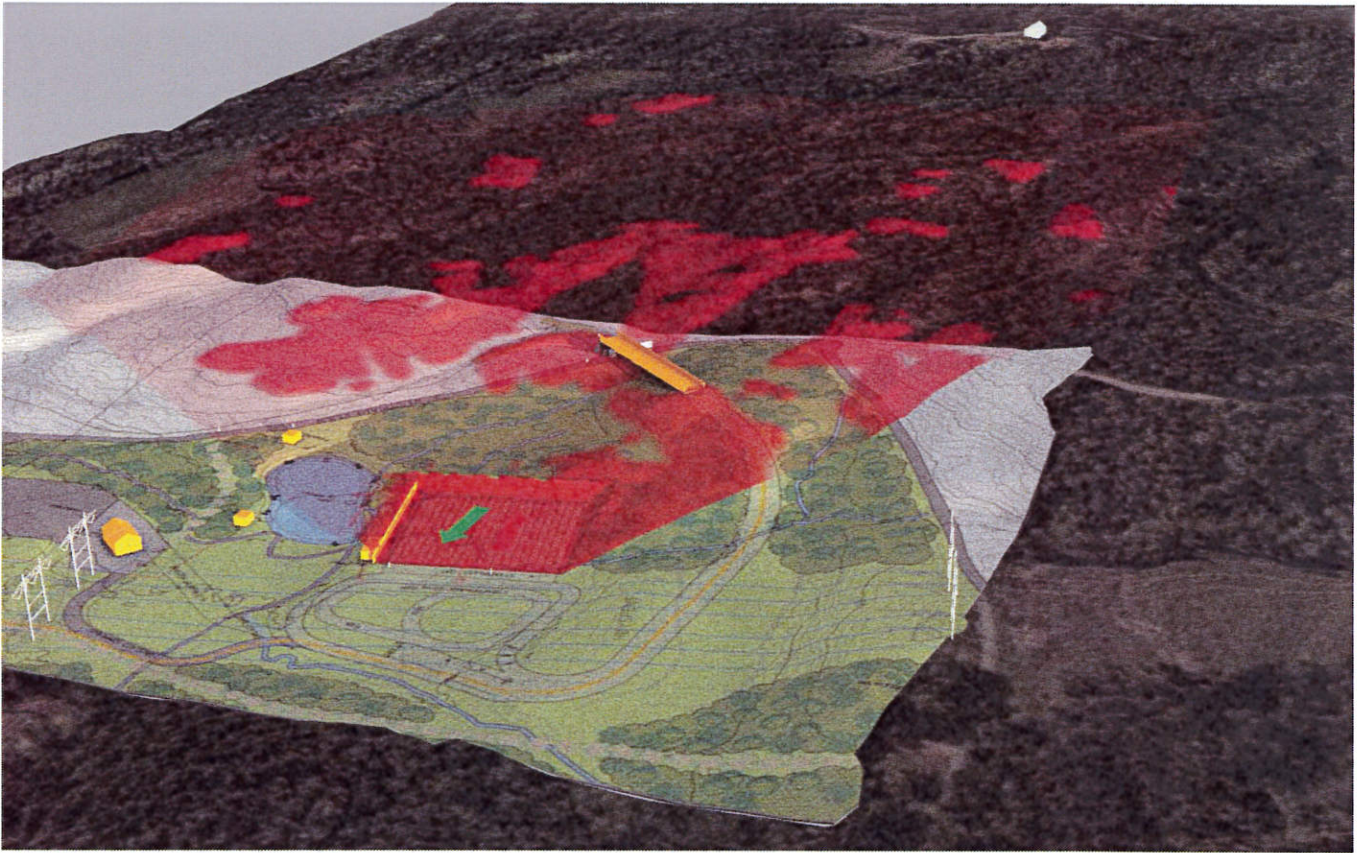

Illustrasjon av kameraposisjon og synsfelt.
Tur og skigåeres posisjon er markert i rødt.

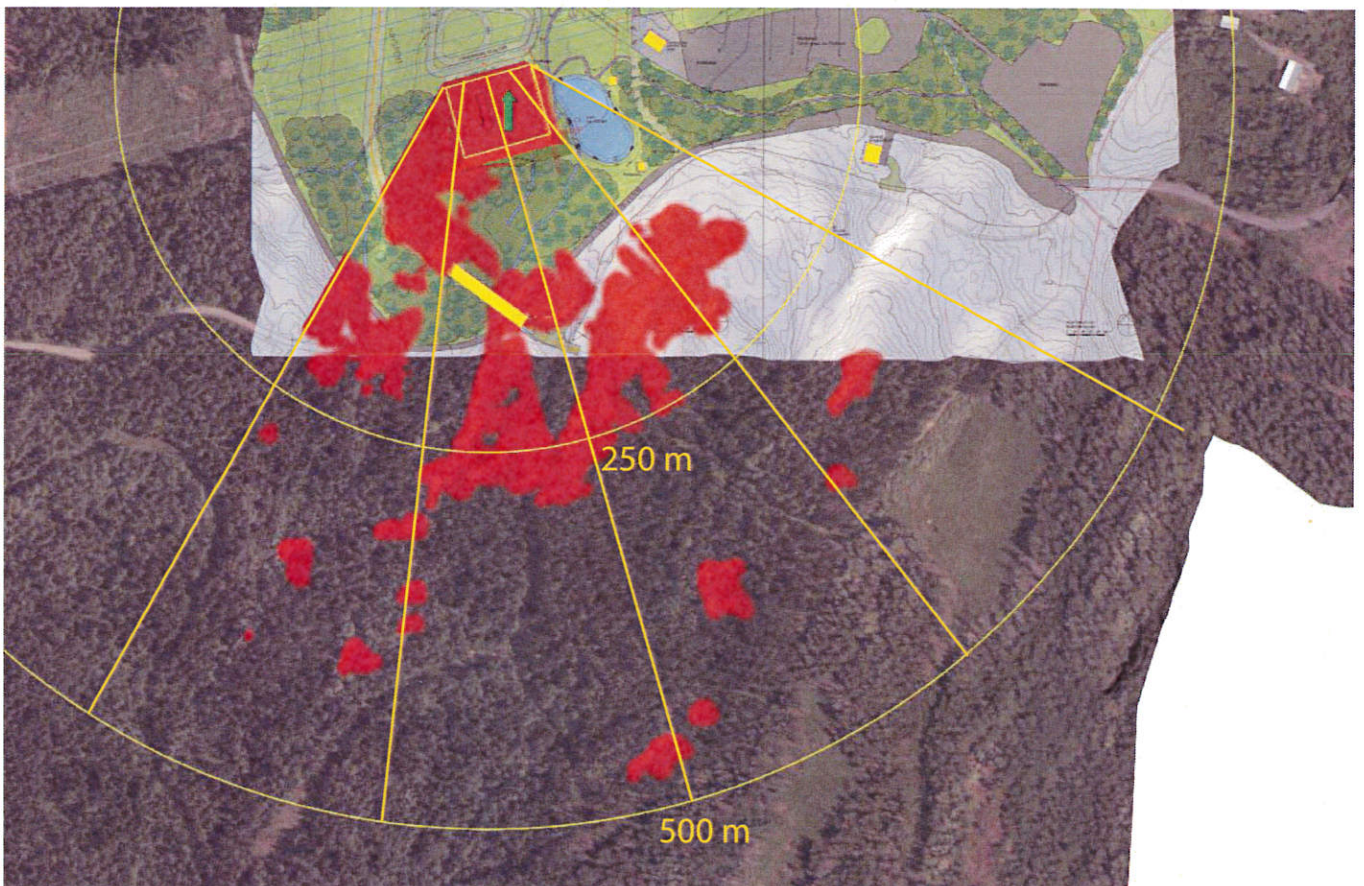
Ad TEMA SIKKERHET

Illustrasjon av nedslagsfelt.

BILAG 2

Områder innenfor 500 meter som er direkte synlig fra standplass.
Skog (trær) anses ikke som sikker bakgrunn og skal derfor ekskluderes i en simulering som dette.

Illustrering av 250 meters og 500 meters avstand fra standplass.
Soneinndeling på 22,5'

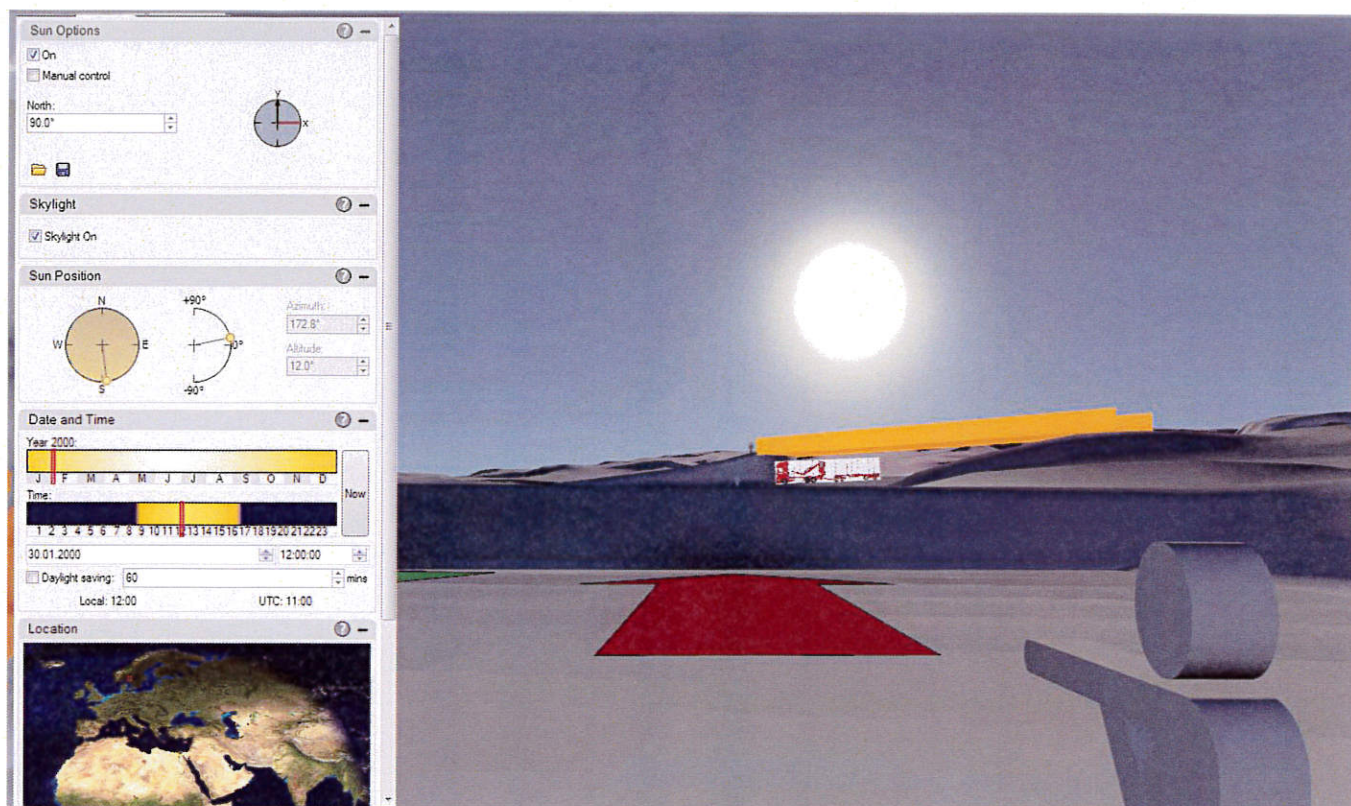
Ad TEMA SIKKERHET

Illustrasjon av skyteretning.

BILAG

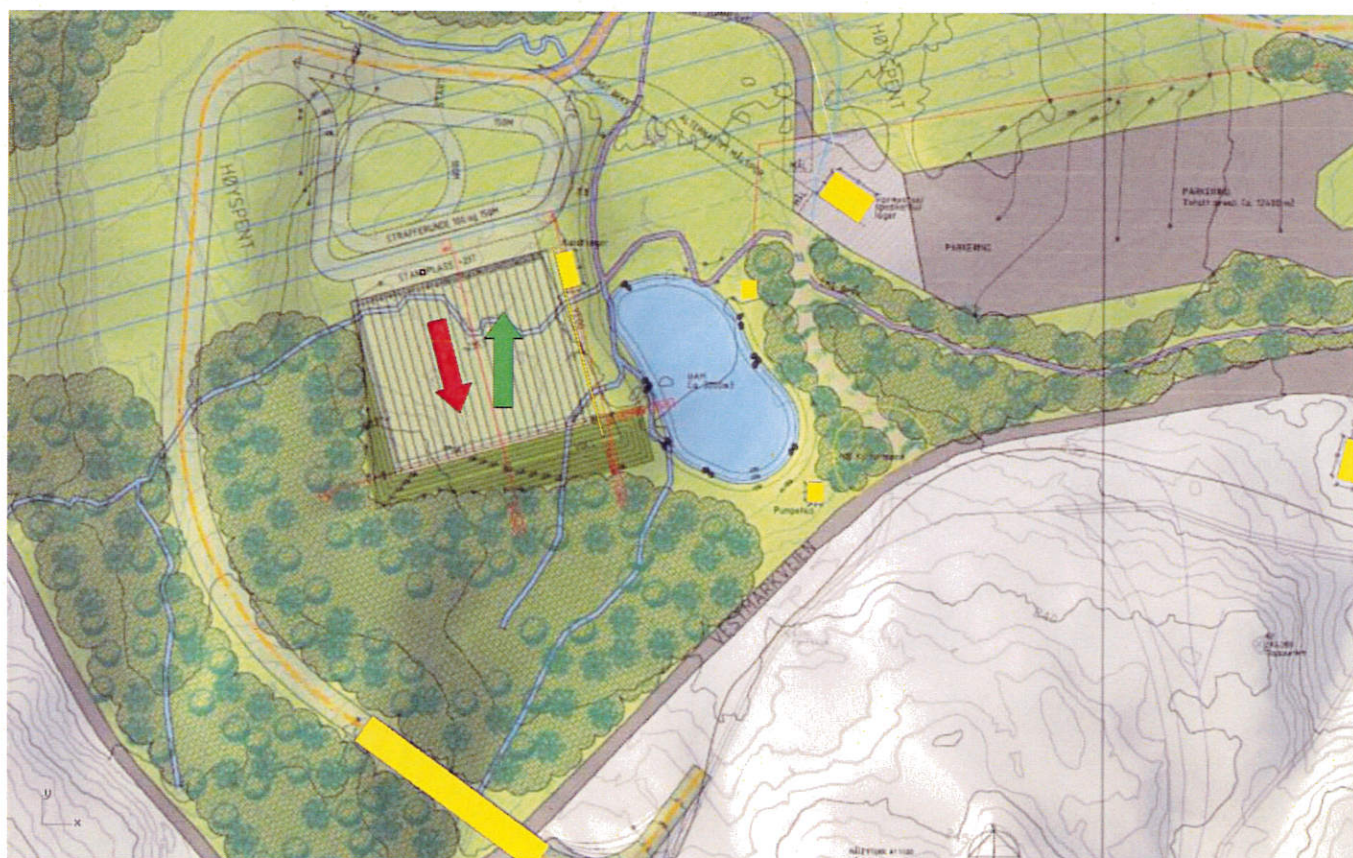
3

v02 mai 2014

Solstudie som simulerer 30 januar klokken 12.

I «Veileder for skianlegg» for langrenn og skiskyting, utarbeidet av Norges Skiforbund, Norges Skiskytterforbund og Kultur- og kirkedepartementet (2007) er det uttalt: «Skyteretningen skal være mest mulig mot nord» (pkt. 4.3.3). Grønn pil angir nord, rød pil angir prosjektert skyteretning.

TEMA: NATURINNGREP

1 INNLEDNING

Tiltakshaverne, Multiconsult og kommunens administrasjon har i flere sammenhenger uttalt at Franskleiv er velegnet for et slikt ski- og skiskytingsanlegg med dam og andre installasjoner for produksjon av kunstsne, fordi området er så preget av inngrep og tiltak allerede.

Typisk er dette resonnementet i rådmannens saksfremstilling til Planutvalgets sak 065/14 i møte 13. mars 2014 (dokument 2218150) der han uttaler oppsummerende på side 3/20, med vår understrekning:

«Rådmannen har vurdert alle sider av saken og vektet behovet for et nytt skianlegg opp mot andre hensyn. Rådmannen har etter en helthetsvurdering kommet fram til at området kan egne seg for et skianlegg som foreslått. Rådmannen har lagt avgjørende vekt på at området er betydelig påvirket av inngrep fra før.»

En slik betraktning ville vært treffende hvis området i sin nåværende beskaffenhet skulle utvikles med *tiltak av tilsvarende karakter*, f.eks. i form av utvidelse av parkeringsplassen eller nye stier, gangveier og løyper.

Slik er imidlertid ikke situasjonen.

Det foreslåtte ski- og skiskytingsanlegget vil innebære inngrep av en *stedsfremmed, vesensforskjellig karakter og grad*. Områdets nåværende beskaffenhet gir derfor ikke et saklig grunnlag for å tillate de foreslåtte inngrepene. Tvert i mot; i den grad det allerede er foretatt tiltak i området, taler dette for å avstå fra eller å begrense nye tiltak, spesielt tiltak som er av en vesensforskjellig karakter og grad.

Vi vil utdype dette her.

2 OMRÅDET I DAG

2.1 Innledning med overordnede kommentarer

Konsekvensutredningene i plandokumentet bærer gjennomgående preg av en tilbøyelighet til å pynte på og sminke vurderingene av konsekvensene av tiltakene med ulike faguttrykk. Det trekkes fram negative faktorer, men de blir gjennomgående nøytralisert og nærmest fremstilt som positive som følge av tiltak og inngrep. I stor utstrekning er dette personlige meninger hos forfatteren og hører ikke hjemme i en konsekvensutredning. Selv om utarbeidelse av konsekvensutredninger ved behandlingen av private reguleringsplanforslag etter loven påhviler tiltakshaverne, skal konsekvensutredningene være påpasselige med å innta en strengt objektiv, faglig og nøytral innstilling til oppgaven. Utredningen etterlater dessverre et inntrykk av at dette ikke fullt ut er tilfelle her. Vi kan belyse dette med følgende eksempler:

- a) Illustrasjonen av den planlagte skibroa på side 33, figur 5-5. Vi viser til den realistiske illustrasjonen som vi vedlegger som bilag til denne uttalelsen. Asplan Viaks illustrasjon av broa på side 33 er uten forankring i de reelle planene og er derfor verdiløs som illustrasjon. Dette gjelder bl.a. naturinngrepet på venstre side, brobredden på 8 meter sammenholdt med veiens sterke stigning, og ikke minst det faktum at det vil bli nødvendig å fjerne trær i god avstand til broen. Broa vil derved bli dramatisk mer synlig

og ruvende i landskapet. Illustrasjonen på side 33 fremstår derfor som sminking av tiltaket og dets konsekvenser.

- b) Et meget alvorlig eksempel er konklusjonen på side 56 om at konsekvensene av bruken av blyammunisjon er «ubetydelig (0)». At dette er uten forankring i de faktiske forhold, underbygger vi i uttalelsen om Tema Blyforurensning
- c) Et annet eksempel er fra plandokumentets side 32, der vi lar teksten tale for seg selv:

“Parkeringsplassen har i dag et rotete uttrykk og er til dels dårlig vedlikeholdt. En «oppstramming» av denne bedømmes også å være positivt for landskapsbilde. Øvre parkeringen ligger i dag i hellende terreng, fra kote 226 til 235. Det vil bli nødvendig med terrenginngrep inklusive sprengning (det er synlig fjell i dagen) for å legge plassen godt i terrenget. Helningen slakes ut som vist på illustrasjonsplan, og plassen gis en naturlig form. Noe skog tas for å utvide den øvre plassen, uten at det har stor betydning for dette temaet.”

Plandokumentet med konsekvensutredning bærer preg av at utreder er svært positiv til anlegget og virker argumenterende til fordel for planen. Dette er en både feil og uheldig innstilling fra den som skal lage en nøytral utredning og utrede, dokumentere og vurdere både de positive og negative sidene.

Gjennomgående mener vi at de negative eller uheldige konsekvensene er blitt bedømt for lavt. At tiltaket samlet får liten konsekvens, er positivt feil. Det dokumenteres både i denne Tema-uttalelsen og i våre øvrige Tema-uttalelser.

Karakteristiske trekk ved området i dag er følgende, med kommentarer knyttet til hvert element:

2.2 Parkeringsplassen

Parkeringsplassen ligger naturlig i terrenget. Den nederste plassen er en gruslagt flate som i liten grad er bygd opp og som ikke er sprengt inn i fjell eller lignende. Den øvre parkeringsplassen ligger i terrenget og tilpasser seg dette oppover rundt bergnabber og naturlige avgrensninger.

At parkeringsplassen er planlagt utvidet i begrenset grad, tilpasset terrenget, er ikke noe problem for naturmangfold, brukeropplevelsen av området eller annet. En annen sak er at utvidelsesmulighetene er begrensede slik at parkeringskapasiteten ikke vil være tilstrekkelig til å dekke behovet for både brukerne av marka og brukerne av ski- og skiskytingsanlegget når det skal holdes konkurranser. Det ligger imidlertid utenfor temaet i denne delen av vår høringsuttalelse.

2.3 Turstier, skiløyper og lysløypa

Stiene og skiløypene i dag er fint tilpasset terrenget og skogen. Det er ingen bygninger eller oppbygde broer over veier.

Dagens lysløype er et naturlig innslag i marka, oppover rundt Gupu og nedover via Jordbru til Skui. Den er ikke et tiltak som er knyttet spesielt til Franskleiv og kan ikke inngå i noen begrunnelse for å forta de planlagte inngrepene.

2.4 Vestmarkveien og kraftlinjen (Mårlinjen)

Disse ligger der fra før og utgjør, som lysløypa, en infrastruktur som strekker seg over et stort område og gjelder ikke spesielt for Franskleiv.

Vestmarkveien oppover fra bommen ved nedre parkeringsplass ligger pent i terrenget og er ikke bygd opp med noen skjemmende sår i terrenget. Den oppleves av brukerne av marka som en meget velegnet tur- og sykkelvei mm oppover og innover i marka fra parkeringsplassen. Nå vil den ligge i skuddlinjen fra skytebanen og være forbundet med reell risiko og opplevd ubehag og engstelse. Vi viser her til vår uttalelse i Tema Sikkerhetsmessige problemer.

Mårledningen fra Sylling til Hamang kan ikke under noen omstendighet utgjøre eller inngå i noen saklig begrunnelse for å foreta de dramatisk mer omfattende og vesensforskjellige inngrepene som er planlagt. Etter at den ble utvidet på sydsiden av den gamle linjen, er det tvert i mot desto større grunn til å verne den resterende delen av vegetasjonen, bekkeløpene og sumpskogen mellom linjen og Vestmarkveien, og ikke rasere dette området, se nærmere nedenfor.

3 DE PLANLAGTE TILTAKENE

3.1 Skytebanen og dammen med vannreservoar

En befaring i sumpskogen som skal omdannes til skytebane og dam, viser mer enn vi kan belyse skriftlig hvilken rasering anlegget vil utgjøre.

Bærums Skiklub ga i 2012 BioFokus i oppdrag å utrede naturmangfoldet i relasjon til de planlagte tiltakene. Notatet fra BioFokus er overraskende kort; ikke mer enn 6-7 sider tekst pluss illustrasjoner. Det er publisert som «BioFokus-notat 2012-22», avgitt 13. november 2012 med tittel «Naturverdier innenfor planområde for ny skiarena ved Vestmarkssetra, Bærum kommune».

Våre kommentarer til notatet er følgende:

I notatet er oppdragsgivers faktiske premisser for undersøkelsene og vurderingene gjengitt slik på s. 5:

«Tiltakshaver ønsker følgende knyttet til uttak av vann:

- Vi søker om å få bygge basseng på 2000 m³ (sjå vedlagt kart - raud firkant i oval ring)*
- Vi søker om å fylle vatn i bassenget frå Stokkerelva.*
- Fyllinga av bassenget skal skje i perioden frå oktober og til slutten av året. I rapporten utarbeida av Væringstad og Dimakis (side 9), NVE Oslo, er det estimert at 5-percentil minstevassføring for Stokkerelva vil vere 4 l/s. Vi vil difor sørge for at denne minstevassføringa vert slept i oppfyllingsperioden.*
- Uttaket vil vere rundt 2000 m³, kanskje litt meir dersom ein har tilsig av vatn i den perioden snøproduksjonen pågår (typisk ei veke).»*

BioFokus tilføyer at deres kartlegging og vurdering er gjort på «dette grunnlag».

Vi vil påpeke at den kartskissen og beskrivelsen som ble gitt av oppdragsgiveren, ikke samsvarer med den versjonen av planen som nå er fremlagt av tiltakshaverne og Multiconsult.

Det er avvik på følgende måter, bl.a. disse:

- a) Den någjeldende planen gjelder en dam som rommer «et omtrentlig volum på 4 400 m³», se plandokumentet side 26.
- b) Plandokumentet beskriver *overflaten* av dammen til 2 000 kvm. BioFokus nevner ikke hvor stort areal dammens overflate vil få, men det må være betydelig mer enn det de har lagt til grunn, siden volumet nå er blitt mer enn dobbelt så stort. Med samme gjennomsnittlige dybde, vil arealet nødvendigvis bli dobbelt så stort. Det er betegnende at BioFokus omtaler dammen som «*vannbassenget*».
- c) Område 4, som ifølge BioFokus' rapport på side 12 «*utgjør den mest verdifulle delen av sumpskogen*», ligger ifølge BioFokus' forutsetninger mellom skytebanen og dammen, men vil være uberørt av dem. Dette er ikke riktig lenger, siden dammen nå vil *overlappe* Område 4 og spise av dette arealet. Det gir for øvrig uansett ikke mening når BioFokus skriver at «*Området vil ikke direkte berøres av de planlagte installasjonene, men avstanden til både skytebanen og vannbassenget er kun 10 meter.*» Selv på de faktiske premissene som BioFokus baserte seg på, er det ikke grunnlag for å si at Område 4 ikke blir *direkte berørt* av installasjonene. Det lar seg ikke gjøre å bevare en sumpskog mellom en stor utsprengt dam på den ene siden og et enda mye større areal på den andre siden, som skal bearbeides med gravemaskiner og kanskje sprengninger og i alle fall fjerning av nåværende løsmasse som skal erstattes av egnet tørr løsmasse, med omlegging av bekk osv., når en samtidig forutsetter at avstanden til dammen og skytebanen bare er 10 meter til hver. BioFokus ser et problem her og anbefaler et alternativ: «*Et alternativ kan imidlertid være å flytte både skyteanlegg og skiløype lenger vest.*» Dette ville uansett ikke reddet sumpskogen i Område 4, og det er heller ikke gjennomført noen slik flytting i den endelige planen.

3.2 Nærmere om inngrepene i sumpskogen og den tilstøtende skogen mellom kraftlinjen og Vestmarkveien

BioFokus beskriver i sitt notat skoglokalitetene slik, på side 7, med vår understrekning:

«... Knyttet til områder med dype løsmasser med kildepåvirkning har det imidlertid blitt kartlagt fire skoglokaliteter merket med hvite tall fra nr. 1-4 i figur 3. Disse områdene skiller seg ut fra øvrig skog ved å ha større markfuktighet, større andel løvtrær og en forholdsvis artsrik karplanteflora typisk for rike og fuktige skogområder. Område 4 i figur 3 angir den delen av disse områdene som hadde rik kildeskogsvegetasjon med arter som slakkstarr, skogstarr, maigull, bekkeveronika, bekkekarse og sumphaukeskjegg. Arealet på dette området er imidlertid kun 0,25 dekar og bare deler av dette igjen hadde den mest interessante floraen. Innenfor alle disse områdene har det blitt drevet ordinært skogbruk, skogen er derfor ung, men mer sjiktet og mer åpen enn de tette granskogene forøvrig. Område 4 oppfyller kriteriene som er satt for å avgrense rikere sumpskog i henhold til DN håndbok 13 og det nye faggrunnlaget for rik sump- og kildeskog (Jansson 2012). Selv om området er lite er det ugrøftet, har intakt vannhusholdning og her finnes noen karakterarter for denne skogtypen. Lokaliteten vurderes på dette grunnlag som en viktig naturtype (B verdi). Området bør sees i sammenheng med de resterende arealene med sumpskog som i sin helhet utgjøres av lokalitet 2.»

Om lokalitet 2 (Område 2) som omslutter Område 4 og er større, uttales det i notatet på side 11 at det «utgjør den største flata med kildepreget og forsumpet skog».

Om lokalitet 1 og 3 (Område 1 og 3) sier notatet, med vår understrekning:

«Lokalitet 1-3 har lignende kvaliteter som lokalitet 4, men har ikke et så sterkt kildepreg og er heller ikke så rike. Disse vurderes derfor ikke å være naturtyper etter DN håndbok 13, men er områder som tilfører variasjon og på sikt kan bli viktige for biologisk mangfold dersom de ikke utsettes for nedbygging eller hard hogst.»

Ifølge notatet, basert på de forutsetninger som BioFokus baserte seg på i 2012, vil mye av det verdifulle ved skogen bli ødelagt.

Det vi kan fastslå i dag, basert på detaljbeskrivelsene i plandokumentet, er at hele Område 4 og Område 2, som er beskrevet som de mest verdifulle lokalitetene, vil bli utradert, og det samme gjelder deler av Område 1, dels pga anleggsarbeidene og dels pga de permanente anleggene som selve skytebanen med omliggende bruksareal, og dammen.

Hvilke skader dette vil utgjøre, er det lett å slutte seg til på grunnlag av notatets egne beskrivelser. En fellesbeskrivelse av de fire lokalitetene er gitt på side 10, med våre understrekninger:

«De fire områdene i figur 3 (lokalitet 1-4 angitt med hvite tall) angir områder med høyere grunnvannsstand med kildepreget vegetasjon og større løvinnslag enn ellers i området. De skiller seg derfor noe ut i et ellers homogent område med plantet granskog uten spesielle biologiske kvaliteter. På denne bakgrunn anbefales det å ivareta disse områdene som løvdominerte områder hvor grunnvannsstanden ikke påvirkes negativt.»

Når det er på det rene at hele Område 2 og 4 nødvendigvis vil bli utradert og det meste av Område 1, er det ikke mulig å «ivareta disse områdene» på en slik måte at «grunnvannsstanden ikke påvirkes negativt.» Dammen og tørrmasser til erstatning av sumpskogbunnen vil i seg selv medføre at vannføring, vannsig og vanntilførsel opp i løsmassene i sumpskogen, blir påvirket negativt ved økt trykk, drenering og andre grunnleggende endringer.

Om Område 1 heter det i notatet bl.a. at det «utgjør et forholdsvis flatt område hvor mange små bekker møtes i den sentrale delen.»

Om bruken av det er det uttalt at det «er planlagt brukt til skitrasé slik det er angitt i figur 3. Dersom en skitrasé medfører oppfylling med masser, bekker som må legges i rør m.m. vil dette fuktområdet bli ødelagt.»

Det er nettopp oppfylling med masser og legging av bekken under skitraseen som vil bli gjort, og fuktområdet blir ifølge BioFokus ødelagt.

Konsekvensene for det svært verdifulle Område 2 er beskrevet slik i notatet fra Biofokus, understreket av oss:

«Område 2 som utgjør den største flata med kildepreget og forsumpet skog overlapper i øst mot vannbassenget (nr. 3) og vil påvirkes negativt av dette inngrepet og av pumpehuset (nr. 6). Hele biotopen vil ikke forsvinne, men det aller meste av området vil i forbindelse med bygging og drift mest trolig bli berørt. Det foreslås her å anlegge et basseng som er dratt ut mot sør og et

pumpehus som plasseres på nordøstre hjørne av bassenget der ny løypetrasé allerede har ført til en del inngrep. Figur 4 viser forslag til angivelse av disse elementene som vil skåne en langt større del av de viktigste sumpskogsarealene. Det er viktig at områdene mellom skytebanen og vannbassenget ikke brukes i anleggsfasen. Dersom noe areal må brukes bør det foregå så tett opp til installasjonene som mulig. All påvirkning (utgraving, kjørespor m.m.) som medfører forringelse av grunnvannsspeilet i sumpskogen må repareres. All kjøring som er strengt nødvendig i dette området bør foregå på frossen mark for å hindre dreneringsskader.»

Til dette vil vi bemerke at de endringsforslagene som BioFokus beskriver her, ikke vil bli gjennomført. Tvert i mot, den någjeldende planen ødelegger mer enn det som lå i de planforutsetningene som BioFokus hadde fått seg forelagt. Og forutsetningene om skjerming i anleggsfasen, er helt urealistiske. Avstanden mellom skytebanen og den nå mye større dammen, vil ikke gjøre det mulig å unngå anleggsdrift mellom dem, og det vil permanent bli trafikk- og bruksareal her.

Om Område 4 har vi kommentert en del foran. Vi peker særlig på at notatet beskriver denne lokaliteten som å utgjøre «den mest verdifulle delen av sumpskogen.». Det uttales videre:

«Området vil ikke direkte berøres av de planlagte installasjonene, men avstanden til både skytebanen og vannbassenget er kun 10 meter. Det er derfor en reel fare for skader i forbindelse med bygging av anleggene. Det er også usikkerhet knyttet til hvordan grunnvannssiget som gir opphav til sumpskogsvegetasjonen vil påvirkes av anleggelse av skytebanen. Grunnvann presses opp gjennom løsmassene i bunn av skråninga og denne vanntransporten kan ødelegges dersom det graves opp masser eller deponeres store mengder masser ved bygging av voll eller lignende. Det er vanskelig å se noe reelt alternativ til plasseringen av skytebanen dersom denne må være så stor. Et alternativ kan imidlertid være å flytte både skyteanlegg og skiløype lenger vest. Område 1 må da brukes til disse formålene for å bedre ivareta område 4/2.»

Det sier seg selv at Område 4 blir utradert.

Vi viser for øvrig til vår uttalelse om *Tema Sikkerhetsmessige konsekvenser*, at vollen bak skyteskivene vil bli opptil *tre ganger så høy* som Multiconsult har estimert (9 meter mot 3-4 meter). Vi har merket oss hva som er uttalt her om at vollens tyngde har betydning for grunnvannet og vannet i skogbunnen.

Vi konstaterer at beskrivelsene av konsekvensene i notatet fra BioFokus ikke henger godt sammen med den nedtonede beskrivelsen av konsekvensene i avsnittet «Oppsummering/konklusjon» på side 13 i notatet. Den nedtonede konklusjonen samsvarer ikke med beskrivelsene i tabellen på side 13 der det om de mest verdifulle områdene, Område 2 og 4, uttales:

«Med dagens forslag vil store deler av biotopen bli nedbygd og potensielt negativt påvirket av bygging av skytebane.»

Om Område 1 heter det i tabellen:

«Med dagens forslag vil store deler av biotopen gå med til løypetrasé.»

Vi viser imidlertid uansett til at BioFokus dels bygde på forutsetninger som ikke er reelle i dag, og dels at deres konklusjon bare kan forstås om det forutsettes at deres endringsanbefalinger var blitt fulgt, noe de ikke blir.

Basert på BioFokus' objektive beskrivelser av lokalitetene sammenholdt med någjeldende planforslag, blir konklusjonen at verdifull sumpskog blir ødelagt i sin helhet og at grunnvann og vannløp blir brakt i ubalanse og varig endret.

3.3 Bygningene

Når rådmannen henviser til de tiltak som allerede er utført og preger området, kan det i alle fall ikke vises til bygninger. Det er følgelig ikke snakk om en utvidelse av en allerede eksisterende bygningsmasse. Det er snakk om en type inngrep og tiltak som i dag ikke eksisterer i dette området og som derfor vil representere et vesensforskjellig tiltak.

Vi bemerker også at de planlagte bygningene er plassert svært spredt, noe som medfører økt landskapsinngrep og forringelse av den visuelle naturopplevelsen.

Vi finner det i denne sammenheng tilstrekkelig å gjengi fra planbeskrivelsen selv, på side 18 med våre understrekninger:

«Innenfor det regulerte skianleggsområdet (SA1) er det tillatt å oppføre bygninger og innretninger som er nødvendig for områdets drift og bruk som skiskytterbane og lysløype. Dette gjelder atkomst-/anleggsveger, standplasser, skivearrangement, skivevoller, sikkerhetsanlegg og løyper. Terrengarbeider som er nødvendige for å bygge anlegget tillates. Det tillates maksimalt 20 skiver på skiskytterbanen. I området anlegges også skiløyper og strafferunde.

Innenfor området tillates tre bygninger, Pumpehus for snøproduksjon (maks. BYA = 20 m²) legges sør for dammen og kaldlager (maks. BYA = 40 m²) for lager av utstyr (binker og skiver) langs skiskytterbanen. I tillegg tillates en speakerbu/varmestue på inntil BYA = 104 m² i én etasje. Vann tillates hentet fra grunnen. Løsning for avløp skal godkjennes av kommunen. Borehull og avløpsanlegg tillates også plassert på område regulert til skianlegg. For alle bygg gjelder at fasadematerialer skal være av tre, og det skal benyttes mørke tjære- eller jordfarger. Porter og dører kan være i andre materialer.»

3.4 Skibroa

I vår uttalelse om Tema Sikkerhetsmessige konsekvenser, har vi begrunnet konklusjonen om at broa vil rage over Vestmarkveien med ca 8 -9 meter.

Illustrasjonen i plandokumentet på side 33, figur 5-5, er utstyrt med teksten «Illustrasjon av skibru over Vestmarkveien», utarbeidet av Asplan Viak.

Denne illustrasjonen er verdiløs. Den viser ikke konsekvensene av broa, med dens høyde, brospenn og oppbygging i terrenget for brofestet på hver side.

Vi har også på dette punkt måttet innhente illustrasjoner basert på de reelle forutsetningene som planforslaget gir.

Bilag 1: Illustrasjoner av skibroa, utarbeidet av Holo Design v/Jørgen Holo

I vårt dokument om sikkerhet er det oppgitt nærmere opplysninger om Jørgen Holos kompetanse og faglige forutsetninger for å utarbeide slike illustrasjoner.

Den planlagte skibroa vil tilføre området et sterkt preg av omdanning fra turområde og turvei til et konkurranseskianlegg med assosiasjoner til kjente, store skiarenaer. Naturområdet fra parkeringsplassen ved Vestmarksetra har ikke noen slik konstruksjon og noe slikt inngrep overhodet.

Konklusjonen også på dette punkt er at dette tiltaket vil være *artsfremmed* og utgjøre en *vesentlig karakterendring*. Det gir ikke saklig grunnlag for rådmannens resonnement.

3.5 Støy

Vi viser til høringsuttalelsen fra beboerne på Vestmarksetra og slutter oss fullt ut til den.

I vår sammenheng vil vi spesielt trekke fram at skytestøyen og støyen fra pumpehus, kunstsneproduksjon og høytaleranlegg er *artsfremmed* og *vesensforskjellig fra de lydene som beboerne og brukerne av marka* i dag opplever der. Nettopp fordi så mange bruker dette området til å søke naturopplevelser med de kvaliteter naturen selv gir, blir den nye støyen *artsfremmed* og *vesensforskjellig* i sin karakter. Nåværende anlegg kan ikke inngå i en saklig begrunnelse for å innføre slike støykilder.

3.6 Kunstsneproduksjonen med nedgravde kummer og ledninger m.m.

I plandokumentet er det opplyst på side 22:

«Anlegget

Sør for Vestmarkveien blir det et distribuert system i lysløypa. Det legges vannrør med dimensjon på ca. 150 mm og trykkluft med dimensjon ca. 100 mm i ca. 60-70 cm dyp grøft i ytterkant av løypetraseen. Elektrisk kabel legges også i grøfta. Over rørene legges grus/pukk før gjenfylling med stedlig masse. Ved jevne mellomrom (ca. hver 100-150 m) monteres kummer. Kummene legges på siden av løypetraseen og sikres med lokk. Nede i hver kum er det uttak for vann og trykkluft med standard brannslangekoplinger. Herfra legges ut 1-4 lengder med brannslanger med vann og trykkluft til mobile sleder med snøspyd. Siden anlegget ikke vil ligge frostfritt. Må det tømmes etter hver produksjonsperiode.

Siden det ikke tillates å produsere snø under og mot høgspenlinja legges det opp til å produsere snø i haug i mellom lysløypa og Vestmarkveien vest for garasjen. Denne plasseringen gjør det lett å transportere snøen ut i løypesystemet nord for Vestmarkveien enten gjennom parkeringsplassen eller over den nye skibrua.

For å gi tilstrekkelig vann til snøproduksjon anlegges en dam like vest for parkeringsplassen, se kap. 4.5. Sør for dammen bygges et pumpehus. Her vil det være en pumpe og kompressor som leverer vann og luft til distribusjonsnettet med ønsket trykk.»

Det er bekymringsfullt at hele 2,7 km skal bli gjenstand for så omfattende sprengnings- og gravearbeider, både for vannledningen ned i 60 – 70 cm dybde og med kummer i enda større dybde for hver 100 til 150 meter. Vi har ikke tillit til at denne svært lange og dype grøfta lar seg gjenfylle «med stedlig masse».

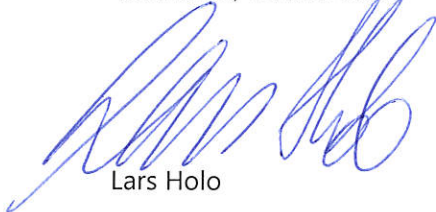
Vi reiser spørsmålet om kommunens anlegg av denne skiløypetraseen var basert på de nødvendige godkjenninger og om den fylte kravene etter markaloven m.v. Og uansett vil vi ta avstand fra at en slik *bit for bit-utbygging* av området skal kunne legges til grunn som premiss for rådmannens avgjørende argument om at området allerede er preget av inngrep og tiltak. Kunstsne i et så stort omfang i markas turområde vil dessuten medføre konsekvenser mht en særlig omfattende snøsmeltingen fra de kompakte og kunstig oppsamlede snømengdene langs den lange traseen og ikke minst inne på skiarenaen der vannføringen til Stokkerelva blir påvirket. Eierne av serveringsstedet Gupu er konkret bekymret for at fremkommeligheten her vil bli betydelig utsatt bruk for andre, kanskje opp mot 3-4 uker.

4 KONKLUSJON

De planlagte anleggsarbeidene, installasjonene, oppføringene av de tre bygningene, bearbeidingen av grunnen, utraderingen av sumpskogen, anlegget av dammen og snøproduksjonen og de planlagte skyteaktivitetene og høytalerbråk, og den store bygningsmassen kan ikke begrunnes innenfor Markalovens virkeområde med at det *i dag* er en parkeringsplass, noen stier og skiløyper, en vei og en kraftlinje der.

Rådmannen legger som nevnt innledningsvis *«avgjørende vekt på at området er betydelig påvirket av inngrep fra før»*. Gjennomgåelsen ovenfor – som ikke gir seg ut for å være en uttømmende beskrivelse av de planlagte tiltakene og konsekvensene av dem – viser at det ikke er noen saklig sammenheng mellom dagens tilstand og de planlagte tiltak og naturinngrep. Tvert i mot; det eneste som dagens tilstand kan begrunne, er at området blir bevart mest mulig og at nye tiltak knytter seg til de eksisterende mht til karakter og grader.

Vestmarka, 14. mai 2014

Lars Holo

På vegne av avsenderne av oversendelsesbrevet med de vedlagte tema-dokumentene

Ad TEMA NATURINNAROP

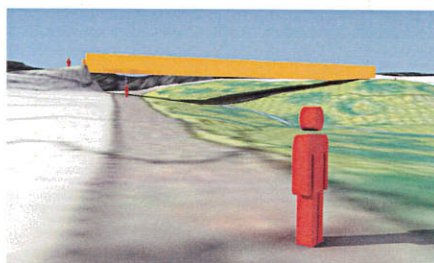
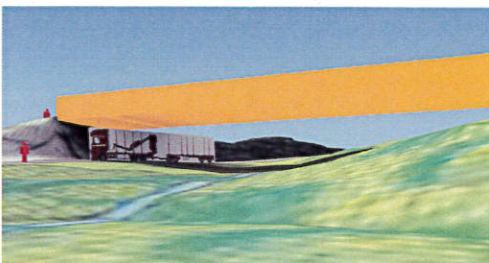
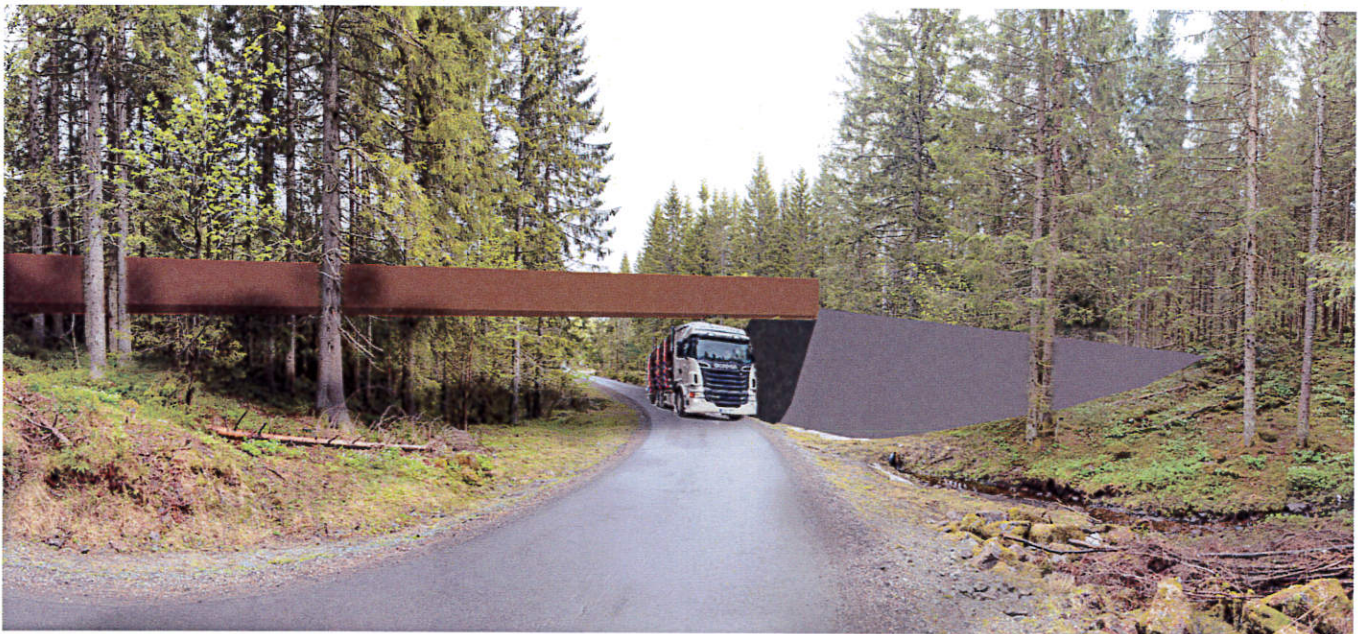
Illustrasjon av bro

BILAG 1
v04 mai 2014

Det er prosjektert et betydelig inngrep i naturen til venstre for broen, denne er prosjektert veldig nære veien, og bør legges lenger ut, som resulterer i en enda lenger bro. Broen går rett over til høyden på høyre side, som har samme hødekote.

Broen er prosjektert til 8 meters bredde og over 60 meters lengde, høyden på rekkverk må ta høyde for både snø, konstruksjon og sikring av skiløpere. Broens høyde over bakken må gi plass til tømmertransport.

De manipulererte bildene benytter de samme dimensjonene i 3D modellen.

Eksempel på utseende.

TEMA: ATKOMST, TRAFIKKSIKKERHET OG KAPASITET

1 SITUASJONSBEKRIVELSE

Generelt er erfaringene med trafikken i Vestmarkveien at kapasiteten er utnyttet og tidvis overskredet allerede i dag. Veien er smal, bratt og svingete. Å sette inn busser i tillegg til stor bruk av biler i forbindelse med større arrangementer, er urealistisk. På en strekning av halvannen kilometer er det om vinteren ikke fremkommelighet for busser mot møtende busser og biler.

Plandokumentets vurderinger tar ikke i tilstrekkelig grad opp konsekvensene for de øvrige brukere av marka, som det er atskillig fler av enn de som kommer i tilknytning til bruken av ski- og skiskytingsanlegget.

2 BUSS OG TRAFIKKDIRIGERING VED STORE ARRANGEMENTER

Plandokumentet må ses i sammenheng med forslaget til planbestemmelser når det gjelder større arrangementer. På side 64 uttales det:

«Store arrangementer

Det legges opp til tre større arrangementer på helg i løpet av vinteren, se kap. 5.10, avsnitt Arrangementer. Det er:

- *Jardarrennet, 500-1000 deltakere*
- *Vestmarkrunden, opptil 300 deltakere*
- *Kretsrenn skiskyting, opptil 300 deltakere*

Ved arrangementer kan det antas tilnærmet ett kjøretøy pr. deltaker inklusive kjøretøy tilknyttet arrangørene. Med denne forutsetningen er det tilstrekkelig kapasitet i p-plassen for alle arrangementer bortsett fra Jardarrennet. Dette skaper heller ikke mer trafikk enn på store utfartshelger i dag.

...

Ved arrangementer med opptil 300 deltakere vil parkeringskapasiteten være tilfredsstillende når det antas ett kjøretøy per deltaker i tillegg til kjøretøy tilknyttet arrangørene. Større arrangementer med mer enn 300 deltakere krever busstrafikk opp til anlegget, eventuelt dirigering av trafikk som kan øke parkeringskapasiteten noe.»

I forslaget til planbestemmelser er det i § 3.11 bestemt følgende:

«§ 3.11 Inntil 3 helgearrangementer (konkurranserenn/mesterskap) med over 500 deltakere kan arrangeres per vintersesong.»

Dette innebærer at det i 3 helger hver vinter forventes så stor tilstrømming at det må brukes busser og dirigering av trafikk. Dette viser dels at vei- og parkeringskapasiteten i tre helger hver vinter vil bli fylt opp av dem som har tilknytning til ski- og skiskytingsanlegget. Øvrige brukere blir hindret av dette.

Videre er det meget alvorlig at nettopp slike store arrangementer i kombinasjon med helgeutfart for andre brukere, vil skape risiko for at utrykningskjøretøy får problemer med å komme fram.

3 AVSLUTTENDE KOMMENTAR

Vi viser til høringsuttalelser fra Tanum Vel og andre som har gått nærmere inn på temaet trafikk og trafiksikkerhet og slutter oss til disse.

Konklusjonen må være at Franskleiv-alternativet også av slike grunner er *direkte uegnet* for et slikt anlegg som det planlagte. Også av disse grunner er et samarbeid med Hole kommune om et ski- og skiskytingsanlegg ved Sollihøgda det eneste realistiske alternativet for å imøtekomme klubbenes ønsker.

Vestmarka, 14. mai 2014

Lars Holo

På vegne av avsenderne av oversendelsesbrevet med de vedlagte tema-dokumentene

14 MAI 2014

Bærum kommune
v/ Kjell Seberg
Arnold Haukelands plass 10
1304 Sandvika

Deres ref.:
12/1202/Franskleiv -
14/49946/RASK

Vår ref.:
Björg Finsrud
Sigrid Finsrud Ricanek
Astrid Finsrud

Sted, dato:
Vestmarksetra, 12.05.14

Lokalt skianlegg Franskleiv, Bærum kommune
Detaljregulering - Planbeskrivelse med konsekvensutredning
Innsigelser

Det vises til brev av 27.03.14 fra Bærum kommune «Høring/offentlig ettersyn – detaljregulering for Franskleiv skianlegg».

Det bemerkes først at brevet som er sendt til offentlig ettersyn innehar feil tittel ettersom det planlagte anlegget fra IL Jardar og Bærums Skiklub gjelder lokalt ski- og skiskytingsanlegg ved Franskleiv. Det fremkommer heller ikke noe annet sted i brevet at detaljreguleringen også omfatter et helårs skyteanlegg. Dette er misvisende og kan medføre manglende uttalelser fra berørte instanser.

Som grunneiere og nærmeste beboere til det aktuelle området der ski- og skiskytingsanlegget er planlagt lokalisert, har vi følgende bemerkninger til detaljreguleringen:

1. Blyforurensning.

Vi er svært bekymret for den påvirkning det planlagte ski- og skiskytingsanlegget vil ha for våre grunnvannsbrønner. Multiconsult har i informasjonsmøter ikke kunnet gi garanti for at nærliggende grunnvannsbrønner ikke forurenses fra blyammunisjonen som benyttes. En eventuell blyforurensning av drikkevannsbrønnene må gi grunnlag for erstatningsansvar for Bærum kommune og Bærums Skiklub. Det kreves at Bærum kommune og Bærums Skiklub erkjenner rettslig ansvar for de økonomiske konsekvensene en eventuell blyforurensning vil medføre, så som fremføring av kommunal drikkevannsledning, vederlagsfri tilkobling og vederlagsfri bruk for all fremtid. Dette blir også nærmere behandlet i felles innsigelsesbrev fra beboerne i Vestmarka.

2. Bruk av kjemikalier.

Planbeskrivelsen pkt. 4.4 «Snøproduksjon» under «Bruk av kjemikalier» (s. 25) angir for å kunne produsere snø ved temperaturer opp mot 0 grader kan vannet tilføres kjemikalier/produkter som

hever frysepunktet til vann. Det legges ikke opp til bruk av kjemikalier eller andre tilsetningsstoffer i anlegget. Dette gir ingen garanti for at anlegget i fremtiden ikke kan tilføres kjemikalier eller andre tilsetningsstoffer for snøproduksjon ved mildvær. Formuleringen gir alt for store muligheter til senere endring, og det må stilles krav om at kjemikalier/produkter ikke skal benyttes for en evt. snøproduksjon.

3. Vannuttak.

Det er i planbeskrivelsen meget uklart hvordan vannuttak til det planlagt ski- og skiskytingsanlegget er planlagt. Våre 3 hus får drikkevann fra 2 grunnvannsbrønner, og er i tillegg oppvarmet fra bergvarme med 3 energibrønner. Vi krever at vannforsyning, dersom det skal bores etter vann, kun skal benyttes som forbruksvann i varmestue/speakerbu.

4. Sikkerhet for brukere av marka

Det planlagte skiskytingsanlegget er lagt langs med og på tvers av Vestmarkveien vestover fra parkeringsplassen på Franskeiv. Det er i planbeskrivelsen angitt at det må forventes uautorisert bruk av anlegget. Utbygger har **ingen** rutiner/hjelpemidler for å hindre dette. I tillegg er skytevoll ikke planlagt med tilstrekkelig høyde. Dette kan medføre en meget stor fare for skade/dødsfall på turgåere på Vestmarkveien og skiløypene ved siden av og bak skivene. Vi kan ikke forstå hvordan et så vidt dårlig sikret anlegg kan tenkes bygget.

5. Støy.

Som nærmeste beboere til det planlagte ski- og skiskytingsanlegget ser vi med uro på det støybildet som anlegget generer. Støybildet må derfor vurderes i forhold til den stillheten som råder i skogen i dag, uten et skiskytingsanlegg, og **ikke** i forhold til generelle støykrav. Vi forlanger at kartene som viser den antatte støyspredningen fra anlegget, oppgraderes slik at disse viser den reelle støyspredningen (basert på målinger fra planlagt standplass og snøkanoner) og med en gradering av desibelverdier ned mot 30 dB, i alle retninger. Vi forlanger å bli kontaktet når målingene planlegges, slik at vi kan observere at målingene utføres i tråd med krav i T-1442/2012 (Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging).

6. Trafikkproblemer

Selv med dagens situasjon opplever vi flere ganger (både ved treningsdager og i helger) store kødannelser for å komme til og fra hjemmet, og at vår innkjørsel er sperret av kjøretøy. Vi ser med stor uro på den økende trafikken det planlagte ski- og skiskytingsanlegget genererer, og særlig med tanke på fremkommelighet for evt. utrykningskjøretøy.

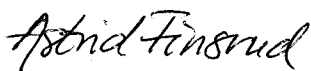
7. Trafikksikkerhet

Det finnes ingen gang- eller sykkelvei ovenfor Sopelimkroken. På vinterstid medfører snøforholdene enda smalere veibane. Selv på sommerføre er det ikke plass til syklist og møtende biler i

veibredden. Planbeskrivelsen er diffus hva angår bruk av buss, men det bemerkes at det ikke vil være mulig å møte buss på vinterstid mellom Kattås og Franskleiv.

Som brukere av marka generelt stiller vi oss fullt og helt bak innsigelsesbrev fra øvrige beboere i Vestmarka til «Lokalt skianlegg Franskleiv, Bærum kommune», med undertittel «Detaljregulering - Planbeskrivelse med konsekvensutredning».

Med vennlig hilsen

Astrid Finsrud
Vestmarkveien 221A

1341 Slependen

Sigrid Finsrud Ricanek
Vestmarkveien 221B

1341 Slependen

Bjørg Finsrud
Vestmarkveien 221C

1341 Slependen

Fra: Hanne Cappelen
Sendt: 14.05.2014
Til: Bærum kommune Post
Kopi:
Emne: PLAN-ID 2012027- høringsuttalelse fra beboer langs Vestmarkveien

Det er med glede jeg har fulgt Jardar og Bærum Skiklubs arbeide med planene for et nytt og moderne langrenns- og skiskytteranlegg på Franskleiv ved inngangen til Vestmarka.

Jeg og min familie bor i Vestmarkveien 152 og er ivrige brukere av Vestmarka gjennom hele året.

Vi opplever at en oppgradering av fasilitetene på Franskleiv er et gode for oss, og for alle andre langrennsglade i Bærum.

Av samme grunn støtter vi planen og håper den blir realisert.

Med vennlig hilsen

Hanne M. Cappelen

This e-mail message may contain confidential or privileged information. If you are not the intended recipient, please delete the message and any attachments and notify the sender by return e-mail. You should not retain, distribute, disclose, or use any of the information in this message.